

دین و کاری گورگان

منتقد اقبال الثقافي

www.igra.ikhlaam.org.com

محمد کهریم نانهوا

هولیر ۲۰۱۴

حکومەتی هەرێمی کوردستان
وەزارەتی رۆشنایی
بەرێوەبەرایەتی گشتی چاپ و بڵاوکردنەوە
بەرێوەبەرایەتی چاپ و بڵاوکردنەوەی هەولێر

سەرپەرشتیاری گشتی
ماجید نووری

شەوگاری گورگان

نووسینی: محەممەد کەرىم نائەوا

یابەت: رۆمان

پیتچینی: کاکە بینجان

هەلەچینی: دلشاد قادر

نەخشەسازی ناوڕۆك: ناسیا صباح

نەخشەسازی بەرگ: ئامانج ئەمین

تیراژ: ۵۰۰ دانە

چاپ: بەرپۆڕەرایەتی چاپخانەی رۆشنبیری- هەولێر

نرخ: ۲۰۰۰ دینار

له بەرپۆڕەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتیەکان
ژمارە سپاردنی (۱۴۴) سالی (۲۰۱۴) ی پتدراوه

هەولێر- گەڕەکی راستی / زوێلا گەڕامی بەغدا
بەلەخانەی بەرپۆڕەرایەتی چاپخانەی رۆشنبیری
ژمارە تەلەفۆن: ۶۶۲۵۸۵۴۱۳

هەولێر

بەرپۆڕەرایەتی
چاپ و پەڕوێرندەبوون

گونده که مان له شوینه کی زۆر خوښ و له دهشتاییه کی پان و بهرین دابوو، به هاران ههتا چاو ههته ره دهکات یه کپارچه سهوزایی وگول و لاولاو وه کوریکه نیسان و کنیرو گول خه زیمه و گول حاجیله و گول هیز سهریان تیک دهنا، لاله زاریک بوو، مه پرسه چه ند جوان و دلگیر بوو، میگه لی مه پومالآت و گارپهش و چوارپی پتوه رده بوون ده له وه پان، چرتیهان ده هات ئه م گیایه سهوزو ته پوتازه یان ده خوارد.

له هه مووی جوانتر نه وه بووا ئه وکاته ی که شوخه ژنان و کیژکالی ناوایی به پۆشساکی ئالو والا به رامپیلیان به رامپیل ده دا، سئ سئ، چوار چوار، به کۆمه ل (پیشه قان) یان به دهسته وه ده گرت، هاوشیوه ی په وه ی مامزان له ناوایی ده چونه ده ره وه، له م ئاقارو به یارانه دا به ناوگول

و گولزاردا په رته بیان لیده کرد، به دواى که نگر و کاردى، شيلمشاق
و زه رگه زهوى، پيڅوک و کوارگ، دؤمبه ران و گورؤکه دا ده که پان و
ده سووپان

چاويان ده گيږا، ناوه ناوه باره کچيک په نجهى شاده و دؤره دريژهى
جوت

ده کردو ده ينايه قورتى گرده نى، تىى هه لده کرده. ! «به لؤره به لؤره»
وه کو هؤزار ده پچريکاند، له نواله و پيډه شت و زور و گه کانه وه دهنكى
ده داوه نه وه. ! نه پنيه كى نيوان خوشه ويستان بوو، کاکه ي شوان گوي
قولاغ بوو، به بلويزه که ي وه لامى ده داوه، به ثاوازي واده ي جى ژوانى
شه و پامووسانيان بؤيه کدى ده ست نيشان ده کرد.

له وه ش جوانترو خوشتر نه وه بوو. ! که کيزوکال تيله گه يان پرده کرد
له که نگر و کاردى وپاشان به کدى گرده بوونه وه هه تا شل کوت ده بوون
شايى و هه لپه رکيتيان ده کرد، دواتر چه شنى په وهى قازو قورينگ
به ره و مال ده بوونه وه.

گونه که مان که وتبووه نزیک که نديک، به (که ندى کؤرکه ران)
ناسرابوو، له وه رزي زستان و به هاراند لتيوان ليتوده بوو به ثاوى باران،
ثاومارکى له گه ل خوى ده هينا، هه رزه کارانى ثاوايى هه تا سر نه ژتو
ده لينگى شه رواليان هه لده کرد، لوليان ده دا هه تا ته په نه بيت، ده چونه
ناوليشاوى که ند نه و ثاومارکانه ي که هيشتا به ثاويدا ده چوون ثاو فپه ي
نه دا بوونه قه راخ، ده يانگرتنه وه و ده يانبردنه وه بؤ مال، بؤ سووته مه نى
سوودبه خش بوو.

له پؤژانى خوش و سامال، کيزگه ل و ژنانى ثاوايى مه نجه ل و
که لوپه لى نه وه ي پيداويستيان بوو ده يانکرده کؤله پشت، ده چوون
بؤکه ندى کؤرکه ران له دوورى ثاوه دانى ده راويکى خوش و لاپيى
ليتوو، دواى نه وه ي بارگه يان داده نا، هه نديکيان ده چوون دارودوويان
خرپه کرده وه، هه نديکيان سيکوچکه ي ناگردانيان داده مه زراند،

مه نجه لیان ده خسته سهر سیکوچکه و پریان ئاوده کرد، پاشان ئاگردانیان ئاگرده دا، ئیدی به شوونک خه ریکی جل شوژین ده بوون، دواتر به سابوون و (گلّه سهر) سهری خویان ده شووشت، پاشان به لیفکه پشتی به کدیان ده شووشت.

چره دووکه لی کۆرکه ران له گه رووی ئه وکه نده دا به ئاسماندا هه لده چوو، دیمه نیککی هینده جوان و قه شه نگ بوو مه پرسه،! چاو لئی تیرنه ده بوو.

هیواران به ره به ری زه رده په پی خوژئاو بوون، له شوینه کی بلند ده ستت بکردبایه چه په ری چاوت، به ههر چوار لای ئاوایدا بتروانیبایه.! تۆزو گه رده لوولی میگه لی مه پو مالآت تیکه ل به تیشکی زه رده په پی خوژئاو بوون ده بوو، ئای که دیمه نیککی جوان و سهرنج پاکیش و دلفرین بوو، له هه مووی جوانترو قه شه نگتر کاتی له بێردان بوو، ئه و ده مه ی که شه نگه بیتری به نازو عیشه مه نجه لی مه پدوشینی هه لده گرت، به له نجه ولار بۆ لای به رده بیتری ده پۆیی، ئاگری له دل و ده روونی کاکه ی شوان به رده دا، پاشان کاروبه رخ تیه رده ردران و له وکاته ی که له گه ل دایکیان لیک هه لایه رده کران، سه دای باعه باع و ماعه ی بزنان، سه مقونیا یه ک بوو گه لیک له سه مقونیا ی (به ژوئن) خوشترو به سوژو کاریگه رتر بوو.

نازانم به چ زمانیک؟ باسی سه رپاله و سه پان و تیه له کیشان بکه م، کاتی که به گۆرانی (هه درونه درونه) ده چوونه بهر (گازی) بهریان له ته باره ده گرت، چرته ی داس و قه یناغیان پۆژه پێیه ک ده پۆیی، ته باره خو ی له بهر نه ده گرتن، باسی چی بکه م؟ پۆژانی شه غره کیشان، گیره ی قرشه کوتین، سواری جه نجه پو شه نه باو کووزد کوتانه وه، شه قل کردنی په وسه ی گهنم و جۆ، سویم ده بیته وه بۆ شه وانی (کاکیشان) نه وه هه رخزی له خویدا شایی و شه هیانه بوو بۆ گهنج و باره کیژان، چه نده خوش بوو ئه و پۆژانه ی که داپیره ئامینه و پلکه به سی و پوره

سولتانه، نه وکاته ی که ساواریان ده کولاند، ئیمه مندالانی ناوایی
 هه ریه که و (له گن) ټیکمان به ده ستمانه وه ده گرت، هه پپامان لیده کرد
 بۆ لای داپیره، (دانووی بۆمان تیده کرد، له خوشیان پیمان عاردی
 نه ده گرت، گریانم دئ بۆ به زم و په زمی شه وانی ساوار کوتانه وه، چاوه
 چاوبووین زوو ده ست هه لگرن، به لکو ئیمه ش به شه شه وچه ره ی
 خۆمان وه ربگرین.

جه رگم ژان ده کات بۆ پۆژانی سه رماو سۆله ی زستان، که به پتخواسی
 ده چووین بۆ سه رگوفه ک و شوینی زبل و زالی ولسات (فاق) مان داده ناوه،
 دواتر ده چووین له ژیر سوانده ی خانوو پشتمان ده دایه دیوار له سه رمان
 هه رده له رزین، ده ستمان ده چوو، په نه جگانی ده ستمان نه ده گه یشتنه وه
 یه کدی، له سه رمان ته زی بوون، ده مانگۆت: کئ به دهستی پیتی ده کرئ
 پلّو بخوات. ١٩! نه وه ی بیتوانییا سه ره په نه جگانی دهستی ویک بینیته وه
 بیانگه یینیته یه کدی. ١! واتا پلّوی پتیده خورئ، به لّام پلّوی چی. ١٩! کوا
 پلّو برنج به ده ست ده که وت، مه سه له خه یال و تامه نزویی بوو، نه گینا
 جه ژنه و جه ژنه به دیداری پلّو برنج شاد ده بووین، به م سه رماو سۆله
 له په نا دیوار چاوه چاوبووین، که کتیشکه یان سواندوکه، جوپه، په شۆله،
 چۆله که یان سۆفه قیته و بوغاز به فاقی وه ده بئ، به تاسووقه وه هه ستمان
 پاده گرت، که چرتی ته قینی فاقه که مان ده بیست، پیکرا ده مانگۆت:
 نه ها لییدا پتیه بوو، هه پپامان لیده کرد زوو ده گه یشتینه سه ری نه بادا
 به فاقیتوه مردار بیته وه، نه وجا هتواران دواپی نوژی شیوان، چۆله که و
 ریشۆله کانمان سه رده برین، له سه ر ئاگری به رده ستیره و نیله نیلی ئاگری
 سۆبه ی به قشیل په یتا په یتا ده مانبرژاندن، هتیده به تام و له زه ت و
 خوش و چیژداربوو، به هتسکه وه ده مانکروژتن، پاشان به هه قایه ت و
 مه یل مه یلانی شه وگارمان به پئ ده کرد، مالی ویزانم بۆ نه و پۆژانه ی
 که به سه رچوو پابرد، هه رگیز ناگه پتیه وه.

بیجگه له مالی ئاغا، نزیکه ی هفتا خانه واده له م گونده خنجیلانه یه

ئاكنجى بوون، خانووبەرى ئاغاي دىڭ لەھە وراڭى ئاۋايى لەسەربىستىك بەسوغرەكارى بەشان و پىلى خەلكى گوندى لەسەر شىۋازو ئەندازەى شارستانی لەدوونھۆم وگۆشكەك دروست كرابوو، بەسەر تەۋايى ئاۋايدا زال بوو، كەمىك بەولاتر حەۋشە و حەسارى ئاغابوو پتر لەپىنچ ھەزار مەتر دووجاى داگىر كىردىبوو، ھۆرى مىگەل و تەۋىلەى و لاخى بەرزە و يازدە (ھۆدە) شى تىدابوو، مالە سەپان و پەنجەرى ئاغاي تىايدا نىشتەجى بوون، بەلام ئەوانەى ئاۋخۆرە و كىتپارە و جوتپارى وەرزى بوون، لەدەرەۋەى حەسارى خانوويان لەخشت و قوپ دروست كىردىبوو، دىۋەخانى ئاغاي گوند كەۋتبوو بەرامبەر (بىرى ئاۋ)، كە ئافرەت دەچوون بۆ (سراۋى) دەبوۋايە بەپىش دەروازەى دىۋەخاندا پەتبىن، شۈينى دانىشتى ئاغاي لەدىۋەخان پىك دەپۋانىيە قاناتى بىرى ئاۋو پىي ھاتۇچۇ بۆ سەر جۆخىنان.

ئەگەرچى خاكى گوندەكە مان خاكىكى كشتوكالى بەپىت و بەرەكەت بوو، بەلام كىردەى خەلك و بىردەى ئاغابوو، چونكى سەرەپاي سوغرەكارى، لەبىست عەلبەگەنم ئاغاي چۈر عەلبەى لەو جوتپارە وەردەگرت، لەپاي ئەۋەى لەزەۋى ئاغاي (تۆ) كىردى.

ۋەبىرمە پۇژىكىيان لەجى جۆخىنان لەگەل مىندالانى ئاۋايى گەمانمان دەكرد، ۋەختىك دىتمان! لەپىش ھەيرانى دىۋەخان بوۋە قەپەبالغى و دەنگە دەنگ، پىمان پىۋەنا چۈۋىن دىتمان دوۋخزمەتكارى ئاغاي بەقايشى تەنگ ھەردوۋ پىي (عەدۇ) يان فەلاقە كىردىبوو ۋەريانگىرپاۋو سەرپىشت، ھەردوۋ لاقى لەحەۋابوو، ئاغاي حەيزەرانەكى شەلكى بەدەستىۋە گرتىبوو، بەھەمو ھىزۋ قەۋەتى خۆى لەبنى پىي عەدۇى دەدا، زىرپەى دەگەيى ئاسمانى حەۋتەمىن، كەچى كەسىك دەسەلاتى نەبوۋ دەستى ئاغابگىڭ.

عەدۇ تاقانەى داکو بابى بوو، گەنجىكى حۈلۈلى بوو، پىگىرى لەفەرمانى ئاغاكىردىبوو، گوتىۋوى (من سوغرە لۇبابم ناكەم، نەخاسمە

بۆ ئاغا) ەدۆ بنى ھەردوو پىتى ھەلپەنمايوو لەگەڵ لىدان، لىتى كىردبوو ە
پفكە و ئاۋزە، كە دەپۆيى گۆدبىو، كە شەقاۋى دەھاۋىشت ەك نەۋەى
تازە (سۈننەت) كىرايى گەلاۋگەل دەپۆيى .

نەۋانەى ھەموو بەلايەك بەلام كىردەۋەى (دزى) كارى بەلايەك،
ئەگەرچى ھەندىك لەبنەمالەى ئاغاكان لەنىۋان خۆياندا ئاكوك و
ناتەبابوون، بەلام لەئاست خەلكى رەش و پووت و بىچارە يەك دەنگ
بوون، جا لە شەۋانى تارىك و ئەنگۈستە و چاۋدا، بەمەبەستى دزى و
ھەتك پىكرى بەخورتى و زۆردارەكى زەلاميان دەناردە سەرىەكى .

لەپىش چەرموۋانى ئاۋايى گۆي بىست بووم دەيانگىزپارە
دەيانگۆت (سالىك لەسالان شەۋىكيان تارىك بووچاۋچاۋى نەدەدەيت،
ئاغا بەزۆرى و زۆردارەكى سى زەلام دەنيرتە سەر ئاغاىەكى ناحەزى
خزى، بەلكو زەبرىكى كوشندەى لىبدەن، كاتى كەزەلامەكان دەگەنەزىك
گوندى سەگەل سەپەۋيان بۆ دەبەن، تۆبەدار پىدەحەسىن لىيان دىنە
دەست، دەبىتە شەپە تەفەنگ، يەككىك لەۋ سى زەلامانە ناۋى (سلۆ)
بوو، گوللەيەك قۆرنجى چەپەى پىكاۋو، بەھەرچالى ھەبوو لەئاۋايى
بەدوورى دەخەنەۋە، بەلام بىرەنەكەى سەخت و كارىگەر دەبى، لەپەلوپۆ
دەكەۋى، ھاۋپىيەكانى بەناچارى لەناۋبەتووتىركان بەجىي دىلن، خۆيان
دەربازدەكەن، كاۋراى بىرىندار لەناۋبەتووتىرەكان گيان دەسپىرئ،
شەۋى پاشتر بەدۋاى سۆراخىدا دەچن، دەبىنن كۆچى دۋايى كىردوۋە،
ئىدى لەترسى ئەۋەى ئاشكرانەبن، ھەربەم شەۋە لەھەمان شۋىن
قۆرتەكى بۆھلەدەقەنن، ھەربەپۆشاكى بەرى دەىخەنە ناۋ قۆرتەك و
بەگل دايدەپۆشن و دەيشارنەۋە، ناشۋىر لەترسى حكومەت شكات
بەكەن، سلۆ، لەتپى سەى دەچىت و مال و مندالى پووت و پەجال
دەبن، ئاغاش بىزى سىملى دەھات نەپەكونەبەلا .)

خەلك لەژيانى خۆياندا بىزارو ەپس بىوون، بەدۋاى دەرەتانىك
دەرگاىەكدا دەگەپان، بەلكو لەم كۆلەمەركىيە پىزگارىيان بى .

له يادمه ئه و پۆژه ی که باوکم کۆچی دوايي کرد، من ئه وه نده ی په پۆشی (شیوه غه ريبه ی) هتواران بووم، نيوه هه نده له خه می کۆچی دوايي باوکم دا نه بووم، چونکه له و وه خته له هه مووی خۆشتر به لای من ئه وه بوو. ! مندا له کانی هاوته مه نی خۆم بوون، ئيره بیا ن پیم ده برد، له بهر ئه وه ی چونکی من کوپی کابرای وه غر کردو بووم ده یان لاوانده مه وه، شان به شانی پیاوه گه وره کان له سه ر سفره ی خوان داده نیشتم شیوه غه ريبه م ده خوارد، په وره وه ی پۆژگار پشوو نادات نازانم چه ند جۆخین به سه ر کۆچی دوايي باوکمدا تپه پی بوو، (مامه م) بپوه میرد بوو دایکمی ماره کردبووه، ماوه یه ک بوو هه ستم پتیه کرد سوار پایسکلنکی لایده ده هاته گوندی، که ئه و ده هات مامه م و ده رویش سمایل و سۆفی عه لی و دیوانه یاهوو مام حه مه د که پوو چرادان و هیدیکه ش، هه رجاره ی له مالنیک خرپه بوونه وه، نه یانده هیشته ئیمه ی هه رزه کار تخونیا ن بکه وین، به لام من ده جروم له پشتی ده رگاوه هه ستم راده گرت، گویم له فسکه فسکیان ده بوو که چی هه رم له بهر ی ده رنه ده کرد.

وابوو پیک وه بېرمه له سالی هه زارو نۆسه ت و په نجاوسی، فه لاهی ده شتی هه ولیر له ئاغه واتی گونده کان هه لگه رابوونه وه، له دژی زۆلم و سته م و چه وساندنه وه و ده ره به گایه تی راپه پی بوون، هه موویان سویتندیان به (ته لاق) خورادبوو، که چیتر گوپه راپه لی فه رمانی ئاغاگان نه بن و هاتووچۆی دیوه خان نه کن و قاوه ی ئاغانه خۆنه وه، له زۆربه ی گونده کان فه لاه دیوه خانیا ن بۆخویان چی کردبوو، دیوه خانی ئاغا ی گوند بیجگه له چه ند که سانیکی گۆرده و بهرماوه و چلکاوخۆر، ئه گینا دیوه خان ساردو چۆل بوو، ببوو مه یدان ی جلیتبارزینی مشکانبه لام له گه ل ئه وه شدا ئاغاگان به پشتیوانی (میری) پشت ئه ستوربوون، دلنیا بوون که ئه م بارودۆخه زۆر ناخایه نی، ئه گه رچی ئه و راپه رپنه شه ست ناوچه و نزیکه ی دووسه د گوندی گرتوه، به لام له راستیدا چونکی فه لاه بی پشت و په نابوون، نۆزی نه خایه ند دامرکاوه .

وابوو ھىدى ھىدى پشتيان دا، پەيتا پەيتا لەسوئىندەكەيان پاشگەز دەبوونەو، ھەبووبەدزى، ھەبووبە ئاشكرا، ھەبوو بەشەر مەو، دەچوونەو، ھەبووبە خانى ئاغا، دىو، ھەبووبە خانى ھەبووبە، لەو ئاوايىيەى ئىمە تىادا ئاكنجى بووين، تەنھا مامەم و مام ھەمەد كەپو، چىرادان، سەريان بەدبو، ھەبووبە خانى ئاغا دانەگرتەو، ئىتر مامەم كەزانى دەھۆل دپا تەقەى بپا.

پۆڭڭىيان چووبو بۆ شار، ھەرئەو، پۆڭڭىيان دانى ھىوارى، دەمەدەمى زەردەپەپى خۆرئاو، بوون ھاتەو، سەرلەھىوارى لەگەل داىكم شىوشىتال و پىياسكەيان پىچا، سەبىنى زو دواى نوئىزى بەيانى، كەلوپەلەكانىيان لە (پەست)ى مەولودبىزى باركرد، ئىدى لى سواربووين شارخۆت بگرە واھاتىن، مەن لەم باركردنەمان بۆ شار، تەنھا لە ھەمى كۆترەكانم دا بووم، كۆترەكىو، يەكە ئىترە ئاشقى كۆترەكى مەيەى خۆمانەبوو، پىكەو، ھەبووبە بوون، كۆمەلەك نەو، ھەبووبە لىكەوتبۆو، كەلەئاوايى بەدەركەوتىن ئاوپم داو، كۆترەكانم لەتاقى ئاسمان بەشىنەى دەھاتن و دەچوون تەقلەيان لىدەدا، ئىستاش گىريانم دى بۆيان، ھەنووكەش بەم پىشى چەرمو، ھەبووبە كەكۆترىك دەبىنم بەئاسمانەو، ھەركم ژان دەكاتخەتباردەبم، چونكى نازانم كۆترەكانم چىيان بەسەرھات.؟؟

له لاپه پگه ی شار له حه ساریک بنه و بارگه مان به عاردی دادا،
 حه ساریکی گه ووه و چوارگوشه بوو، پتر له بیست خانه واده ی هه ژارو
 لیقه و ماوو بی ده رنه تانی تیدابوو، سهریان پیك وه نابوو، به نه مری و نه ژی
 داوه پابوونه وه، به نده نه و حله هیشتاكه له لادی بووین دور له پووتان
 شهیتانی ببووم، له بیرمه بویه كه م جار كه شهیتانی بووم، شهیتانم
 به كه نیشكه كه ی مام (عه به دوو كورتهك) پی پیکه نی، ناوی (شوپئی) بوو،
 زورجوان و نازداربوو، نه م ناوه هه ر له خزی ده مات.

ده ستم داری گرتبوو، له شار له سهه سینی چوكلیتیم ده فروشت،
 نه خیر، سنیمان نه بوو، (له نگه ری) یه کی په لمان هه بوو، له سهه له نگه ری
 بنیشتی (نه بوسه هم) م ده فروشت، له مهیدانی كه رفروشان و مهیدانی
 دارفروشان و کافروشان له دهوورو پشته شیخه لالا، یاللا بنیشتیالا بنیشت
 بنیشتیم ده فروشت.

به لام هه رچی مامه م بوو، ده چوووه كۆله لگه ری، یان ده چوووه (كه یاری)

گەنم و جوو دانەوئێڵەى دەور دەکردهوە لەوەرزى مەپ بپنەوێش
 دەچوو (جەوېرى) جەوېرێكى دەست گەرم و لێهاتوو بوو لەگەڵ
 هێدى هێدى پەپووبالمان بپتەو، لەگەڵ ئەدارى مالى خۆمان بکەین،
 بەلام شەوێکیان لەکت و پېرى داىکم سەرى نایەو، بەکۆچى دواى
 داىکم شیرازەى ژيانمان لەبارىک هەلۆه شاولێکى ساردوسپ، مالى
 بى کابان چەشنى ناشى ئاولێپرای وایە، ئەسڵەن دەبپتە گۆرەپانى
 جلیتبارێنى مشکان، بۆیە مامەم ناخەقى نەبوو هەوای ژنەپتان کەوتبوو
 کەللەى، دەروجیران و ناسیاوی پاسپاردبوو ئەگەر ئافرەتێكى سەر
 لەخۆگەراپیتەو، وابێ لەپدینى ئەو بوەشیتهو، دواچار چارەنوس
 وابوو، بپتەوئێكى تەپیان بۆ دەست نیشان کرد، ناوی (زینەت خان)بوو،
 لەقیز بەلەى دابایە دەپپەپاند، ئیدی مالهەمان گەرم بۆو، سەرمان
 پێکەنابوو، ئافرەتێكى پووخواش و میهرەبان بوو، ئولفەتم پتەو گرتبوو،
 پەحمەتى داىکمی لەبیرم بردبوو، زینەت خانى زېداىکم هەریەخۆى سەرى
 لەبەر سەرى مامەم نابوو هەراسانى کردبوو، دەیگۆت: ژنى بۆپیتە.

هەریەخۆى کچیکى پەش ئەسمەرى جوان و شوخ و شەنگى بۆم
 دەست نیشان کرد، ناوی (پەحمەخان)بوو

درێژى دادپى خۆش نییە، پینچ شەش مانگ بەسەر شایى و
 زەماوەندى من و پەحمەخان تپپەپى بوو، لەگەڵ مالى مامەم یەك
 مەنجەل و یەك سەرشۆرک بوو، مامەم بەناوسالدا کەوتبوو کارى کۆل
 هەلگری لەگۆپوتین و لەشەوکارى کەوتبوو، بەلام زینەت خانى زېداىکم
 هیشتانەکی وەبەریەو مابوو، ئافرەتێكى بەلەپەش بوو، بەژن و بالا
 بەرز، توندوتۆل بوو، هیشتانەکی ئاگری گەرم و دل تەپبوو، بەجۆى
 نەدەدا، ئەو شوپە شوپەى ئاوی مەلەوانى پیتش بانگی بەیاننیانی من و
 پەحمەخانى هاوسەرم، بەناشکرا دیاربوو هەراسانى کردبوو، کارى لەهۆش
 و مۆخ و ئیسقانى کردبوو، لەحەژمەتان دەبنیسا، بۆیە لەپەحمەخان
 هاوئیتبوو ملان، بەپرتەو بۆلەو هەنجەت پێکردن کەوتبوو قوونەشەپ،
 نەخێر، کارگەییە شەپە چەپەلۆک و چنگەقژەو تینک پنانەو، لەتام

دهرچو بوو، كه لكى گوزهرانى پټوه نه ما، خواردن و خواردنه و ه مان لى
 ببوه قوزه لقورت و پششاور زه قنه بووت و ژه هرى مار، له م نيوه نده دا
 مامه م ده ستي كه وتبووه بن به رداش تيمابوو لاتوجومى نه ده كړد، دواچار
 پوځيكيان په حمه خان پټى گوتم: (دايكم مري، باوكم مري يان مالم
 بوجياده كه يته وه خانووم بؤ ده گري يانيش ده چمه وه مالى بابم، خو من
 به دهل خوښ نيم، به دووش نه كه وتووم چاوبه ره ژيريم).

نيتر نه وه نده ي من خو م ده خيلى كړد لتي پارامه وه نارامت بى، نه خير
 بوخچى پټچابووه له پيشه خو دانا بوو، وايد زانى گوږزى بؤ ده ژمي مرم،
 نه هاته پاي، ناچار سوال كړ ئاساى به كولا نان كه وتم، ليړه وه له وي بگه پي
 و بسور پي ژور پي چول ده ست كه وي، به لكو له م دوزه خى زينت
 خان و په حمه پزگار مان بى، خوا و پاسستان ثافره تيك به ناوى (هه بيه ت
 خان) دلى نه رم بوو، هه رله حه وشه و خانويه رى خو تيايدا دانيشتو،
 نه ویش ته نيا بار بوو، به كړي ژور پي پيدا يين، له چه قه چى زردايكم
 قوتار بووین.

هه بيه ت خان، نه گه رچى به ناوسالدا كه وتبوو، به لام ثافره تيكى
 سووروسپى چاوشين پرچ زهره بوو، چونكى زاوړتى نه كړد بوو، هيشتا
 ته پو پته و بوو، سمت و ساتا نيكى به رداش پټوه بوو، ئاشگيريك ناوى
 پا ده كيشا، تابلي هيم و نارام و له سه رخو چا و ترو دل فره وان، به ريزو
 تيكه لى بوو، چوار مانگ بوو كړيچى هه بيه ت خان بووین، كړي دوو مانگى
 قه رزدار بووین.

باليره وه له سه ر نه م قه رزدار ييه و كړيچيايه تى هه بيه ت خان، نه م
 لاپه ريه داده ينه وه، باهه موومان پيكه وه بچين لاپه ريه كه له پوژان
 و زه م نه كوپيژگه يى، يان بلين جوانكه يى من هه لده ينه وه، پاشان
 ده گه پټينه وه سه ر به زم و په زمى په حمه خانى هاوړينم و هه بيه ت خانى
 ته پي پرو نه كه حه پامى من، هه نكي بزانيں پوژگارو چاره نووس به چى
 ده گات. ۹!

كه له لاديوه هاتين بوشار، په وشتي گه نجانى گوندو لاوانى شار

به فروتنی بو، من تازه هه‌لده‌چووم، گه‌نم په‌نگ و خپین وپیش چاوبووم،
 هه‌ستم پیده‌کرد هاوته‌مه‌نه‌کانم به‌چاوی گورگانه سه‌یرم ده‌که‌ن، نیازیان
 خراپ بو، به‌لام هه‌رچی من بووم، په‌حمه‌تی دایکم وه‌های پتچابوومه‌وه،
 له‌سه‌ر پشتی لانک مه‌پرسه، توندو تۆل، گورج وگۆل، زیت و جه‌ربه‌زه،
 وه‌ک په‌لیک هه‌لکه‌وتبووم، دایکم به‌لایلاه و سه‌ردولکه‌ی نه‌به‌ردی گۆشی
 کردبووم، له‌بیرمه ده‌یفه‌رموو!

(کۆم گه‌وره‌بی ده‌بیته شوان

خه‌نچه‌رله‌که‌مه‌ر پرتۆ له‌شان.

میگه‌ل پاده‌دا بۆ شه‌وین و شیوه‌خوار

پۆ به‌گورگ نادا لیتی بدزی به‌رخ وکار)

هه‌رئه‌وه‌ش بو من هینده (دی) و شه‌پخوازیووم، هه‌رگیز جه‌ساره‌تیان
 نه‌ده‌کرد لیم نزیک بینه‌وه چاو شکین و جووجه‌له‌ ترسینم بکه‌نیه‌کیک
 له‌وانه ئاوقه‌رانی خۆم بو، ناوی (کانه‌بی)بو، به (کانۆ) بانگیان ده‌کرد،
 کانۆ گه‌نجیکی حولولی تامگیل بو، زۆرجاران هاوته‌مه‌نه‌کانی خۆی
 ناوی کچیکیان له‌پشتی وینه‌ی کچه نه‌کته‌ریکی میسری ده‌نووسی، له‌گه‌ل
 نامه‌یه‌کی دلداری ده‌یانخسته ناو زه‌رفیکی کاغه‌ز

((ئه‌وسا نووسین له‌سه‌ر زه‌رفی نامه به‌زمانی عاره‌بی بو، جانه‌گه‌ر

نامه‌که هه‌رله‌م شاره‌وه بۆناو شارو له‌پێگه‌ی پۆسته‌وه هه‌ناردبات، ده‌بوایه
 له‌سه‌ر زه‌رفه‌که بنووسی (منها والیها) له‌گه‌ل ئه‌دره‌سی ته‌واو.))

ئه‌وجا کوپه‌گل، ناوینیشانی چایخانه‌ی گه‌په‌کیان له‌سه‌ر زه‌رفه‌که
 ده‌نووسی، بگات به‌ده‌ستی به‌پێژ (کانه‌بی حاجی برایم) پاشان ده‌یانبرد
 بۆ فه‌رمانگه‌ی پۆسته، پولیکی (۵) فلسیان لێده‌داو ده‌یانخسته ناو
 سندوقی پۆسته، دواى دووسه‌ پۆژ پۆسته‌چی نامه‌که‌ی ده‌هینا، کانۆ،
 که‌نامه‌که‌ی به‌ده‌ست ده‌گه‌یی له‌خۆشیان شیت ده‌بوو، کانۆ، نه‌خوینده‌وار
 بوو، پووبه‌پووی هه‌ر خوینده‌واریکی ناسیاو بووایه، ده‌ستی ده‌گرت
 ده‌یبرده په‌ناگه‌یه‌ک پیتی ده‌گوت: ئه‌م نامه‌یه‌م بۆ بخوینه‌وه، هه‌رله‌پای
 ئه‌م نامانه‌وه بوو ناوی (گیله‌)یان به‌سه‌ریدا براندبوو، وابوو پۆژیکیان گێله

ده چټه ناو بازار، له م شـه قام بـو نو شـه قام ته قالای (نه نوهر)ی وینه فروش وینه ی نه م کچه ده بیـنی دانـدراوه بـو فرـوشـتن، وینه یه کی لیده کرې، پاشان ده گه پټه وه بـولای هاو پټیه کانی، هر چی جنـډری ناشـیرینه بـو گـډی ناچه راتیان چه والـه ده کات، ماوه یه ک لټیان به دوور ده که وټه وه، دواتر براده ره کانی هر چو نټکی هـبوو ناشـتیان کرـدبو وه، دواى نه وه ش وینه ی کچه نه کتـری هـرله لای مابوو، ده یگوت ((خو شـم ده وټی)).

له و ساته وه ختـی نیـمه تـازه مال و بـن ئیـشوکار، قـه رزداړی هـه بیـت خان بووین، له حـه ژمه تان ویک هـاتـبو وه، دوش دامابووم، ها کادیـم پوژیکیان گټـله په دابـوو، دواى هـنـدیک فـشه وگـالته و گـپ، پټـکه نی گوتی، ده زانی نیازی سه فـهرم هـیه، ده چـم بـو نه دا کـردنی فـه ریزه ی حـج، مـن و تـوش سـه رده مانیک براده ریوین، جابویه هـاتووم به لکو گـه رده مـ نازاد بکه ی، پټـم گوت: راسـته براده ریوین، به لام خو من شیرى سپـیم پـى نه دواى، له جیاتی جاریک سه دجار گـه رده نت نازاد بـى، پـوژ توغـرت خـډیـن، به خـیرچى به سه لامه تی بگـه پټـته وه، گوتی: ناخر ده زانی چـیه ؟! حـقت به سه رمه وه یه، له وانه یه نه وه ی من ده زانم، تو نازانی، بویه ده لټـم گـه رده مـ نازاد بکه پټـم گوت: تیتنا گـم گټـله، نه وه ی تو ده یزانی مـن نایزانم، یانی چى ؟! دیقه تم دابوئ گټـله له قـسه کرـدنا شـپـرزه و زمانى ده گیرا، ده یگوت ((ناخر ناخر نازانم کوو کوو کووی پټـت بلټـلمه پووم نایه، نازانم کوو کوو حالـی حالـیت بکـم))؟!.

ده مارم لټی جووت بوو، لټی هـه ستامـوه سه رچوک، پټـم گوت: ده زانی چیه گټـله، سه لیکه ی کوو کوو مو کووی تو م نه، ده یلټی، بیلټی، نه گـه رنا وات له حالـی. ا گوتی: ده یلټـم، به لام

قـسه م پـى بـړی، پټـم گوت: به لام و مه لامی پټـناوئ گټـله، دلنیا به و بیلټ و برپا وه. ا دیسان ده سـتی پټـکرده وه، ناخر ناخر وه للامی له پووم نایه، نازانم کوو حالـیت بکـم، هـرچـه ند ده که م به سه رزمانم دانایه ت بیدرکیتـم.

تاوئ دامام، جگـه ره یه کم داگیرساند، دوو سـئ مژم لټـدا، دواتر پټـم گوت:

قهیدی ناکات، مادام به سهر زمانت دانایهت، فرموو به نووسین، له سهر کاغز بۆم بنووسه، له قاقای پیکه نینی دا کوتی: بئ ئە قل من چووزانم بنووسم و بخوینمه وه له دلی خۆم داگوتم ئە وهیه ده لاین ((قه له به قه لی کوت پرووت په ش بئ)) پیمگوت باشه جه ناب فرموو چه شنی که پولال، هرچی هیه به ئیشارهت پیم بلئ!

تاوئ داما بیرى لیکرده وه دواتر کوتی: ژورچاکه فرموو ته ماشاکه .
چارى هاوئته سه ریه کدى، ئیجا ده ستنی کرده پرخه پرخ و منگه منگ و هیدی هیدی وه کو سه گسار ده یژه نی، گوايه خه وتوووه خه ون ده بئینئ، پاشان چاری هه لاین له سه گ ژهن که وت، کوتی: به زاتی خودا ئیشی شه یتان بوو، ئە وه ملعونه پئی کردم، که به ئاگاهاتم ناو پستیری خۆم پاکێرا بوو، ژۆربه خۆمدا شکامه وه له شهرمان .

– ئیستا حالئ بووی.؟

– نه خێر، شه یتان و مه یتان و ملعونی چی.؟

تاوئ داما، سه ری خوراند، دواتر پیکه نی کوتی :

– باشه ئە توقهت شه یتانت پئ پئنه که نیوه.؟

– بامن به کچان شه یتانم پئ پیکه نیوه،

– ئیراسته شه یتان هه وه سی لئ بئت ده چئته سه ر شکلی کچ، جاری واشه

هه ر بۆ ئە وه ی زه له به پیاو بکات، ده چئته سه ر شکلی کوپو ده سته پۆی ده دات، وابوو شه وئ له شه وان خه وتبووم، ئە وه ملعونه له شتیه و شکلی تز هاته خه ونم، که به خه به رهاتم کار له کار ترازابوو، به لām گوناحی من نه بوو، کاری شه یتان بوو پئی کردم، بۆیه خێره گاتئ ئە گه ر گه رده نم ئازاد بکه ی.؟

ده فه رموو ئە رباب تز بلئ: دلت چی ده وئ؟! وه ره له گه ل ئە م گئله یه تیکه و فیکه، یان وه کو ده لاین! ((گونی بگره ده ست نوژت نه شکئ)) که چی له گه ل ئە وه شدا خۆم له گووره نه برد، له دلی خۆمدا گوتم: وادیاره ئە م گئله ئاگه وه ده بئ گئلت ده بئت، که تیفکریم ئە م ته نگانه یه دا نیچیریکی قه له و و چه ره، پسقه و هاتوته به رده ست، و اچاکه له ده سته خۆمی نه ده ملیم پرسی:

– ئەرئى چەند سال بەر لە ئەمڕۆ بوو كە شەیتانت بە من پى پىكەنى ؟!
 – ئەو لە زەمەنى ھەرزەكارى دابوو، چارەسەر دەكرى،
 – چۆن چارەسەر دەكرى؟!

من بە دريژايى ئەوماو ە زەمەنيە، بە گيانى پيس و قەلبى بى نوڤى،
 بەسەر ئەم خاكە پيرۆزە دا دىم و دەچم، ئەم خاكە لە ژىر پىم دا زىرپو دادو
 فيغانىەتى، پۆزى پىنج جار بە بى دەست نوڤژ چوو مەتە لەسەر بەرمالە
 نوڤژ، لە حوزور پەرورەدگار پراوە ستاوم، مەعلومە بۆيە خودا غەزەبى لىم
 گرتووه، ماندى و شەقى، كەچى پسقم ھەرسوارە پىداچووم گوتم: ئەم
 ھەموو مانگى پەمەزانە بە گيانى پيس و بى نوڤى بە رۆژوو بووم، تو بلى
 بە رازى دەم بە ستراو، كروا من ئەو ئەندەم تەمەن وە بەرماو، پۆژوو ەكان
 بگرم و ە نوڤژەكان (قەللە) بگەم و ە ؟! واى لەم غەدرە، ئاى لەو رۆلمە،
 سەربارى ئەم ھەموو رۆلم و قورەشين و چلپاوە، جەنابى سەللانە،
 سەللانە ھاتوو، داوا دەكات گەردەنى ئازاد بگەم.

ئىدى بەم قسە زلزل و ھۆقە بازىانە تەلەم بۆ گىلە داناو، گىلەم
 خستە داو، گىلە بە ئەسپايى دەستى خستە سەرشانم گوتى: برا، پەك
 ناكەوئ، ئيش بە پارە پىك بىت خەم نيە .

ئىتر بانە بىتە ھەقايەتى مېشى، گىلە پەك بەستە دىنارى ئاخنيە
 باغەلم، گوتى: ھەزار و ھەلای دەستكورت ئۆرن، بەم پارە پەك مەسەلەى
 قەللە كردنەو ە نوڤژەكان و ((كەفارەت)) ە پۆژوو ەكانت پى پايى بگە،
 پاشان گوتى: ئەوجا فەرموو گەردەنم ئازاد بگە، بامنىش دلم دابكەوئ .!
 پىمگوت: گەردەنت خۆش و ئازاد بى، ئۆغرەت خىر بى، خودا حەجەت
 لى قبوول بكات، كەوام گوت! گىلە ھەردووچاوى پى فرمىسك بوو، گريان
 ھەوكى گرتبوو لەخۆشيان، دواجار بە كترمان ماچ كرد، بەخۆش حالىيەو ە
 بەرئىمكرد پۆيى .

قەت بە درۆ نەيانگوتوو ە ((مالى نەخۆرى بۆچەكمە سوڤى تەقە تەق
 دەكات)) .

بەلئى گەلۆ، لەسايە سەرى گىلە گىرفانم گەرم داھات، جارى زوو

قەرزى دوومانگ كرىي خانووم دابە ھەيىبەت خان، دواتر ھەيپام لىكرد
بازارخۆت بگرە واھاتم، شەيتان (پاشىپەي) كىردوۋە، پارەى بۆم
ھەناردوۋە، ئىتر ھەرچى دىلم چوئى، خۆ ئارەقەم پىن نەكردوۋە، بىن
دىلى خۆم نەكرد، ((بازۆكىرى ئەمرو بەقىنگى سەبەينى)) ھەلبەتە لەم
دەستكە وتە مەزنە، پەحمەخانى ھاوسەرم بىن بەش نەكرد، پۆزى پاشتر
قۆلمان تىك ھەلكىشا پۆشتىن بۆ بازار، دەستە جلىكى جوان و نايابم
بۆى كرى، باسەرتان گىژنەكەم، ماوھەك بەكەمالى ئىسراحت بەپارەى
گىلە قەتاندەمان.

بهنده، سبهینان زوو به ره بهری به یانییان، نهوده مهی سهگ وگورگ
لیک ئاشکرا دهبن، له گه‌ل مه‌لا بانگدان به په‌له پرپوزه له‌بن شه‌په
جاجمی حه‌وت په‌نگ قییت ده‌بوومه‌وه، (ئه‌و جاجمه‌ی په‌حمه‌تی
دایکم له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگدا وه‌سیه‌تی کردبوو به‌بۆنه‌ی هاسه‌رگیری من،
پیشکیشی به‌ ده‌ستگیرانم بکه‌ن)

که له‌خه‌و هه‌لده‌ستام، خۆم گورج و گۆل ده‌کرد، په‌حمه‌خانیس
به‌ته‌رده‌ستی (نوردی)یه نانیکی گه‌رم و هه‌ندیک پیخۆری ده‌کرده
پریاسکه‌و هه‌تا ده‌رگای حه‌وشه‌ له‌گه‌لم ده‌هات، پریاسکه‌که‌م
لیوه‌رده‌گرت، هه‌بپام لیده‌کرد بۆ گۆپه‌پانی کرێکاران، گۆپه‌پان چ
گۆپه‌پان؟! جمه‌ی هات، دارت هه‌لدا‌یا به‌عاردی نه‌ده‌که‌وت، کرێکاره‌کان
چاویان ده‌برپیه‌ زارکی چایخانه‌کان، چاوه‌چاو بوون تا‌کو وه‌ستا‌کان
به‌کاوه‌خۆ قاوه‌لتیان ده‌کرد، چونکه هه‌رچی وه‌ستا‌کا‌بوون ده‌چوون

له چایخانه کان لنگ له سهر لنگ، به پا له خۆبوونه وه داده نیشتن، کولیره ی گهرم و چایه و کوبه ی برنج و کوبه ی به هورده گۆشتیان ده خوارد، دواتر جگه ره یه کیان به لالیویانه وه ده گرت، به ناز و فیز ده هاتن بۆلای کرێکاران، وه سستا کان، کرێکاری خیتگرو کرێکاری قورپانکرده وه ی پیش ده سستی وه سستاو خه لفه ی تایبته بۆ لێدانی چینی ناوه وه ی دیوارو کرێکاری هه لدانی که رپووچ بۆ ده سستی وه سستا، ئه وانه هه موویان کرێکاری هه می شه یی بوون، به نۆزی و کهس و کاری وه سستا کان بوون، قهت بێ نیش نه ده بوون، ئه وانه پۆلی مامه حه مه یی و ماستاو چیه تیان ده گێژا، کلکه سۆته ییان له بهروه سستا کان ده کرد، بۆیه هه رگیز به بێ کار نه ده ماوه، سه یر له وه دا بوو!

ئه و گۆردانه خۆیان له کرێکاری ئاسایی به گه ورتو له پیشتر ده زانی، لێ یان لابه لاو خۆقه پزو لالوت بوون، چاکه جه نابیی وه سستا یاغریاغر ده هات بۆ گولبژیری کرێکاران، وه کو چه رچی مه پوما لات و په شه ولاخ، چۆن له مه یدانی ئاژه لان به ناو میگه ل ده که ون، به هه مان شیوه به ناو کرێکاران ده که و تن، جه نابیان به په نجه و سه ره له قانندن!!

(تۆ وه ره تۆتۆتۆش وه ره تر) جاری وا ده بوو که وه سستا به په نجه ی ناموباره کی ئاماژه ی بۆ کرێکارێک ده کرد، که چی کرێکارێکی دیکه به سه ههو ده چووو پیش، وه سستا پێی ده گوت: له گه ل تۆم نه بوو، ئه و کرێکاره داماو هه ناسه سارد ده بوو، ده ته زی له حه ژمه تان، ئیدی له گه ل گه زه نگی خۆره تاو تاوه کو زه رده په پی خۆرئاوا بوون وه کو ولاخی بن دۆلاب ده یان په تان دن، له به رامبه ر پاره یه کی که م خوی تیان لێوه رده گرتن، جاری واده بوو که سه به ینان دچووین بۆ سه ر نیش، کاتر میتریک، پتر که متر خه ریکی کار کردن بووین، کاتر که خاوه ن کارته شریفی ده هینا بۆ سه رکار، سه ر ژمی ریه کی که رپووچ کیش و قورپکیشه کانی ده کرد، نێوچه وانسی گرزو مۆن ده بوو لۆچی تێده که وت، پووی ده می ده کرده وه سستا و ده یگوت!

(باوكم خۆمن) (ئەحمەدقەدۆ) نىم، لەسەر خەزىنەش پالئەكە وتووم،
ئەم ھەموو قورپكىش و كەرپوچ كىشەت ھىناو بە خۆرپارەيان بدەم،
سە چوارىكىيان بەرپىكە بابۆنەو.

چارىكىيان ھىشتا ژن نە ھىتابوو، ئىشى قوركارىم دەکرد، وابوو
پۆزىكىيان ساتە وەختىك بوو چووبووين، بۆسەرئىش، خەرىكى كارکردن
و قورپكىشان بووين، قورپكىشەكان ھەموومان ھەرزەكاربووين، دىتم
خاوەن مائ پەيدا بوو، كابرايەكى حاجى بوو، بەناوسال داكە وتبوو، كەواو
سەلتەى پۆشى بوو، حەرايىيەكى لەپشتى بەستابوو، يەككىشى لەسەر
ئالان دبوو، (يەمەنى) يەكى سۆرى لەپىنى دابوو، زەلامىكى كورتنەنە
بوو، كت و مت زەلامى ناوچاوى (نايشەگويدريژ) بوو، كەھات دىقەتم
دابوئ ھەستم پىكرد حاجى ھەر بەچاوسەرژمىريەكى قورپكىشەكانى
کرد، دواتر چووبەسرتەھەندىك فسكە فسكى بەگوئى وەستادا چرپاند،
چاوم لىبوو، وەستا سەرى پەزامەندى بۆ حاجى پالەقاند، دواتر وەستا
بانگى من وسە قورپكىشى دىكەى كرد گوتى (دەست بەردەن، بۆن
دەست و پلئان بشۆن پىتۆيستمەن پىتئان نىيە بۆنەو).

ھەرچوارمان ھەناسە ساردبووين، بەتابەدلى قاپى قورپكىشانمان
دانا، چووين لە (ئەستىل) ھەكە دەستى خۆمان شووشە، كزومەللول
پۆشتىن.

ئىشەكە دورست كردنى خانوبەرە بوو، كەوتبوو پىشت حەسارى
ھەمەدئاغا، نك مائە كورەچىيەكانى گەپەكى كەرتۆپى لەسەعدوناو،
ئەو شۆينە پىكەرتەكەرپوچ و پارچە تاسولقەبوو، چەند شەقاوىك لە
شۆينى ئىشەكە بەدورى كەوتبووينەو ھەربەرئۆ بىرم كردەو! كات
چىشتەنگاوىكى قايم بوو، كەلكى ئەوئە پىو نەمابوو بچىنەو بۆ
مەيدانى كرێكاران، نەخىر درەنگە، تۆزىك سەنگرامەو، نەخىرلە جىو
چەقىم، ھاوکارەكانم پرسیان: ھابۆچى پاوہستای؟!

گوتم: لەھىوارپو ھەزار دوعاونزەمكردووە، لەخودپارامەو بەلكو

سبهی کاریکم دهست کهوئ، دوعاقبول بوو، به لام عهبدی چاوتچوک
برې گوتیان،

– نه وه برې، نایا چمان له دهست دئ. ۱۹

– به لن، نه گهر به قسم بکهن هاوکارم بن، دهست بده نه دهستم
نورشتان له دهست دئ، نه گهر مه رامن بئ. ۱۹

– باشه وه کو چی. ۱۹

– ناهیلین کاریکه، سهیرکه ن! هم ناوه هه مووی خړکه
به ردوکه رته که رپوچه، هه رچوار لایان لیده گرین، ده یانده یه بهر
بهردان له نیشیان ده که ی، واز ناهیلین یان ده بئ نیوه پوژانه مان
به دنئ، یانیش ناهیلین که رپوچ بخنه سهیرکه رپوچ.

نیر هه رچوارمان دهست له ناو دهست به لئیمان دا دهست پئ بکه ی،
هه رچوارلامان لیگرتن، دهنگمان دان و دهستمان پیکرد، سیره مان له
حاجی گرت دامانگرت نه به ردیک و نه دووان، حاجی خوی دابووه
په نادیار، هه رکه سهیری دهر دینا به جاره کی سئ چوار که رته که رپوچمان
تیده گرت، حاجی ده کشاوه دواوه خوی ده داوه په نادیار، وهستا له سه
دیوار بوو، ناوناه پوومان له وهستا ده کرد، نه ومان ده کرده نیشانه،
به لام نه که به مه سستی پیکان، مه به ستمان نه وه بوو له نیشیان بکه ی،
ماوهی نیوسه عاتیک نه مانه یشت که رپوچ بخنه بان که رپوچ وهستا
هانی کریکاره کانی ده دا پراوه دوومان بنین، یان بمانگرن، که کریکاره کان
بوومان ده هاتن بمانگرن، نیمه پیمان پتوه ده نا به دورده که وتینه وه که
نه وان ده که پانه وه، دوا به دواي نه وان ده که پانه وه، دیسان ده ستمان
پیده کرده وه، به لام نه وهی راستی بئ هه ستمان پیکردبوو، پرپه دل
نه یانده ویست بمانگرن، به لکو به مه به سستی چاوو پاوو ترساندن بوو،
هم قوونه شه په پتر له نیوسه عاتی خایاند، دواتر وهستا دهنگی
هه لبری بانگی کردینه وه گوتی:

– واز بئین، قهیدی ناکه وهرنه وه سه ره ییش.

— نەخىر، نايەينەۋە، نىۋەي پۇژانەمان دەۋى، ئەگەر نا، ھەرگىز
ۋازناھىتىن.

دىاربوو ۋەستا ۋ حاجى خەرىكى گىتوگۇ ۋ تەگبىر بوون، بەلام
نەمانزانى تەگبىريان چى بوو؟! ۋەستا بانگى كردين گوتى:
— قەيدى ناكە لەسەرقسەي خۇتان ۋەرن، ھەريەكە ۋ نيو پۇژانەتان
دەدەينى.

— نەخىر نايەين، بە حاجى بللى ئەۋ قەسپەي ئەۋ خواردوۋىەتى
ناۋكەكەي لەگىرفانى ئىمەدايە، ئەگەر پاست دەكەن ؟!
پارەكەي بە كرېكارىك دا بۇمان بنىن.

ھەرچەندى ۋەستا ۋ حاجى شىرەك لەم لاۋ پىۋىيەكيان لەۋلاۋە
ھىنا، نەخىر سەرمان نە ھىنا بەرى، دەستخەپۇ نەبوۋىن، (ئەۋسا
پۇژانەي قوپكىش چوار (درەم) بوو، دۋاجار ناچاربوون ۋابوو حاجى
دەستى نايەبەر باخەللى كىسەي پارەي دەرىئا ھەشت درەمى لى
ژمارد، دايە دەست ۋەستاۋ گوتى (ھابگرە بۇيان بنىرە، بەسندان ۋ
قوزەلقورت ۋ زەقنەبووت ۋ زەھرى ماريان بىت، سەگبابانە خۇين بەرى
چاۋى گرتوون).

ۋەستا پارەي لىۋەرگرت، بەنيازبوو خۇي پارەكەمان بۇ بىنى،
بانگم كرد پىمگوت (ۋەستا، پارەكە بىدە بەكرىكارىك با ئەۋ بۇمان
بىنى) پارەكەي دايە دەست كرېكارىكى بە تەمەن ھاوردى، نەم ھىشت
بمانگاتى دەنگم دا (خالۋپارەكە لەۋى دانى ۋ بگەپىۋە)، پارەكەي
دانايە سەر كەرتەكەرىپوۋچەك ۋ گەپارە، چووم پارەكەم ھەلگرتەۋە
ژماردم، تەۋا ھەشت پەنجايى بوو، دەنگى ھارەلە كرېكارە ياخى
بوۋەكانم دا، ۋەرنەۋە ۋازىيىن، ھاتن گىردبوونەۋە ھەريەكە سەت فلوسم
دانى، لىماندا پۇيشتىن.

بەلام ئەۋەي پاستى بى، ترسى بەيانى پۇژى ئايندە لە دىلدا
چەكەرەي كىردبوو دەترسام! تۇ بللى ۋەستا لىمان خوش بىت. ؟!

به يانې پوڅۍ دواتر له مەيدانې كرځكاران زور به پارېزه وه
پاوه ستابووم، چاوه پوان بووم، به لكو وه ستايه ك به په نجه هه لښه قانندن
بللې (تقوه ره)، نازانم كوويو؟! به چيپه وه خه ريك بووم، كاتې
سه رم هه لېږي ديدم له چاوي وه ستا چه قى، وه لى هه رگيز خؤم
شيلونه كړدچاوم نايه دووې چاوي وه ستاي گورين، وه ستا له تريقه ي
پټكه نين دا گوتى:

— ده زانې زه رهرتان بوو، دپړاندتان؟!؟

— تيت ناگه م، بوچى دپړاندمان؟!؟

ئوى چه قى خؤمان لى نه ستاند؟!؟

— ئيوه نه تان زانې، حاجى له رزى هاتبوو، ئه گه نه ختېكى ديكه
پټ گيريتان كړدبايه، داواي پوژانه ي ته واويشتان كړدبايه، حاجى
ناچار بوو بېژميرى، چونكى حاجى له حوت ئاوي دواوه گوزينكى
ته پنه بووه، ده يزاني ئه گه ر له سه ر داواكارپه كه تان پازى نه بيت، ئه و
چه له نيمه ش ناچار ده بووين ده ست هه لگرين، ده بوو حاجى پوژانه ي
هه موو كرځكاره كان بژميرى، وانا به م نرخه حاجى قازانجى بوولاشانېكم
بوې هه لته كاند گوتم:

: وه ستا، له دواي چووان مه چؤ، چونكه ئه وه ي چووا! پويى هه رگيز
ناگه پټه وه .

گه لۆ، راسته ده لَین ((کهر به لایاران ناگاته هه واران)) هه
 وهک له وه پیش باسم کرد، تاریک و پوونی به یانیان هه پیام لیده کرد
 بۆ مهیدانی کریکاران، ئاوی پیم دانه چۆرا، چاوم شل ده بوو هیندهی
 چاوه پوان و چاوبگتیم، به لکو نه مرۆ وه ستایهک به زهیی به دل دابیت،
 به ناخیری گیانی به په نهی نامۆباره کی ئاماژه م بۆ بکات بلن : تو وه ره
 له گه ل خۆی بمبات بۆ قوپکیشان، به لام ئیشی چی و ته په سازی چی ؟
 نه گه ره له هفته یه کدا دوو پۆژ کارم چنگ که وتبایه، نه ز پاشا بووم
 بۆ خۆم، نه گینا هه تا ده مه ده می چیشته نگاوه له مهیدانی کریکاران
 ده مامه وه، دواتر به نا ئومیدی و هه ناسه سارد، هیرته هیرت به خۆم و
 به توره گه ی تویشووی کاره وه ده گه پامه وه بۆ لای په حمه خانی هاوسه رم
 له مال، هه موو جارێ که پیم له کۆسپه ی ده رگای هه وشه ئاودیه
 ده کرد، په حمه خان، به پیرمه وه ده هات ده یگوت (به خیری پیته وه، دیاره

نه مړوش چاره نووس و ابوو، خه م مه خو، خدا كه ريمه، تاسه رمابن
خودا پسق ده دات سه ري بڼ پسق له بن گلي دايه).

: له سره حالي خو م به زه ييم به ساده يي و ساويلك يي و دل فره واني
په حمه خان ده هات، پيدا ده چوو ده يگوت:

(وهره دانيشه، نيشه لا سبه يني نيشت ده سته كه وي، وهره
پوونه، ده زانم چايه نه خوار دوته وه، دانيشه باچايه كه گرم بكه مه وه
چايه كي خه سنت بو تيبكه م، وايي ميشكت بيته وه سرخو نيسراحت
بكه ي).

چاي چي؟! هر ترپاته كه ي به يانيان بوو نه يده پزانده گرمي
ده كرده وه، چاي چي؟! زهر تكاويك بوو بو خو ي هر مه پرسه؟! به
هيچ جوړي تامي چاي نه ده دا، به لام له گه ل نه وشدا سيووريم به م دل
دانه وه ي په حمه خان ده هات، هاني ده دام چوك نه ده م، به نوميده وه
به دواي كاردا بگه ريم، به لام له شاره كي بڼ ياساو پيساو بڼ پاشا،
پر كيشه و ململان چاوهر پي چي بم؟! شار چ شار؟! شاريكي پووت و
قووت، ده نكي ناميري كارخانه يه كي به ره م هين چييه؟! نابيس تري،
بيجگه له دوو كه لي كووپه ي كورده چييه كاني ده ورو به ري شار، له گه ل
دوو كه لي كوورخاني گه رماوه كان ناسماني شاريان داپوشيوه، نه گينا
چره دوو كه لي يه ك ده زگا پيشه سازي چييه؟! نابيندري به ناسماني
شاردا هه لچووبيت، شاريكه (تا) دارو دوو چاري سيته پووش بووه، زيان
تيايدا به مردووي له دايك ده بيت، شاريكه پشتي له پيشكه وتن و
شارستانيه ت و جووله و گه شه ي نابووري كردوه، بيجگه له پيشه ي خم
چييه تي، نه ويش پاشماوه ي (جووله كه) كانه، دوا به دواي دامه زراندي
ده وله تي نيسرائيل و په وكردي جووله كه كان بو نه وي، جائه وه ي دواي
جووله كه كان ده ستي له پيشه ي خم چييه تي گيريوو، وهك نه وه و ابوو
ده ستي به سره گه نجينه ي قاروون داگرتبيت، نه گه رنا، نه وه يان پينه
دوژ، نه ويته چاخانه و هه نديك هورده پيشه ي ساده و ساكارو ده ست

کارو هیچی تر، بۆیه ئیتمه مانان له م شارهدا له سه ر قه رزوقۆله ده ژین، قه رزیش، قه رزی بینه ونییه، فهرموا به ته مای قوپکاری پۆشاکى به رم هه موو به قه رزه، به قه رز خۆم داپۆشنیوه، قه رداری کوتالفروشم، قه رداری گۆشتفروشم، بگره هه تا ده گاته لانکى نۆبه ره که مان نک دارتاشى گه په ک به قه رزه له سه رم، که توومه ته بن باری قه ردان، له ترسى خاوه ن قه ردان قه ت نه ده وێرام به پۆژى پووناک تخوونى مالى خۆم بکه ومه وه، به تاييه تى له ترسى قه ساب و په جه به شیتى دارتاش له ترسى ئه م دووانه به پۆژ ئه شقیابووم، تاریک بۆ تاریک ده چوومه وه مالى، نۆبه ره که مان باژه ره ببوو، بانگم ده کرد له هامیزی خۆمى بگرم، ناحه قى نه بوو له هارپژنى گریانى ده دا، به هه له داوان خۆى له باوه شى دایکى ده کوتاوه، توند خۆى به به رۆکى داکييه وه ده قه سپاند، ئه گه ره له ده مه ساتى ئه نگه رى هێواران، یان پێش تاریک که وتنه وه چووبامه وه، ناچار پێ گۆریم ده کرد، نه بادا له هیکه وه بکه ومه داوى قه ساب و دارتاش، بۆیه له خۆدى خۆم له ژيانى خۆم دا وه پس ببووم، له گیزاوى ئه م بارودۆخه دا مێشکم له ق ببوو له کارکه وتبوو، بگره جارى وابوو ناوى جگه رگۆشه م لێ تیک ده چوو له بیرم ده کرد.

پۆژیکيان به م سه ر لێ شینواوییه سه رى گۆژله م لێ ون بوو، مه سه له ی قه رزو خاوه ن قه رزم له بیرچووبۆوه، ده مه وساتى چێشته نگاویکی دره نگ، هه ردوو ده ستم له پشتراپتیک ئالاندبوو، کللوم هینابووه سه ر ئه برۆم، یاغرا یاغرا به فیکه فیک به ره و مالّ ملم پێوه نابوو، له بیرم چوو بوو پێگه گۆرى بکه م، به په نادزه وه به نێوان گۆلان و پاشماوه ی خانوه که لاوه و دارپامه کانی جووله که کاندایه موه وه بۆ لای په حمه خان، یاره بى خودایه ئه وه ی من دیتم و لیم قه وما و به سه رم هات، به سه ر شه یتان و کافری زه ندیق نیت، نازانم ئه سپى خه یالّم به ره و کوێ بالی گرتبوو، ئه و ده مه هشیاریبوومه وه هه نده ی نه ماوه بگه مه به ر ده رکی دوکانى خوله ی قه ساب، (سه باره ت به قه رزی خوله ی قه ساب و په جه به شیتى

دارتاش و هه موو خاوهن قه رزه كان، ئه وه ندهم درۆى زلزل و نه قولام له پووياندا كرده بوو مه پرسه، بام له حه سه ن درۆزن بپى بوو).

بۆيه زانيم له وزه ياندا نه ماوه، فرت و فيئل و كه له كه بازي چيتر سه ر ناگرئ، خوله ده ستي بمگاتئ شوورت و شۆم ده شكينئ، له ترسان بامداوه و پيم پيوه نا دامه بهر نه رمه لۆقه، خوله به دوامه وه بوو ته قله كووت ده هات، نه خيتر، پيم هه لگرت وه كو ولاخي چه مووش تازه پشت كرابت پم بهم له عارديه وه دينا، له م كۆلان بۆ ئه و كۆلان، هاوچه شنى رپوى و تاژى سه رادووى نابيت، پيچاوپيچم ده كرد، نه خيتر بئ هووده بوو، خوله ي قه ساب هه ر به دوامه وه بوو هاواري ده كرد! (بۆم پاره سته سه گى سه گباب نه پۆي، گۆشتى من زه قنه بووت ده كه ي، كه چى سه ربارى ئه وه ي پاره ناده ي ده ستي ده ستيم پيده كه ي).

له م پاكه پاكه و پيچاوپيچه دا ته قاريم كه وته پيش دووكانى ره چه به شيتى دارتاش، ئه و پيش مشاره كه ي به ده ستيه وه گرت و ده نكي دام، (نه پۆي سه گباب، بۆخۆشى خۆت (هين)) ده كه ي گوجيله ش له بيتشكه ي مندا به خيروه كه ي، پاره ش ناده ي، پيتوايه من به قه رزى بيتنه و نيه لانكم بۆ توخمه سه گه كه ت دورست كردوه، ده تو پاره سته بۆم ده ستم بتگاتئ، شه رت بئ ئابه م مشاره قاچت بپمه وه).

ئه ز، له پاكردن نه كه وتم له وئ لۆوئ، له م كۆلان بۆ ئه و كۆلان، ناوه ناو سووكه ئاو پيكم ده داوه، ئه وانيش هه ردووكيان به هه ره شه و گورپه شه و جووندان ته قله كووت به دواوه م بوون، نه ده ويترام سه ر به كاوئل بووه كه ي خۆم دابكه مه وه، له گه رمه گه رمه ي پاكردندا خواو پاستان پيم كه وته ده روازه ي ته لارى سه را، يه ك شه ق وه كو پاسارى (باشووكه) سه رادووى نابيت ته نكي پئ هه لچنى بيت، خۆم فجووپى حه وشه ي سه را كرد، ئاو پم داوه هيشتا هه ربه دواوه م بوون، ئه ميان چه په چاخ و ئه وه كه ي ديكه مشارى ليم هه لده شه قاند، ناچار چاو م دا ده رگه ي ئوورى باش كاتب، پرسى به رده ست و پۆليسم نه كرد، خۆم گه يانده

دهرگاو پالښم به دهرگه وهنډا، دهرگاگم به ته وای واری نه کړده وه،
ته نه سهرم برده ژورځی، دیتم! جه نابی باش کاتب میوانی هه یه
مژووله، به نه سپایی دهرگاگم پیوه داوه، نازانم چوڼ بوو به سهر زارم
داهات گوتم (پاوه ستن کوږه، نارامتان بی باش کاتب نویژ دهکات.)
هه ردوکیان له جیوه چه قین و پهق پاوه ستان، تاویک دواتر میوانه کان
هاتنه دهره وه، ژنهک و پیاویک بوون پیده که نین، نه وانه پیشترا ناکوک
بوون، کابرا سوینده کی خواردبوو دهستی به دهستی ژنه که نه کوځی،
دیاربوو باش کاتب دهستی ژنه ی دابوو دهست پیاوه که له خوښیان
بوو پیده که نین.

باش کاتب به سهدای زهنگه وه بانگی پوښی پېش دهرگی کرد،
کاکي پوښ چوه ژورځی، دوی تاوی هاته دهره وه پرسى.

— کڅی بوو گوتی باش کاتب نویژ دهکات.!

— به لئ من بووم.

فهرمووی لیکردم بۆ ژورځی باش کاتب، جه نابی باش کاتب
گوتی،

— تو بووی گوتت باش کاتب نویژ دهکات.!

— به لئ قوربان من بووم، بچوکت.

— باشه، پېم بلئ بزاتم کڅه وگرفتت چیه و له گه ل کڅیه.!

— به لئ قوربان، بهنده بابایه کی هه ژارو نه دارم، کارو پیشه
قوپکارییه، نه بوونی و دهست کورتی تهنگی پت هه لچینوم، قهردارى
قه ساب و دارتاشم، هه ردوکیان وا به خو به چه په چاخ و مشاره وه
له پېش قاپی پاوه ستاون بمکوژن، هه تا گه یه نیره پوچم له بهردا
نه مابوو، له و ترسه بوو سهرم لئ شتوابوو، نازانم کوو بوو به سهر زارم
داهات گوتم: باش کاتب نویژ دهکات، قوربان نازانم چیه که م؟!

نیمه قهرزه کانیاڼ بدمه وه، تاکو نه مړو کار به مه گیبی به مه بهستی
کوشتنم هالیزه هاله وئ پاوه دوویان نام له کوڼم نه بوونه وه، ناچار

هانام بۆ سەرا/بۆ حەزور جەنابت ھیتا، کەچی کە سەرم بە ژووری
داگرت، دیتم بەریتان مژوول بوون، دەرگاگەم پێوە داو، پێم گوتن:
پاوەستن کورە، باش کاتب نوێژ دەکات.

من لە بەردەمی باش کاتب کزوومات و مەلوول ملم لار کرد بۆو
پاوەستا بووم، دیار بوو باش کاتب بەزەیی پێدا ھاتبۆو، دواتر گوتی:
ئێستا بانگیان دەکەم بێتە ژووری کارێکی وایان پێدەکەم ناوی خۆیان
لەبیر بکەن، دەبێ مەمنوونی تۆبەن لە قەرزەکانیشیان خۆش بن.

دواتر ھەردووکیانی بانگ کردە ژووری، دواى ناو پرسین چ کارەن؟!
لییان ھەستاو سەرپێ، خۆی لێ راست و چەپ کردن، گوتی: پێتان
وايە ئەم ولاتە بێ حکومەت و بێ یاسا و دادگا و قازی و دادوەرە؟!
ئەگەر راستەکەن ئەم پیاو قەرزدارى ئێوەیە، بۆچی؟! ئەھاتن لە
دادگا سکاڵای لەسەر تۆمار بکەن، پێم بلێن بزانم ئێوە بە چ ھەقیک؟!
بەمشار و سیکارد سەرتان لە دواى ئەم قورپ بەسەر ناو، تەماشای
کەن لەترسان زارەترەک بوو، نتقی گیراو، پەنگی پووی پەریو
پەنگی مردووی لێ نیشتوو، لەوانەییە زداوی پزائین، کێ نالێ بەندی
جگەری نەپساو؟! دەبێ بۆ لای پزیشک ھەوالە بکری، گوتی بگرن!
ھەرلەم پۆو تاکو سێ پۆژی تر، ئەم بەلەنگازە داماو بەمێ، یان
دووچاری ھالەتی دەروونی بیت، پێستەتان لەبەر دادەپنم، وەکو
(گاپەش) کە ولتان دەکەم جەنابی پێداچوو گوتی: بێ غیریەتینە،
سەگ غیریەتتان بخوات، خۆ ھەر ھیچ نەبێ ئەم مۆیە برای دینیە،
ئەگەر نا ھاوینیشتیمانییە، ئێوە ئەگەر بابی یەک زەپپە ویژدانان
ھەبیت، بۆ کەمێک پارە ئەم ھەژارە لەقاف ھەلنەدەکێشا.

(من، لەگەڵ ئەم قسانەى بەپێزیان بەزەبیم بەھالی خۆم دەھات
گریان لە قورپم دا قەتیس مابوو) ئیدی جەنابی باش کاتب شەرت و
شۆی شکاندن، ئاوەپووتی کردن، ھەردووکیان دەستەو دامینی باش
کاتب بوون، گوتیان:

(قوربان داواي لى بوردن دهكەين، له سەردەستى به پىزتان
ئامادەين له قەردەكانى خۆمان خۆشەبين، نه هيچى ئيمه نه هيچى نهو)
باشكاتب، پىي گوتن:

هەتا ئەگەر بىت و ئەويش بەم شىوہ يە پازى بىت، بەلام دادگا
بەپىي ياساوا مافى گشتى، بەهۆى ئەم کردەوہ نامرؤفايەتيەتان ھەرگىز
لەتتان خۆش نابىت، بەپىي ماددەى ژمارە (٠) لەياساى نىشتيمانى بۆ
سزادانى تاوانباران، بۆ ماوہ يەكى ديارىکراو سزاي زيندانى کردنتان
بەسەردا دەسەپىنن، يانيش لەجياتى بەندکردن بە پارە سزاتان دەدات،
دەبى کاش بىژمىن.

بانەبىتە ھەزارشەوہ، بىجگە لەلەخۆشبوون لەقەرزەکانيان، باش
کاتب دايدۆشين، بپە پارە يەكى قنجى لى بەردانەوہ، دواجار پىي گوتن:
ياللا بپۆن ئەگەر جارێكى دیکە پى لەتەختەى چرووک بنين، ئەگينا
گرەدەبەر قاچتان دەبپمەوہ، تىگەيشتن.؟! ياللا لەخۆتان ھەلەن
دەرگا کراوہ يە.

پشتى ھنگى ئەم بپە پارەو پوولەى کە لەخولەى قەساب و
پەجە بەشيتى دارتاش وەرى گرتبوو، وتيدام، فۇتجا لەتريقەى پىگە نىنى
داو پرسى،

– باش کاتب چ دەکات.؟! –

– بەلەى قوربان، باش کاتب نوێژدەکات.

ئەوجا بەزەردەخەنەوہ دەستى بۆم درێژکرد، دەستم دادەستى،
دەستى يەکديمان گوشى، پاشان دوعا بوونم لى خواست، پۆيستم.

تۆخەى، لەسای سەرى باش کاتب، لەقەرزو شەپوبەلای خولەى
 قەساب و پەجەبەشیىتى دارتاش پزگارىم بوو، وابوو بەهەناوى بەتال و
 زگى برسى ئەوندەم پاگە پاگە و ئەم کۆلان و ئەو کۆلان کردبوو، ترس و
 تۆقینیش سەربار، لەبرسان لاگەم لێوہات، جووت کەبابخانە خۆت بگەرە
 واہاتم، گىرفانم گەرمە، ياللا وەستا دەست گەرمە و بۆم لێدە، چوار
 مەشقى لێى دانیشتم، بخۆ خۆ پێوہ ماندوو نەبوومە، (مالى نەخۆرى
 بۆ چەگمە سۆرى تەقەتەق دەکات) دواجار دووگەبابى (لاتەرەف) یەشم
 بەگەلدا مەست بووم، چوارشیش کەبابى سەرپێیى شیان بۆم پێچایەوہ
 بۆ پەحمەخانى ھاوسەرم، ئیدى ھەستام بەمرومۆ بەناو بازاردا کەوتم،
 ئەوہى دلم چوئى بەبى سەوداوە چەند و چوون، بیکیشە کاکە، دووکیسەم
 پێکرد.

خۆر بەناوچەوانى ئاسمانەوہ بوو، ھەردوو دەستم گىرابوو، بۆیە
 گەیمە بەرامبەر دوکانى خولەى قەساب ھەر بەسەر سلاویکی قنجم

لیکړد، خوله به رزه پټ له بهرم هه ستاوه سهر پټ، به سهری لموز پټ
گوت:

- شوکر چاکی. ۱۹

- به لئ قوریان گه ورهت کردین، سوپاس.

له وپوه به نه نقه ست داموه پټش دوکانی په جه به شیتتی دارتاش،
نه ویشم داخ کرد، دواتر دوکاندار به دوکاندار نه وانه ی قهرزداریان بووم.

- نه ری زه حمت نه بی بزانه چند قهرزدارم؟!

- به لئ به سهرچاو، بوم ده ژمارد.

هر که پټم له کوسپه ی دهرگای هه وشه ناودیوکرد، بانگی هه بیته
خانم کرد، کرئی دوومانگ قهردار بووین بوم ژمارد، فهرموو، نه وش
کرئی مانگیک پټش وهخت، نه بادا دیسان له ترسی خاوهن قهرزوقوله
به پوز نه شقیاو، ته نها شه وان وهکو شه مشه مه کویره تاریک و تاریک،
نه گینا نه وپټم سهر دهرپټم،

: پټشینان فهرموویانه (به ی، له لای ته نکي ده دپټ)).

به لئ، هه تا نه و (با) یه ش له مهیدانی کریکاران بیټ، واته هه تا نه م
خزم خزمانی و کلکه سوتیه ی و مه رای و میچکه میچک و ده له چیه ی و
خزمی خه زووری سه پانی شخی له نارادابن، هه زارانی وهکو خوم ناسا،
ده بی شوه وانه له بهر قوپه قوپه زگی خه و له چای بزپټ، لیکدا لیکدا
که له کای بگوری، چونکه له م شاره ی نیمه دا پیایو نه وها به جهرگ و
نازاو دلپرو نه برد هه یه، گوئی شیربگری می ده کات، که چی نانی شوی
نییه بیخوات، پیایو واش هه یه قه له زراو ترسنوک، یه که قه زناغ خوئی
تیکه ی به شه و ناویرئ نخونی (گه په کی جاوله به ران) بکه وئ، که چی
بالیفی له پاره دروست کردوه، ژنه کای به هو قه زپ و زیو و مرواری
به خوی وه ده کات، خوی پټ دهر پازینته وه، پسقی پیایو مه رد که وتوته
ده ستنی گزده و ده یوس و گه مپوران، له هه موو ده ورو زه ماناندا گه مپور
باوی بووه، هه تا دنیا دنیا به مسورگه رت بی پیایو پشت مل پان هر له باو
ده بیټ، به ناشکرا له سهر به روبووم و به ره می به پیزی پیسته ده ژئ، پوزی

یەك ملیۆن جار پێی بلێن: گەواد، تەرەس، دەیوس، جاكێش و نەخێر، تەقەى سەرى دێ، گۆشتى پێدەگرێ، كارخانا چىبەتى يەك جۆرنىبە، جۆرەها شێوەوشێوازى مۆدىرنى ھەيە، ئەم وەستا چەكوچ بەگروانەش دەگرێتەو، ئەوانەى لەپێناو پارووەكى تۆزىك چەور مێچكەمێچك لەبەر خاوەنكار دەكەن، لەدەمەدەمى تاوكەوتنەو تاكو زەردەپەپى خۆرناوابوون دەيانرەتێنن، ئەگەر كرێكارىك پێ گيرى بكات؟! بىگومان بەيانى نان بپراى دەكات، بەتاقى تەنيا وەكو كەنگرە بێكەسە لەو گۆرە دەمىنێتەو نايابا بۆ ئىش.

بەلێ ئەرباب، نانى مرۆى كەللەرەق لەنتوان عاردوعاسمان دا غەزىرەو، كەچى بۆ مل حىزو كەللەپووكان لەسامارى دەبارى، وابوو ديسان بەھۆى لامى و كەللەپەقىيەو دووچارى قەرزو قۆلە بوومەو، دەست بەتال دۆش دامابووم، پۆزىكيان لەبەر سىبەرى دىوارى مزگەوت ھەلقونچابووم، گوێم لەپیش سىبىيەكى دىنادىتە بوو دەيگوت:

(گورگ ئەگەر لەبرسان بئۆپى، گۆشتى كوشتەى دەستى خۆى نەبێت دەم لەبەرماوە نادات.) يەكێكى دىكە بۆى سەلماند گوتى: ((ئەگەر كۆپ ھەبێ تارىكە شەو نۆزە)) بىرم لێكردەووە تارىكە شەو! واتا شەوى دزان، لەدلى خۆمدا گوتم: پەحمەت لە مردووى پيش سىبىيان.

بىگومان دزو خاوەن مال بەتەماى خودان، بەرەبەرى بەيانىيان لەخەو ھەلەدەستام، ناوى خودام لى دىنا، لەجىاتى ئەوێ بڕۆم بۆ مەيدانى كرێكاران، چاوەپوانى پەنجەى وەستای چەكوچ بەگرويكەم، دەچووم بەئەسپاى بەسەردىوارى ھەوشەى مالان دا ھەلەدەگەرام، تەشكە (لەباد) با، شەرجام بووا، كۆنەلێفەو بەرەبايە، ھەرچى دەستم كەوتبايە لولم دەدا، دەمخستە ناوگونيە، يان لەبن ھەنگلم دەنا، ئەگەر قورس بايە لەكۆلەخۆم ھەلەدەدا، تىم دەتەقاندبا ئەو تان بۆ پوون بكەمەو بۆچى لەكاتى بەرەبەرى بەيانىيان دەچوومە سەرماڵان بۆ دزى؟! يەكەم شت ھەس ھەسى نۆبەدارى شەوان لەدەمەدەمى مەلابانگدان دلىيا دەبێت، وەختى ئەو نەماوە درەنگە بۆ دز ئەم كاتەدا بچىتە سەرماڵان، دووھم شت، پىاوانى ئەو

سه‌رده‌م فیری چیشته‌خو نه‌بوون، پئیش مه‌لا بانگدان له‌خو راده‌بوون ده‌پویشتن بۆ سه‌ر نیش وکار، نه‌گه‌ر چی به‌رله‌وه‌ی له‌مال ده‌رکه‌ون بانگی هاوسه‌رکانیان ده‌کرد له‌خه‌وه‌ستن، بۆ نه‌وه‌ی دوايه‌دوای نه‌وان ده‌رگای خه‌وشه له‌لای ژوو‌ره‌وه په‌پئیش بکه‌نه‌وه، به‌لام که‌که‌بیانوه‌کان له‌خه‌و مه‌لده‌ستان هر به‌چاوی خه‌والوو شمشیره‌یان په‌پئیش ده‌کرده‌وه، خه‌و چاوی گرتبوون، بیگومان خه‌وی به‌ره‌به‌ری به‌یانینیش نۆز قوپس و خۆشه که‌ده‌که‌وتنه‌وه خه‌وئ ئاو به‌ناوما‌لیان وه‌ریئت، نه‌خیر به‌ئاگانایه‌ن، منیش به‌ته‌پده‌ستی ده‌ستی خۆم ده‌وه‌شاند.

ده‌سکه‌وتی ئه‌م به‌یانیه‌یه‌هه‌رچییه‌کی ده‌ستم که‌وتبایا، ده‌مب‌رد بۆ لای (جاجم فرۆش)، له‌قه‌یسه‌ری گه‌وره‌ دوکانی کۆنه و نوئ و نیوداشی هه‌بوو، به‌رله‌باد جاجمه‌که‌ونه مافوو‌رو کۆنه لیفسه‌ره‌نازو شتی دیکه ده‌کپی و ده‌یفروشته‌وه، جاری یه‌که‌م و دووه‌م، جاجم فرۆش، پیتی وابوو که‌ئه‌م پارچانه‌هه‌ق مائی خۆم، له‌ده‌ستکورتی ده‌یانفرۆشم، به‌پاره‌یه‌کی باش ده‌یفروشانده‌، به‌لام که‌کار له‌کار تراز، تیگه‌یی! (که‌ر له‌کوئ که‌وتوه‌و کونده له‌کوئ دپاوه‌)) من، تازه‌کاربووم، که‌چی جه‌نابی له‌وسه‌ری گه‌پابوو‌وه، نه‌سه‌له‌ن دانه‌خۆره‌ی کردم، ته‌له‌ی بۆم دانا‌بووه‌وه، وابوو پۆژیکیان جاجمکی دوولای هه‌فت په‌نگم ده‌ست که‌وتبوو، ب‌ردم بۆ لای دایی جاجم فرۆش، جاجمه‌که‌ی هه‌رگێڤو وه‌رگێڤ کرد گوتی:

– باشه‌ لیئت ده‌کپم، به‌لام ده‌سته‌به‌رم لیئت ده‌وئ. ۱. پینم گوت:

– بۆچی که‌فلیت لیئم ده‌وئ. ۲. گوتی:

– کوپم، نه‌بادا سبه‌ی پۆژی له‌دوکانی من ئه‌م جاجمه‌ی به‌سه‌ریکه‌نه‌وه، نه‌وسا بیجگه له‌زه‌ره‌روزیان و تپه‌ل‌دان و خه‌پسخانه، له‌م بازاره‌دا خه‌یاشم پتیه‌ ده‌چیت و ده‌یی ئاشکراش بکه‌م ئه‌م جاجمه‌ له‌کئ ک‌ریوه ۳.

– بۆچی دایی، تو پیت وایه که‌ئه‌م جاجمه‌ ب‌زیارییه ۴.

پێکه‌نی، به‌ته‌وسه‌وه گوتی:

نه‌خیر، له‌وانه‌یه له‌به‌شه‌ میراتی باوکه‌ته‌وه بۆت ماوه‌ته‌وه، یان له‌شه‌پی (سات و قه‌لآ) وه‌گیرت هه‌تاوه ۵.

نەخىر، لە ئاست دايى جاجم فرۆش دەمم بوو تەلەى تەقيو، بە داوئ
وەبوم، دواتر دايى گوتى: پۆلە دۆل لە دۆل مەدە، زۆرانى وەك تۆ
خەريكى ئەم كارەن، پێداچوو گوتى.

كوپى باش، خانەوادە و بنەمالەى دۆمەكان، كە داخوازيكەردىت
بۆ خوازبىنى كچەكانيان، بە كچەكانيان دا هەلدەلەين مەتحيان دەكەن
دەلەين: مالاڭگە پەكون دۆزەرەنان پەيداكارىنتۆ ئىوھ مانانىش مادامەكى
نان پەيداكارەن، ناھيەلەن خواخیزانتان برسى و سەرگەردان بىت، ناھيەلەن
چاويان لە دەستى پياوى نامەردو ناكەس بە چە بىت، ئەو خۆى لە خۆيدا
سەر بەرزىيە بۆ ئىوھەمانان، لە دۆلى خۆمدا گوتم: ئاشكرا بوو كى دزە ١٩٠
ئىتر لەو پۆزە بەدواوە لە گەل جاجم فرۆش لىكى ئاشكرا بوو،
شانمان لە شانى يەكدى گيركرد، بۆئەو، كۆزوشەش بوو، هەر پارچە يەكى
دەمەينا بە نيوھە قىمەت حىسابى دەكرد، كردهى من و بردهى جاجم فرۆش
بوو.

جاريكيان وەرزى ھاوین بوو، خەلك لە سەربانان و ھىواش ھەبوو
لە حەوشە دەخەوتن، تاريك و پوونى بە يانى بوو خۆم ھەلدایە سەر
ديوارو ئاوديوھ حەوشە يەك بووم، دىتم دووكەس لە ناوھەراستى حەوشەدا
خەوتبوون، دنيا گەرم بوو، جاجمەكانيان بە قەد كراوھى لە لای پێينگانيان
دانابوو، تەماحگيرى بووم، پزىدەنە كەم لە پشتم كردهو، خەريك بووم لولم
دەدان تاكو بە پزىدەنە كە بىانبەستم بىانكەمە باركۆلە، تەقاپىرەن لىم
بە ئاگاھات، لىي لە ھەللەدام، كچەكەش وەخەبەرھات، كارلە كارترازا،
جاجمەكانم بە جى ھىشت بۆى دەرچووم، خۆم ھەلدای بۆ سەردىوارى
حەوشە، ھىشتان بە تەواوى بە سەردىوار نەكەوتبووم، ھەردووكيان تىم
ھالان، نيوھە جەستەم لە سەردىوارىبوو، كەچى پاشەلم لە دەستى ئەوان
دابوو، قونجىركەى ھۆتۆيان لە لا پان و سىتم گيردەكرد، نىفۆكيان لە
گۆشتيدا ختم دەبوو، دواجار لەم پاكىش پاكىش و قونجىركە لىدان و ھەول
و تەقەلەلەى من بۆ دەريازىبوون تەقا دۆخىم پسا، شەپۆل كەوتە قاچ و
گۆزىنگم، دايك و كىژ توند گرتبوويان پايان دەكىشا، منىش تەكانم دەدا

به رخۆم ئاودیویم، له نکاو به دیوی دهره وه دا که وتمه خواره وه قورتار بووم، به لām شهرواله که م بووه قسمه تی دایک و کیژ، به لنگی پووت مامه وه، باشبوو دهرپیی کورتم له بهردابوو، که چی خۆشبه ختانه دنیا هیشتانه کئی نهنگۆره بوو، شهقام وکۆلان تاکو تهرا نهگینا چۆل بوو، به پهنا دزه و بن دیوارو بن دیوار خۆم گه یانده وه لای پهحمه خانی هاوسهرم له مال، پهحمه خان خهریک بوو بیکاته فینگه فینگ و پوومهت و قژ پنانده وه، پیم گوت: (وسبه ئارامت بی، مه یکه به هه لā هیچ نییه ئافرهت کاری قهزاو قهدهره)، به هه رحالی هه بوو هیورم کرده وه، دواتر به پیکه نینه وه گوتم: کاری دزی نهوهایه، خانه واده ی دز پۆژیک سینگ دهخوا، پۆژیک سینگ دهکوئی، دواتر پیکه نین گرتبووی بهری نهده دا، تومه زه به لاق و له تهرو دهرپیی کورتی من پیده که ئی.

بۆ به یانی پۆژی ئاینده، ئافرهتان دوو، دوو، سئ، سئ له پنگاویان، له بهر دهرگه و قاپی حهوشه، له زارکی کۆلان سهریان نابوو به ناگوئی به کدی به چیه و فسکه فسکیان بوو!!

— کچی بابان کۆر، ئه م شهو دز چوویته سهرمالی عهتیه خانی

بیوه ژن.

— کچی وسبه سهربه ههش، مالی عهتیه خان چیان ههیه، تاکو دز

بچیته سهریان. ۱۹

- چووژانم خوشکئی، هه بن و نه بن ئه م ماسته بی (موو) نییه، مه سه له ی

کاکه و براله یه، نه گه رنا؟! ئه م دزه به م به ره بهری به یانییه خۆشیت نه بووه

بچیته سهرمالان، قابیله شهوقاتی بوو. ۱۹! نه خیز، مانگ له چوارده بیته،

هیچ عهوجه به نهنگوست ناکات،

- ئی ئه م دزه دزی (هینه)، له میژه پاوکه ی بۆ داندراوه، دانه خۆره

کراوه، نه گه ر وانییه کوو شهروالی لی به جی ماوه. ۱۹! ئیدی پێدا ده چوون

گولله یان به تاریکیه وه ده نا

: به لئی کاری دزی، نه گه ر چی کاریکی سهخت و ناوه مواری پر مه ترسی

و به دهره وشتییه، به لām تام وچیژ و له زه تی تاییه تی خۆی ههیه.

جاریکیان چوومه سەر مالێک ئەوەندە ی گەڕام و سوورپام، چاوم گێڕا
 شتیکی وام بەرچاوانە کەوت، تەنھا (گیسک) هەکی دابەستەیان لەحەوشە ی
 بەستابوو، لەدلی خۆمدا گوتم: دوا ی ئەم هەموو ماندووپیون و ترس
 و لەرزودلەپاوکییە، خۆ بە دەست وارا یی ناگەڕێمەو، بۆ مال، ئەسلەن
 عەیب و شوورەییە بۆ دز بە دەستی بەتال بچیتەو، چووم پشت
 پەستی دەرگای حەوشە م ترازاند، دواتر ئەو پەتە ی لە ملی گیسکە کە یان
 ئالاندبوو، سەریکی پەتە کە بەسکە زنجیری کەو، گریدرابوو، گریکە م
 کردەو، سەری پەتە کە م بە دەستەو، گرت، تومەزە مندال گیسکە
 دوپە یان بە دەست گە مە دەستە مۆیان کردبوو، فێری گە مان و لێ ببوو،
 کە سەری پەتە کە م بە دەستەو، گرت، بە دوا ی خۆمدا پامدە کێشا، لە دواو
 خەریکی هەلبەزودابەزبوو یاری دە کرد، ناوە ناو خۆ ی هەلەدا هەردوو
 دەستی دە هاویشتە سەر شانم دە یژە نی، زەینم دابوو! ئەو نامە رده
 حەیتە کە ی پەق کردبوو، ئەگەر خۆ م بۆ شل کردبایە، ئەو بێ نامووسە
 دە یقە وماند، دواتر باشبوو چیتەر خۆ ی بۆ نە گیرا دەست پەرتیکی کرد،
 خاوبۆو لە هەلبە کەوت.

بە پێگاو، بیرم لێ کردەو، هێچ مە عقول نییە، لە م گۆشتە تەرو تازە یە
 نە خۆم، بە م خەیاڵەو، بردم بۆ لای قەساب، بە م مەرجه پێم فرۆشتا
 بە چرپە بە گۆیی قەسابدا داچرپاند، پێم گوت: عەیب نەبێ ژنە کە م
 ئاووسە مە گیرانی بە جەرگ و ناو دە کات، دەبێ جەرگ و ناوی گیسکە کە م
 وێبەیتەو، ئەگەر نا؟ بەتۆ ی نافرۆشم، قەساب پازی بوو گوتی: ()
 قەیدی چیبە پێچک چوارە بە ژمارە).

وابوو جەرگ و ناوی گیسکە دوپە م بردهو، بەبۆنە ی جەرگ ناو چونکە
 دەگمەنە، هەییەت خانیشمان داوێت کرد، ماوێ یەکی خۆشم بە سەر برد
 لە گەل کاری دزی، سەیر ئەو، بوو کە پارە و پوولم نە دە ما، دە چووم
 بۆ لای دایی جاجم فرۆش، پێشووخت بە سەر شتی دزیاری پارە م
 لێو رده گرت، کەچی نازانم بۆچی؟! هۆکارچی بوو؟! ماوێ یەکی بوو هیرم
 نە بوو، هەل م بۆ نە دە پەخسا، بەختم نووستبوو، لە کارکە و تېوو، هەرچەندی

هه وڵم دهدا له كه لینهك خۆم تێبكه م دهستی خۆم بوه شینم نه بوو، تاكو سبیانه كۆ دواى نوێژی به یانی له مزگهوت هه شتتۆده بهرمانه نوێژم لول، به ته پرده ستی خسته ناو گونیه به شانی خۆم دادا پۆشتم، دایى، خۆت بگره وابهرمانه نوێژم هیناو هاتم.

نازانم چ هه رامزاده یهك، كامه كوپی باش، كوپی كام فیشهك دز پێن هه سیابوو، پۆلیسی لیم ناگادار كرد بۆوه به گرتنى دام، دووشه و له بنكه ی پۆلیس به دهست به سه ری مامه وه، بۆ به یانی پۆزی دواتر په لكیشیان كردم بۆ بهردهم دادهور له دادگا.

له م ولاته ی ئیمه له سه رگه نده لى و دزینی شتى زۆرو گه و ره وه نه قولا، لیکۆلینه وه لێ پرسینه وه له گه ل كه س ناكه ن، به لام له پای دزینی شتى كه م و بچووك و بێ قیمهت كه ولت ده كه ن، پێستته پوانه ی ده باغ خانه ده كه ن، بۆیه نامۆزگاریتان ده كه م! نه گه ر هاتو پۆزی له پۆزان بیرتان له كاری دزی كرده وه، بیروكه ی دزی كه وت كه لله تان، قهت خۆتان له قه ره ی دزینی شتى بچووك مه دن، ئابرووتان پێوه ده چی خۆتان، له قه ره ی شتى قه به وزل و قه له و به دن، بێگومان له ژياندا به خته وه رو خۆدان شوهرهت و سه رفرازو سه ركهتوو ده بن.

جه نابی دادهور، دواى وه رگرتنى زانیاری تایبهت به كه سیتى جه نابم، گه ره كى بوو به زمانى هه پوجیف و چاوو پاو له خسته م به رى، به پێزیان پێیوابوو كه نه ز قه للاجم، به ساده و ساویلکه یی خۆم ده ركى هه نبانه ی بۆ وارى ده كه مه وه، هه ر چ دزییه كى كردوومه، به سووك و سانه ی له پیش ده مى هه لیده پێژم، به لام من پێگیریم كرد، پێمگوت: جه نابی حاكم راسته من دزم، به هۆی كاری دزییه وه ده ستگیركرام، ده شى له سه ر دزینی ئه م بهرمانه نوێژانه دادگاییم بكه ن، به لام كوا داواكار، شكاته كر؟! نه گه ر كه سێك سكا لای له سه رم تۆمار كردووه؟! با به فرمووی، ئیسپاتی بكات كه ئه م بهرمانه نوێژانه حق مالى ئه ون، ئه و وه خته ملم له مووه ك بارى كتره له هه مبه ر یاسا.

حاکم گوتی: ئیمه، حكومهت له جیاتی شكاته كرى نادیار، چونكه

مزگهوت جگه له وهی شویننکی پیروزی مالی خودایه، مولکی گشتیشه، که واته نیمه وه کر حکومت و پولیس خوی به پرسساره له پارسستی که لوپه لی مزگهوت.

ببورده گهره، نه وهی من بزانه هیچ که لوپه لیکی مزگهوت له تومارگی حکومت تومارنه کراوه، که واته هیچ تومارگیه که له به رده ست دانیه، وایی بیسه لمینن نیسپاتی بکات، ههنگی به پیی یاسا مافی دهوله ته له دادگا سکالا له سر کابرای دز تومار بکات.

دیاریبو جه نابی حاکم پوی گریبو، زور توره بوو لیم، گوتی: هه بی غیرهت، سهگ غیرهت بخوات، چوویته مالی خودا له مزگهوت باری که ریک بهرماله نویرت دزیوه و دان به دزیه که شت داده نییت و نه زمان په پیهت له چی. ۱۹! به لئ قوریان له پاستیدا نه بهرماله نویرانه حق مالی خودان، موسلمانان به خیری مردوه کانیان به مالی خودایان به خشیوه، که چی نازانه نیه که سه رتان نایه شی بچی په پوی تیده نالینن؟ ۱۹! بیگومان خودای په روه ردار موقته دیره، له پوژی هه ستانه وه و حسابدا لیبچینه وه له گه ل دا ده کات.

دیاریبو جه نابی حاکم و هاوکارانی سر به دادگا له بن لیوان ده گرینه وه بیکه نین گرتیوونی، نه جار هیان دادور پرسى: — هه لیه ته به ته مابووی بیانفرۆشی، یان؟

— به لئ قوریان، به ته مابووم بهرماله نویره که بۆ خۆم و په حه خانی هاوسه رم گلبده مه وه، به خیری خاوه نی نویری له سر بکهین، به نیازیش بووم بهرمالیکیان بدهم به (مه لا کۆره ی شهش په نجه) له وانه په جه نابتان بیناسن، مه شهوره سی ژنی هه په، به مه رجیک؟ ۱۹! له مانگی په مه زانی ناینده دا بۆ گیانی په حه متی دایکم، خه متی قورنانی بۆ بکات، هه روه ها به ته مابووم دوو بهرمالیش به جیا بفروشم، له پوژی هه پنی دا پاره که ببهم بچم له بهر قاپی مزگهوت، دوابه دوی نویری به کۆمه ل به خیری خاوه نی بهرماله کان پاره و پوله که به سه ره ژارو بی دهره تاناندا بیبه شمه وه جه نابی نه بهیشت قسه که م ته وواو بکه م پرسى: ئی، چیتیرلی بزانه. ۱۹!

— به لئ، به ته مابووم به رماله نوږه کانی دیکه ش به کچې بیانفرۆشم، به نیازبووم به گوږه ی پاره که بۆمانگی په مه زان هه ندیک دانه ویلای پې دابین بکه، بۆخرجی جه ژنه ش خودا پارزی پزقه .

دوای پښتنی ته م قسانه، جه نابې چیتړ خوی پې نه گیرا، له حریته ی پیکه نینئ دا، نه وانه ی له ژووری دادوه رداوون، تیکرا له قاقای پیکه نیاندا، که چی من هه گیز خوم له گووره نه برد، نه سلن نه شگرژیمه وه، چۆن پیده که نم؟! دواچار حاکم برپاری دادگای خوینده وه، تیایدا هاتبوو!!

— یک: به برپاری دادگا، له م ده به رماله نوږه، دوو به رمال بدرئ به که سی دز، په کیکیان بۆخویان، نه وه که ی دیکه یان بۆ مه لا کوره ی شه ش په نجه، له بری خه تمی قورئان بۆ پۆخی په حمه تی دایکی دز، — دووهم: به برپاری دادگا، که سی دز نازاد بکړئ، به و مرجه ی به لئینامه و په نجه موری وه ریگریټ و واژوی بکات، که جار یکی تر تخوونی مالی خودا نه که وی،

: تۆخ خه یسه ت تۆخه ی، به پروسیپاتی پرگارم بوو، به لام توبللی: کئ، به لئینامه ی و په نجه مۆر به فلسیکی قه لپ ده کړئ؟! ئیدی له دیر زه مانه وه گوتوویانه! ((تۆبه ی گورگ مرگه))

یان له کورده واری داده لئین ((قونئ فتری تپئ، هه رده تپئ)) به لئ پېشه ی دزی، تام وچیزو له زه ت به خشه، تیکه ل به هه ست و نه ست وهوش وشاده ماری خوین ده بیت، هه روه کو کابرای کوهولی، زۆر زه حمه ته مړو بشئ وابه ئاسانی ده سته برداری بیت، ناخرمنیش له سه ر پېشه ی دزی لئ پاهاتووم، وه کو نیکوتین تیکه لای خوینم ببوو، هیدی هیدی له گه لی ده هه ژامه وه، له پاستیدا ویزدانم ئاسوده بوو، چونکه که م خۆری دایم خۆربووم، هه رگیز چاوم له خۆده وله مه ندکردن نه بوو، قه ت بیرم له وه نه کردو ته وه پۆژئ له پۆژان بیمه ده وله مه ندیکي به ناوو ده نگ بئگومان بیستوتانه ده لئین ((ده وله مه ند خه ریکسی جۆخینه، هه ژار خه ریکسی دۆخینه)) بئ چاوو پویی نه بئ، به نده، ته نهاله خه می زگ و به رزگم دابووم، ((هینی نه مړبه قینگی سبه ینئ)) دروشمی ژیا نی منه،

دواچار سببهینه کی زوو، وه رزی سه رماوسو له و ته پو تووشی بوو، به پوژوهه مالتیکم ده ستیښان کړدبوو، و ابو له کاتی ه لگه پان به سه ردیواری حه وشه دا، پیم ه لزه لی به ربوومه وه سه رعاردی، گرده بره یسکی لولواقم شکا، په کم که وت، دواي گرتنه وه ش ده له نگیم، له پای نه م له نگیه وه بوو ده سته واژه ی (شهل) واته نه حه شهل، بوو به پاشگرو نازناوم، ئیتر به لنگی شه له وه چیتړ که لکی خو ه لده نه سه ردیوارو باز بازو کیم نه ما، چیتړ نه ده چووم بو سه رمالان، به م قاچ شکانه م، (له قه ل بووم له کوتریش بووم)) من، له وه پش به لاقی ساخ که ده چوومه مهیدانی کرکاران، وه ستای دل ره ش و ژه نگاوی، له هغه ی پوژیک نه یانده بردم بوئیش کړدن، ئیستا به لنگی شهل، کئ پیم ده لئ مه رحه با.!

به لئ، نه م هه موو ده رده سه ربی و کارو پشهی دزی و قاچ شکانه م، هه موو له نه نجامی دلره شی و بی زه یی و مخه نته تی مروف و خزم و خزمانی و خو خوییه وه به ه لیده گرمه وه، هه رچه ندی ده کم و ده کو شم نان و دو م یه کدی گرنا بیست، مروف، نه گه ر شه له بی کویره بی گوجه بی مجرو بی ژیان نه وه نازانی، ده بی به رده وام بو په یدا کړدن نان تی بکوشی، به لام چ جوړه نانیک؟ نانیک به زه بری هیزی بازوو، به جهر به زه یی و چاوقایمی خو ت بیخه یته سه رسفره ی خوان، نه ک نانی میچکه میچکه یی و کلکه سوته یی و ماستاو چیه تی و چاو به ره ژیری، وه کو کابرای عه ده مه سینه ی دیوه خان، بویه مکو ربووم به شیوازیکی دیکه له سه ر پشهی خو م، پشهی دزی به رده وام بم.

وابوو پوژیکیان به شه له شهل به ره رو بازار دابوومه به رحینگان، له بازار ی ورده واله فروشان هه ندیک مورووم کړی، پاشان له بازار ی ته زیخ فروشان پینچ مه تر داوی نایلونم کړی.

: پشتر بیستبووم قه ره جه کان به م فرت و فیله ی ئیستا کئ بوتان باس ده کم، چو ن؟ مامرو که له شیریان قیره پ ده کړد ده یان دزین. منیش به هه مان شیوه و دستوری قه ره جه کان، قله مورووک و قله نوکه کم به سه ربیکی داوه که وه ده کړد، ده چووم له شوینانه ی مریشک

و که له شیر به دواى دانه و یله دا ده گه پښ چینه ی لیده که ن، سه ریکی داوه که م به ده ستمه وه ده گرت، سه ره که ی دیکه که موړوودانى پتوه بوو، به هیواشی بوم تپه لده دان، به تاو بوی ده هاتن تن پروده بوون به دندووک ده یانقوزته وه، په له یان ده کرد زوو ناودیوی بکن، که چی له ناو قوپگیاندا گیرده بوو، بویان قوت نه ده درا، جاهیدی هیدی به ناسپایی داوه که م پاده کیشا، هندی جار زوړ به ناسانی قیرپرم ده کردن، جاری واشبوو فریای نه ده که وتم ده خنکان مرده بوونه وه، جارچاره به ره لاده بوون، په نجه پزده بووم، نه م پڼگه و شتوازه ناهه مواری سهخت و ناله باربوو، زورنازاری پیده گیانندن، ویزاتم ناسوده نه بوو، بویه بیرم له پڼگه یه کی دیکه کرده وه، به لکو نازاریان پښ نه گات، ویزدانم ناسوده بیت.

پوژیکیان لام دایه دپکانی (یاقوی عارق فروش) چاره گیک عاره قم کرې، له ماله وه هندی که نمی بن بیژینگمان هه بوو، هردوو پوژ، سئ پوژ جاریک ده سته کارده بووم، پیکیک عاره قم ده کرده ناو قاپیکى په ل، که میک ناوم به سه ردا ده کرد، چنگیک که نمم له چاوی ده کرد، پاشان ده مبرد له نژیک گوغهک و شوینی زبل و زال، یان له دم جوگه وچلپاوی مالان، له شوینه کی لاچه پ دام دنا، نیدی مریشک به باله فره وراکردن بوی ده هاتن ده که وتنه سه ری توپان لیده برې، دواتر یه یک له دواى یه یک گیزو ویزده بوون، له په لوپو ده که وتن له جیره په له واژ ده بوونه وه، پشتی هنگی دوو، دوو، سئ سئ چه لم ده کردن، به شه له شل هه پیام لیده کرد بو بازارپى مریشک فروشان (ماموی مریشک فروش خوت بگره پزقه و پوت هات.

ماموی مریشک فروش، هاوچه شنی دایی جاجم فروش بوو، هردووکیان هیته کارامه و جاقی و پاهاتو بوون له سه ر کاره کانپان، حوشترت به باره وه نژی بایه، پاده سستی نه وانت کردبایه، بڼ خه م بای، به ده ست گرمی به دهردی ناردی ناو دپکانپان ده برد.

له م تیکه و لیکه یه دا به شی من ته نها بخوو برې بوون نه گه ر چی خپرو بیره که ی ده چووه گیرفانی جاجم فروش و مریشک فروش، به لام

هه‌رگیز به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو، چونكه چاوه‌پوانى په‌نجەى ناموباره‌كى
 وه‌ستانه‌بووم منه‌تم له‌سه‌ر بكات، واته‌ پيارى كه‌سيك نيم ده‌ست
 له‌سه‌ر سينگ به‌رفه‌رمانى بم، سه‌ربه‌ستم، هه‌موو پۆزى دواى نوێزى
 (ناوه‌ند)عه‌سر، به‌ئاره‌زووى خۆم تىلاكم لى‌ خوارده‌کرد، يان جه‌مه‌دانيم
 ده‌نايه‌بن هه‌نگلم، كلالوم به‌لارى ده‌هيننا سه‌ر ئه‌برۆم، به‌پۆوه‌جگه‌ره‌يه‌كى
 (ئه‌بۆبه‌زون)م، به‌لالیومه‌وه ده‌گرت، ياغ‌رياغ‌ر ده‌چووم له‌قاوه‌خانه‌ى عه‌بۆ
 قاوه‌چى، له‌پيزى پيارا ماقولان له‌پيشه‌وه له‌سه‌ر ته‌ختىك داده‌نيشتم،
 لنگم تىك ده‌په‌راند (شا)م به‌سه‌پان پانه ده‌گرت.

به لئی کاکه برا، مرۆ له ژيانیدا هه رگیز نابێ و ناكرێ چاوی له دهستی دهوله مهندي پيسكه و له چهره رو دۆ نه ديه بێت، ده بێ شاقه ل و له چكي كه وای بنیته به رنیه قوو پز دینی، ده لینگى شهروالی هه تا نه ستورپایی رانی هه لېكاته، قورپشیلان بوو، گێره ی قورپه برنج بوو قورپه په سستی سه رخانوبوو، قهت لئی نه په نگیتته وه، ملی لئ بنی گرنک نییه، گرنک نه وه یه امرۆ له ژيانیدا ده ست وه کهری بکاته، بتوانی له هه موو ئاشه ک باراشی خۆی لی بکاته، واته ژيان بێ گۆرانکاری هیه چێژوتامی خۆشی ناداته، بۆیه واکه قهت نیللی له هه وارێک کوچه ئاگردانت په ش بێت، خۆتۆ له و (مار) هه که مترو بێ هۆشترنیت، سالی جارێک خۆی ده گۆرێ، کراسه کۆنه که ی فیه ده داته، کراسیکی تازه ونوێ ده پۆشی.

ئه زیش که که رسته ی پاووشکارم هه لده گرم، بریتیه له ده فزیک و هه ندیک دانه ویله، له گه ل بتلیک ئاوو چاره گیک عاره ق، نه وانه ی

که رسته ی پراووشکارو بژیوی من بوون، وه لئی لیتان ناشارمه وه، ده میکه له گه لئو که رستانه لیکدی بیزار بووینه، په زایان له پیش چاوم گران و دژیو بوو، هه وه سم به چه هریان نایه ت، که هه لیا نده گرم سه رتاپا هه مؤوگیانم ده بیته (لیر) پی حه سپا بووم لیک دیمان هاویتی بووه ملان، نه سلن (شیر) مان لیکدی ده ساوی، نه خیر، ژنه وتم تازه پیکه وه هه لئا که یین، له پیش چاوی به کتر ته واو په ش بووینه و اچا که هه تا کار له کار نه تراز اوه، (به رد به لایه ک باگوردان به لایه ک) بالیره به دواوه که له شیر و مریشکه کان به هه وه س و ئاره زووی خو یان، به ئاسوده یی چینه له خو له پوک و زبل و زال بکن، جگه له وه ش حه زنا که م چیر چاوم به چه هره ی ماموی مریشک فروش بکه ویت وه، ماموی مل کۆپه ران، ده لئی به کۆتکی شوانکاران ئاودۆی خواردوته وه .

شه وا بووری له خه ونم دابوا! پیما بوو مردبووم، به پروتی له سه ر تاته شووی مزگه وت درژیان کردبووم، له م خه ونه مدا که له شیر و مریشکه کان هیشتان سه رخۆش بوون، به ری نه دابوون به خو بیته وه، به چوارد ورمدا باز نه یان به ستا بوو، گه مارویان دابووم، په یتا په یتا لیم ده هاتنه پیش، باز نه که یان ته سکترده بووه وه، گه ره کیان بوو به دندووک چاوم هه لکۆلن، که له باب به جنچه که یان لیم به زمان هات گوتی: (نامه رد، تۆنانی مردووان ده خو ی، که چی تیلاکت لئ خوارد ه که ی پیتیوا به که نانی ده ست و بازووی خو ته زه قنه بووتی ده که ی. ۱۹)

: وه کو شی ت له خه و پاچله کیم، هه رله جیوه نیو پاست بوومه وه، چاوم هه لپشافت، ته ماشای ئه ولانوئه ملای خۆم کرد، هیچ له ئارادانه بوو، به لام له شه رمان ئاره قه ی په ش و شینم ده ردابوو، له ترسان تۆقیبووم، هه ناوه کو ته م گرتبوو، هه ر له به رخۆمه وه بلماندم! په ککو چ خه ونیکی ناخۆش بوو، ئه م خه ونه وای لیکردم به به کجاری ده سته ردار ی دزی بم، ئیترا بیرکه مه وه، تیفکریم، پیشه به کی دیکه بگرمه ده ست به مه رجیک! بۆنی ئیرانه ی لئ بیت.

رۆژتکیان به ناو بازاردا ده گه پام و ده سوپام، به دواى شتیکدا ده گه پام خۆشم نه مده زانى ئەم شته چیه؟! له نکاو له دووکانیکی تاییهت به فرۆشتنی که لوبه لی یاری و ده مانچه که ی مندالان، دیدهم چه قییه سه ر ده مانچه یه کی پلاستیکی، له شیوه و قه باره کتومت چوارده خۆربوو، زۆر سه رنج راکیش بوو، ده ستم گه یاندی هه لگیرو وه رگێرم کرد، فیشه کی پلاستیکی ده خوارد، که و ته به ردلم کریم، ده مانچه م خسته به رپژدینم پۆیشتم.

: له و پۆژه وه بوومه خاوه نی ده مانچه، ده بی بژیوی پۆژانه ی خاوخیزان و مانگانه ی کرێ خانوو به لوله ی ئەم ده مانچه یه په یدابکه م، وه لی له دلی خۆمدا گووتم:

له وانه یه به مۆی ئەم ده مانچه یه وه، وه کو (حه مه دکۆ) ئاسای به ناوده نگ و شوهره تی خۆم بکه وم، هه نگین له نیتوکۆمه لدا بیتگومان

شویتم دیار ده‌بیت، ته‌شریف بۆه‌رکۆچک و دیوه‌خانی ئاغاو سه‌ره‌ک
 عه‌شیره‌ت و به‌گله‌رو‌گه‌وره‌ پیاوانی ده‌ولت ببه‌م، بێشک به‌فه‌رموو،
 فه‌رموو که‌ره‌مکه‌ بۆه‌وراز هه‌لکشێ، زۆر به‌پێژه‌وه‌ پێشوازییم لێده‌که‌ن.
 ئه‌ی چۆن؟! حه‌سابی پیاوه‌ ماقوول و نه‌جیب زاده‌م بۆ ده‌که‌ن، بگه‌
 له‌پۆزانی پرسه‌و سه‌ره‌خۆشیشدا له‌مزگه‌وته‌کان دا، بپوانان بێ له‌خۆم
 ته‌ریق ده‌بمه‌وه‌!! هه‌ربه‌هه‌مان شیوه‌، (فه‌رموو فه‌رموو هه‌لکشێ بۆ
 هه‌وران))

ئێ، ئه‌م خه‌لکه‌ چاوبه‌ستراوه‌یه‌ هه‌رنه‌وه‌نده‌ی لێ ده‌وه‌شیته‌وه‌،
 گای به‌گونان ده‌ناسن، ئه‌گینا که‌ر، هه‌رکه‌ری جاران و دوینی و پێرێیه‌،
 ته‌نها کورتانی گۆپاوه‌، بێگومان له‌وانه‌شه‌!! پۆژی له‌پۆزان هه‌ر به‌هۆی
 ئه‌م ده‌مانچه‌ نه‌فه‌رتیه‌وه‌، دووچاری کێشه‌و گه‌رت و گۆبه‌ندو تووشی
 کونه‌په‌شه‌و دوژمنداری بێ، له‌ده‌مه‌وساتیکی وادا گه‌رفتاری به‌لایه‌کی
 ناگه‌هان بێ، هه‌تامن نه‌لێم (شێر نیمه‌ پێوی مه‌)) که‌ولم ده‌که‌ن
 پێسته‌م ده‌چیته‌ ده‌باغخانه‌، ده‌ی، ده‌ی گۆیی مه‌ده‌رێ، قه‌ت نابێ مرۆ
 هێنده‌ ترسفنۆک و قه‌له‌زراوبی، به‌قه‌رد بترسێ، ئه‌گه‌ر بده‌ر له‌وانه‌کی
 که‌وره‌ بترسێ، نابێ هین بدات،

: لێسه‌وه‌ پێپه‌وی کارم گۆپی، له‌دووتایم ده‌ست به‌ کارده‌بووم،
 ئه‌گه‌رنۆبه‌ته‌ کارکردنی دره‌نگی هێوارانم بایه‌، ده‌مانچه‌ی گۆرینم
 ده‌خسته‌به‌ر باخه‌لم، له‌دره‌نگانی شه‌ودا یاغریاغری ده‌چووم تاقیبی
 سه‌رخۆشه‌کانم ده‌کرد، ئه‌وده‌مه‌ی به‌لاره‌لار له‌میخانه‌وه‌ به‌ره‌و مال
 ده‌بوونه‌وه‌، له‌سوچیک له‌هیکه‌وه‌ ده‌مانچه‌م له‌سه‌ر پێسه‌ی ملی داده‌نا،
 نه‌جوولێی سه‌گباب، له‌ترسان نتقی ده‌گیرا، به‌ته‌رده‌ستی ده‌ستیکم
 به‌گیرفان و باغه‌لی دادینا، ماقیم پێ نه‌ده‌هیشته‌، پشتی هنگی
 دوو، سێ شولاقم ده‌خێوانده‌ لاقوونی، بپۆ سه‌گباب ئاوێ نه‌ده‌یته‌وه‌
 ها، هه‌روه‌تۆ، جێ دانیشته‌نی عاره‌ق خۆره‌کانم پێده‌زانی، ده‌چوون
 له‌ده‌روبه‌ری قه‌سابخانه‌و بن دیواری شووره‌ی قه‌برستانی چراغ

داده نیشتن، ته رتیباتیان پیز ده کرد، به دم گورانی و قوریات گوتن، هیدی هیدی پیکیان هه لده دا، له هیکرا به ده مانچه ی گورین ده نیشتمه سریان ده نگم ده دان! یاللا پووت بن سه گبایینه، نه گه رنا؟! داتان ده بیژم، ده ی ده ست و برده کن، زوکه کن خوتان بخورینن، نه که نزمانتان نه گه پئی، سه لیه ی چه ندو چونم نییه، دره نگم به سه ردادیت، ده ی پیویست به خوگنخاندن ناکات، هه رچی پاره و پوولی ویتانه بۆم بنیئن، هه تا ناگرم له سه ر پشتتان نه کردووه ته وه، بیگومان به ناچار ی گوپراهه لم ده بوون،

: به لئی، نه وه یاساو پیسای زه برو زهنگی چه که، ده بی زوریش مه منوونم بن، چونکی وه بهر شق و پتله قه م نه داون، هه ربلین: له لا تیرشعق و شولاکیان ده که م،

وه لئی نه گه ر تۆبه ته کارکردنی ده مه وساتی مه لابانگدان بووایه، تاریک و پوونی به یانی ده چووم له سه ره کۆلانیان و ده روازه ی گه رماوه کان، له په ناگه یه کی تاریک خۆم داده نووساند، چونکی دانیشتوانی شار له شه وانی هه ینیدا بۆکاقر کوشتن ده چنه غه زا، بۆیه سه به یانی پۆزی هه ینی پتیش مه لابانگدان، بوخچه ی که ل و په لو پۆشاک ده نینه بن هه نگلیان، به تای کراس و ده رپیتی سه ی یان کراس و بیجامه ی خه تخته قه ستی گه رماو ده که ن،

: جاوه کو میرده زمه له هیکه وه ده مانچه م لئ سواره کرد، پتیشم لیده گرتوه، لوله ی ده مانچه م داده نا سه رته خته ی نیوچه وانی، ده مگوت: خۆبکپوه سه باب، له جیوه ده چه په سا، ده می ده بووه ته لئی ته قیو، چاوی سه یی ده بوو، ده سستی به خۆیدا شوپده کردوه، ده سستیکم به گیرفان و باخه لئی داده هینا، نه گه ر پاره و پوولی به که می هه لگرتبایه؟! بوخچه که م لیوه رده گرت ده مکوژییه وه، جاسه عاتی ده سستی بوو، هی به رباخه لئی بووایه، هه رنا کورته ک و شه پووال و پۆدین وکلار و هه وری و جه مه دانی هه مووم گلده داوه، پاشان دوو شاپی ته پم

تیده سره واند، یاللا برۆ سه باب، له خۆت هه لده، دهی، وام لیده کرد
تام و چیژو له زه تی غه زاو کافر کوشتنی له بیر بچیتته وه .

ئه وجا ده مه ده می چیشته نگار، به خۆم و کورته ک و شهروال و
هه تیو هوت، ده سته که وتی زه حمه تی ماندوو بوون و شه ونخونیم،
نهرمه نهرمه، به شله شله ده مدایه به رحینگان برپۆ، (قاری بازار)
خۆت بگره واهاتمهنگین (.) دۆمی په حمه تی ده لال باشی بازایی
پیره ژنان (قاری بازار) بوو، ئه گهرچی کابرایه کی مه ی خۆره وه بوو،
له چاو مریشک فروش و جاجم فروش به سه د ناو شۆرا بووه، ئه گهرچی
مرۆیه کی هه ژارو ده سته کورت و نه داربوو، به لام مرۆیه کی چاو تیرو
دلفره وان و به ویزدان بوو، هه رگیز چاوی له بهر نه دهنه، له پای کاره که ی
دهنگی ده که وت، قورگی هیشک ده بوو هینده ی هاواریکات، که چی حه ق
ده سته ی ماندوو بوونی پاره ی یه ک پا که ته جگهره ی غازی و چاره گیک
عاره ق پتری نه ده گتپراوه،

که ل و په له کانم راده سته به ریزیان ده کرد، ئه م نورانییه وه ک
پیشه ی هه میشه یی به پوخته یی و نایابی که ل و په له کانداهه لده گوت،
دواتر ده یدایه مه زات!

(ئه م کورته ک و شهروال و مشکیه په شبه له که مه زات، قوماشی
فه تاج پاشایه ژۆر نایابه، جهره بی نییه، به خسووسی به پادان دراوه،
ده ی، کئ بوو خۆی پۆشته بکاته وه، بابکۆخی، وه ره له ده سته خۆتی
مه ده، هه رزانه په شیمان ده بییه وه، وه ره بۆی، ئه وه فاسوونه، عه ماره
سووت نییه، وه ره پیش بکۆخه، که س نییه ها؟! هه پاج یه ک، هه پاج
دوکه س نییه، هه راج سئ، هه بگره شایفهل خیر، پیروزه، کورته ک و
شهرواله کی پیاوانه یه، هه ره له خۆت دئ)

به لئی ئەز خولام، له ژياندا به دهیان و به سەدان شیوازو پیگا ههیه
 بۆ پهیدا کردنی نان، وهک نانی کلکه سۆتهیی/نانی پاکاری/نانی سینه
 سپهرکردن/نانی میچکه میچکهیی/نانی ده رگه وانی/نانی چاو به ره ژیری/
 نانی ماستا و چیه تی/نانی عه دده مه سینه/نانی گه وادی/نانی گۆردهیی/
 نانی گۆشتی خاو/نانی دزی/نانی زه رگ لێدان/نانی کۆسه کۆسانتی/
 نانی پێگهی و پاوره پووت/نانی فیشهک دزی وهتد.

به لام هه رکه سێک ته نها جارێک تام و بۆنی نانی دزی و پێگهی
 نه کردبیت؟! هه رگیز نازانی چهند به تام بۆ له زهت و چێژداره، ولاشی
 ماچ و پامووسان نییه، نه گه ر له ژياندا ته نها یه کجار تامی بکهی؟!
 ئیدی ته واو، بریت به هیهچ نانیکی دیکه ناشکی، نه گه ر پۆژی له پۆزان
 تۆبهی (نسوح) یش بکهی؟! نه خێر وهکو شۆربا خۆره وهی قوونه ته کیه و
 خانه قا چاوت هه ر لێیه تی، هه رچه شنی کابرای خزمه تکارو خواردنی

به رماوه‌ی مائی ئاغا، ده‌گپنه‌وه ده‌لێن: (کابرایه‌ک خزمه‌تکارو
تۆبه‌داری شه‌وان بوو له‌مائی ئاغا، هی‌واران ده‌چوبه‌رماوه‌ی مائی
ئاغای ده‌خوارد، پۆژیکیان له‌دوره‌وه‌ میوانیکی زۆر ئازیز و خوشه‌یست
و گیانی به‌گیانی دیت ده‌بیته‌ میوانی، له‌سه‌ر پایه‌ندازی ئه‌م میوانه
پێژداره‌ قه‌له‌موونیکی خرتی بۆ ده‌کوژیتوه، به‌هاوسه‌ره‌که‌ی ده‌لێ:
به‌پالۆ ساواری لێبنیئیدی هی‌واری له‌گه‌ڵ میوانی خوشه‌ویست
له‌سه‌رسفره‌ی خوان داده‌نیشن، پالۆ ساواری داده‌نێن، ئه‌مما چ پالۆ
ساوار؟! به‌دۆنی خۆمائی ده‌بریقێته‌وه، سینگ و پانه‌عه‌له‌شیش
به‌سووره‌وه‌کراوه‌یی له‌سه‌ر پالۆ ساوار داندراوه، هه‌رمه‌پرسه‌؟! مردوو
بیخوات زیندووی ده‌کاته‌وه، که‌چی مامه‌ی خزمه‌تکار، فکرو هۆش و
بیری هه‌رله‌لای به‌رماوه‌ی مائی ئاغبوو، ده‌ستی نه‌ده‌چووئ ده‌ست
بۆئهم نیعمه‌ته‌ زهریفه‌ درێژبات، کێچ ده‌که‌وێته‌ که‌ولی، ناچار ده‌لێته
کابرای میوان: تۆ، ناری خودای لێ بیته‌ نانی خۆت بخۆ، من بۆکاری
پێویست هه‌تا مائی ئاغای ده‌چم و دیمه‌وه، هه‌پپای لێده‌کات بۆ مائی
ئاغا، دوو، سه‌ئ که‌وچک له‌چیشتی به‌رماوه‌ ده‌خوات دلی داده‌که‌وئ،
دواتر ده‌گه‌پێته‌ بۆ مال، له‌گه‌ڵ میوانه‌که‌ی شیو ده‌که‌ن.)

جابه‌نده‌ی بچوکتان له‌لوله‌ی ئه‌م ده‌مانچه‌ پلاستیکییه‌وه‌ تام
و له‌زه‌ت و چێژم له‌دزی و پێگری وه‌رگرتبوو، له‌سه‌ری پاهاتبووم،
ئه‌سته‌م بوو وابه‌سووک و سانایی ده‌ستبه‌رداری بم، بۆیه‌ هه‌رکاتێ
که‌بۆ دزی و پێگری ده‌چووم وامده‌زانی بۆ گوته‌ندوشایی په‌شه‌به‌له‌ک و
زه‌ماوه‌ندی بووک گواسته‌وه‌ بانگه‌هێشت کراوم،

: ئاخ‌ تۆ وه‌ره‌ پێمبێی بزانه‌م ئه‌م چه‌که‌ نه‌فره‌تییه‌ بۆچی هێنده
به‌سام و هه‌یه‌ت و توقینه‌ره‌؟! ئایکه‌ توقینه‌ره‌، ئاژه‌ل به‌ئاژه‌لاتی خۆی
لێی ده‌سله‌مێته‌وه، هه‌ست به‌خه‌ته‌رناکی ده‌کات، نه‌خاسه‌م مرۆف.
ئه‌وجا که‌له‌هیکه‌وه‌ لولله‌ی ده‌مانچه‌م داده‌نا بنا گوێی هه‌رکه‌سێک،
ده‌ست به‌جێ په‌نگی پووی ده‌په‌ری، نته‌ی به‌رده‌دا، خودا شاهیده

پیاوی وام پروت کردوه، نه‌گه زانیبای نه‌م ده‌مانچه به پلاستیکه؟
وه‌کو پلینگ ناسای تیکوپینکی ده‌شکاندم، وابوو جاریکیان پیس لیم
قه‌وما، دواتر بۆتان ده‌گێرموه.

مانگی په‌مه‌زان بوو، په‌مه‌زان دوولاقی شکابوو، لاقیکیشی ته‌که‌ته‌کی
بوو، گویم له‌خه‌لک و دانیشتوانی گه‌په‌ک ده‌بوو، ده‌یانگۆت: (مجیور)
یک هه‌یه مه‌ندیله‌کی له‌سه‌ری خۆی ئالاندوه، چه‌ند ئایاته‌کی قورئانی
ئه‌زبه‌رکردوه، گوايه (مه‌لاه)، پارشیوان ده‌چپته مزگه‌وت موسلمانان
ئاگادارد هه‌کاته‌وه هه‌ستن له‌خه‌و پارشیو بکه‌ن سه‌رانیش چاده‌کاته‌وه
له‌پۆژوانی ئافره‌تی موسلمان ده‌پرسی: ئایا دووگیانه؟ نه‌گه‌ر گوتبای
به‌ئێ.

پێی ده‌گوت: به‌پێی شه‌رع ده‌بێ سه‌ری ئه‌و مه‌خلوقه‌ش
چابکه‌يته‌وه)

:ئه‌و مه‌خلوقه‌ی هه‌یشتا له‌دایک نه‌بوو بوو، هه‌وای سه‌ه‌ردنیای
هه‌لنه‌مژێ بوو، فێری درۆ ده‌له‌سه‌و که‌له‌که‌بازی و قۆلبرین و
که‌نده‌لکاری و حه‌رام خواردن نه‌بوو بوو، مه‌گه‌ر خودا بۆ خۆی بزانی،
نه‌گه‌ر ناکێ ده‌زانی نه‌م مه‌خلوقه‌ ده‌ژێ، یان هه‌ر به‌مردوویی له‌دایک
ده‌بێ؟!

له‌دلی خۆمدا گوتم: ده‌ردت له‌گیانم مجیور، بابۆت به‌مێنی هه‌تا
پۆژت دادێ، پێشتر گوتم په‌مه‌زان دوولاقی شکابوو، لاقی سییه‌می
ته‌که‌ته‌کی بوو، یانی ئاخرو توخری ته‌مه‌نی مام په‌مه‌زان بوو، پۆژیکیان
به‌پۆژه‌وه ده‌ورو خولی مالی مجیورم دابوو، پێ و شوینم ده‌ست نیشان
کردبوو، به‌کویدا به‌ۆم بۆخزه‌ت جه‌نابیان، خۆپیشینیان له‌ختوخۆرا
نه‌یانفه‌رموه!

(قه‌لای می‌ردانه‌شه‌و)، مالی مجیور شان به‌شانی مزگه‌وته‌وه بوو،
ده‌مزانی جه‌نابیان له‌کاتژمێر چه‌ند له‌ده‌مه‌وساتی پارشیو ده‌چپته
مزگه‌وت بۆخویندنی قورئان تا‌کو موسلمانان وه‌ئاگا بێنی له‌خه‌و

هه‌لێسن پارشیۆ بکەن بە پۆژووبن، جانەو شەوێ کە خۆم ئامادە کردبوو بۆ گیانی مجبۆر، شەوێکی ئەنگۆستە چاویو، هەور زگی گەیاندا بوو. عاردی، نەم نە دەپپووشاند، دەمانچە ی گۆرینم خستە بەر پۆژدینم، جەمە دانیم لە چەک کرد، کلێتەم بە سەر داھینا، تەنھا کونی چاوم دیاربوو، چووم لە بەرامبەر ئەیتۆکی قەد دیواری ژووری مائی خۆمان پاوستان، سەیری خۆم کرد، خۆم نە دەناسییەو، دواتر بە ئەسپایی بۆی دەرجووم، مەلا پێش چوونی من چوو بوو بۆ مزگەوت قورئانی دەخویند، کە لە مەلّ دەرجوویو دەرگای حەوشە ی بەدوای خۆیدا گالدا بوو، بە لām لە دیوی ژوورەو پەپێش نە کرابوو، بە ئەسپایی خۆم خزاندە حەوشە، لە قورئەنەکی خۆم مات کرد هەستم پەرگرت هیچ جوولەو تەقەر پەقە لە ئارادا نەبوو، کش مات، لەم بێدەنگییە ی ئەم ساتە وەختەدا، لە دلی خۆمدا گوتم:

ئەگەر بە سەھودا نە چوویم؟! لەوانە یە دوای ئەوێ ئەرکی سەرشارانی بە جێ دەگەین، بە ئاگادار کردنەوێ موسلمانان تاوەکو هەلێسن پارشیۆ بکەن کە دیتەو لە چکی کەوای بنیتە ژێر نیفۆی دەرپێی، لە جیاتی خاتون بە خۆی پارشیۆ ئامادە بکات، لەم خەیاڵۆکە دا بووم، مجبۆر دەنگی بڕا، زانیم دیتەو، خۆم بۆی ئامادە کرد، بە ھێواشی دەرگای حەوشە ی کردەو ھا تە ژوورێ، بەدوای خۆیدا دەرگاکی پێداو، خەریک بوو پشکە ی شمشیرە ی پەپێش بکات، بە ئەسپایی لوولە ی دەمانچەم داناسەر پێشە ی ملی، پێمگوت:

دەنگت لێو ئەیت مائۆس، ئەگینا ساردت دەکەمەو، زمانی تێک ئالّا، دەستی بە خۆیدا شوێ کردەو، لە جێو سام گرتی بوو، هەموو گیانی وەک شەنگە بێ ناو ئاو دەلەرزێ، پێمگوت: بێ چەندوچوون و خۆبادان هەرچەند پەرە و پوولی زەکات و سەر فترە ی سەرچا کردنەوێ موسلمانان، کە لە مانگی پەمەزان لە خەلکی ھەزارو کەم دەرامەت وەرگرتوو، بێنە یە کجێ پەتی کەو،؟!

— گوتی کوره باوکم پیاوی چاک به، لهخودا بترسه، ناخرکه سیش
نا بابایه کی وهکو من دهست و پئ سپی، کوو ویژدانت لیت قبول
دهکات؟

— ئه من نه زیرکانه نک من پاره و پول ناکات، بوخودا پیت ده لیم،
ماته لم مه که، نه گهرناقه سی پیم بری گوتی:

— ناوی خودا بیتنه له که لی شهیتان وهره خوارئ،
— مجبور، نه و هوش مه که به ئیشی شهیتان، خوت ده زانی له مانگی
په مه زاناندا شهیتانه کان زنجیر به ند ده کرین،
: له به ره خوی ده یگوت، لاحه وله وه لا قوه ته ئیلا بیلا هه لیول
عه زیم، دواچار گوتی:

— لیم که پئ بابچم کابانی مال به ئاگا بیتم، پاره که نه وه ی هه یه
لای نه وه.

— باشه، مادام یاللا پيشم که وه،
— ناخر مندا له کانم هوردن، به م حاله وه به دهست و ده مانچه وه بت
بینن زاره تره که ده بن، زراویان ده رژی له ترسان.

— نه وه په یوه ندی به منه وه نییه، گرفتی خوته.
ناچار به هیواشی ده رگه ی ژوری خوتنی کرده وه، منیش
ده مانچم له سه ر ته پلی سه ری پاگرتبوو چوپینه ژورئ، به نه سپایی
نه بادا مندا له کان به ئاگا بین، دهستی که یانده لاق و له تری خاتوون،
به سرتا (نافره ت نافره ت) بانگی ده کرد، ژنه هه رله جیوه که له که ی
گورپی گوتی! (وازم لئ بیتنه تاقه تی ئاوگهرم کردنم نییه و نه فتیش
نییه)

:خهریک بوو له تریقه ی پیکه نین بدهم.

پایه ژاند پئی گوت: ههسته کچئ، ناوی چی و ترخینه ی چی؟
ژنه هه رله جیوه نیوه راست بووه وه، نه ختیک چاوی هه لگلو فت، چاوی
هه له ئینا، که چاوی به دهست و ده مانچه ی من که وت، خهریک بوو

بزروکیتن، مجبور ده‌ستی هاوِیته سهرده‌می تووند ده‌می گرت، پتی
گوت: وسبه، مه‌قیزینه، بامندال‌کان زپخون نه‌بن، ژنه پرسى:

– نه‌وه چیه؟ نه‌م پیاوه کیه؟! چى ده‌وِیت.؟!!

– نه‌وه شه‌یتانه، زنجیری پساندووه پای کردووه، هاتووه داوای پاره
ده‌کات، بیته هه‌رچی هه‌یه له‌پیشی دانن، نه‌بادا بیته‌قینن منال‌کان
هه‌تیووبن، توش دووچاری بیوه‌ژن کوشی بی، نه‌وه‌یان خراتر، ژنه
پریاسکه‌یه‌کی له‌بن بالیفی ژیر سهری دهره‌یتنا گوتی: هابگره بیدئ،
به‌سندان و قوزه‌لقورت بیت، ئیتر پاره‌که‌م لییان وه‌رگرت، دهرگا‌که‌م
له‌سه‌ریان داخست، له‌کولانکه‌ی دهرگاوه بانگی ژنه‌م کرد، پیم‌گوت:

(مه‌نجه‌لۆک‌یک‌ئاو‌بو مجبوره‌ فەندی‌گه‌رم‌که، په‌مه‌زانه‌ خیرته‌گاتئ.)
گویم لی‌بوو گوتی: سه‌گبابی بن چاوه‌ پروو خودا عالیمه‌ چاوو پروی
به‌میزکه‌ر شور‌او‌ه‌ته‌وه

:من زه‌بری خۆم وه‌شاند، داخ‌م کرد، هه‌تا له‌ژياندا مابن هه‌موو
مانگی په‌مه‌زانان، هه‌رگا‌فه‌کی کوئ بیستی زاراوه‌ی په‌مه‌زان بیت،
وه‌ک لاپه‌شه‌ له‌نووک‌وه‌ لیی وه‌بن ده‌داته‌وه، جاده‌لئ! چاوو‌پرووی
به‌میزی که‌ریه‌میزی به‌رازیه‌میزی مه‌یموونه‌میزی حوشت‌ریه‌ی سه‌گ
و پشيله‌ شوور‌او‌ه‌ته‌وه، هه‌رچی نه‌و ده‌لئ، بابیلئ، نه‌وا به‌ده‌ردی‌کی
واده‌تلیته‌وه، خۆی، خۆی ده‌خواته‌وه.

پۆیستە لەسەر مەز، بەرلەوی بچیتە مەیدانی سوارسوارانانی بۆ
پیشبەرکێ و قۆشمە قۆشمانی، دەبێ بزانێ ئاخۆ ئەو هەسپەیی لەژێر
دایە تاچەند خۆشەبەزە؟

بەلێ من لەزۆویکەوێ پەمەلی ئەوێم لێدابوو، دەمزانی ئەم دەمانچە
پلاستیکییە دووچارێ سەر ئیشە و گۆبەندم دەکات، دوو بەقەد
ئەوێ شادو شەنگۆلی کردووم، پۆژیک دادی لەکونەکە پوومەوێ پیم
قەیدەکانەوێ، تەنەکە بەکلکەوێ دەکات، بەلام واکە بۆ مەز تانەو
پۆژەیی لەژێرماندا مابێ وەک کە ئەوێ بێژێ، هەردەم بانگ بدات، نەک
لەترسی زەبرو زەنگی پۆژگار دەست بەکلاوی خۆی بگری بانەبیات،
- بای، کلاوی کێ دەبات؟

کلاوی پیاوی ترستۆک و قەلە زراو دەبات،
من، لەزۆویکەوێ دەستم لەکلاوی خۆم بەرداوه، دەبیاناییا؟

فلقیرو جهه ننه، بابیبات،

دنیا به کی سهره، هه موو دپنده به ک گوشتخوره، که چی ته نیا
ناوی گورگ به ده، ئیمه خرعه یب دارین، نهک هه رع یب دارو به س،
بگره هه ره موومان دزین، نه گه ر وانییه؟! هه رکه سیک ده لئ: من
دزینم، ویزدانم ئاسووده یه؟!

(مه به ست له م که سانه یه که سهره په تکیان به ده سته وه یه)

بابئ سئ به ردی له مستی ده نئیم، هه نگیئ ئاشکراده بئ کئ دزه؟!
بگره نهک په تک به ده ست، هه رکه سیک جورئه ت بکات، بئ سوئند
بخوات بلئ: من دزینممن دلنیا م که ده می ناگاتئ، بویه ئیژئی تورشه،
یان کابرایه کی مرده له ی ده ست وپئ سپی قه له زراوه، واتا ئه و کوره
نییه ده ست له هه موو کونان پابکات.

لئتان ناشارمه وه من دزم، کرئچیم، کرئچی هه یبته خانم،
له گه ره کی (که نده کوخ) له شار ی هه ولئیر، نزیک بنکه ی پۆلیسی
(لاخه به س)، له مندالئیکی ته مه ن شهش سالانه وه تا ده گاته پپو
پیره ژنه کانی گه ره ک و پۆلیسه کانیئ ده مناسن، ده زانن چ زاتئیکی
پیرۆز و ده ستپاکم، مریشک و که له شیرو کوترم بۆیان نه هیلاوه، وه لئ
سه ده حیف و مخابن له م ولاته ی ئیمه دا گوشتی سهگ ناخوړئ، بویه
پاره ناکات، نه گه ر پاره ی کردبایه؟! خو م له قه ره ی دزینی سه گیش
ده دا، بازرگانه کانیئ یه ک بست چپیه؟! به سه ردا بازیان نه ده دا،
هه ولئ قورخ کردنیان ده دا، له گه ل ولاتی کوژیا و تایله ند بازرگانیان
پپوه ده کرد،

من، دزی ده که م، به لام ویزدانم ئاسووده یه، بئ ویزدانی ناکه م،
ئه م شه و خو م تیده که م شتیک ده دزم، دواتر ده یفرۆشمه وه به قنیا ته وه
پاره که خه رج ده که م، تادوا ماقپی لیده خو م، به لام مرۆ، قه ت نابئ
به هۆی مه یسه ر بوونی کاروپیشه که ی له خو بایی بیت، نه خاسمه کاری

دزی و پټگری، به هۆیه وه لاف له سه ر خه لکی هه ژار و بټ پشت
 و په نا لیبدات، وایټ پړو پیره ژن مندالی ناو لانکی پټ بخواینن،
 له یاده! په حمه تی دایکم تازه له مه مکی کردبوومه، تا دره نغانی
 شه و ده گریام نه ده خه وتم، خه وم له چاوی دایکیشم حه رام کردبوو،
 دایکم ده یگوت: شه وه چاوت بقووچینه بنوو، نه گه رنا، دز دټی لوڅوی
 ده تبات.

به‌ره به‌ری نوژی شتیوان بوو، به‌شل و خاوی به‌ره و مال ده‌بوومه،
دنیا نه‌نگوره بوو، له‌ه‌وراز بنکه‌ی پولیسی لاه‌به‌ر، نیوچه‌وانم
له‌نیوچه‌وانی کابرایه‌کی بیانی سوورف‌ل چه‌قی، جه‌نتایه‌کی به‌لاشانی
دادابوو، پارچه کاغه‌زکی به‌ده‌سته‌وه بوو، ناوه ناوه سه‌یری کاغه‌زه‌که‌ی
ده‌کردو پاشان چاوی به‌دیوارو نه‌ملو نه‌ولادا ده‌گپرا، به‌مه‌زه‌نده‌ی
خۆم، پیموابوو که نه‌م جانتایه‌ی شانی لیوان لیوه له‌پاره‌و پوول،
که‌وتمه خللیله و قرت پرت، دوو، سئ جار شه‌یتانم به‌نه‌فره‌ت، نه‌خیر،
ته‌ماح گیریم، هیواش هیواش پی به‌پی کابرای بیانی به‌دوایدا
پویشتم، پیچایی بوو، که‌له‌پیچاییه‌که سوورپاره، تاریکایی بوو، چیدی
خۆم پینه‌گیرا، له‌پشترا لوله‌ی ده‌مانچه‌م دانا‌بان پرسی ملی و تیم
پاخوپی! هر دوو ده‌ستی به‌رزکرده‌وه، هه‌ندیک ورته‌ورتی لیوه‌هات،
ده‌یگوت: (ئوکه‌ینۆکه‌ی) نه‌گینا هیچی لئ حاللی نه‌بووم، جانتا که‌یم
له‌شانی کرده‌وه، پاشان به‌نیشاره‌ت تیم که‌یاند! پووکیاته دیوار، پشتی

هنگی دهستیگم بهگیرفانی کراس و پانتوپی داهینا، هندیگ پاره‌ی
 هورده و هیچی تر، پشیه‌کم بهجانتاکه خوش بوو، جانتام بردو بوی
 ده‌رچووم، به‌هله داوان خۆم گه‌یاندە مال، که زارکی جانتام کرده‌وه،
 هه‌ناسه ساردبووم، هه‌زار جنتوم بۆ ئه‌بوئه‌ژدادی کابرای حه‌واله‌کرد
 هه‌رنه‌و ئیواره‌یه هیشتانه‌کێ نه‌خه‌وتبووین، ها‌کادیتم پۆلیس به‌ح‌ه‌وشه‌ی
 وه‌ربوون، بێ چه‌ندوچوون قۆلبه‌ستیان کردم، په‌لکیشیان کردم بۆبنکه‌ی
 پۆلیسی لاخه‌به‌ر، بردمیان بۆ ژووری ئه‌فسه‌ری بنکه، دیتم کابرای بیانی
 قیت قیت له‌سه‌ر کورسی دانیش‌تووه، که‌چاوی به‌من که‌وت، به‌ده‌ست
 ئاماژه‌ی دا، سه‌ری بۆ ئه‌فسه‌ری بنکه پاله‌قاند گووتی (یه‌سیه‌س).

تومه‌ز ئه‌فهنده‌ی هونه‌رمهنده‌ی شیوه‌کاره، دوا‌ی ئه‌وه‌ی هیچم پێ
 نه‌هیشت، یه‌ک سه‌ر چاوی دابوو بنکه‌ی پۆلیس، داوا‌ی قه‌له‌م و قاقه‌زی
 کردبوو، دواتر پوخته‌و جوان وینه‌ی من و ده‌ست و ده‌مانچه‌و کو به‌پتوه
 ده‌پۆم، به‌سه‌رلای چه‌پدا ده‌له‌نگم، کتومت دروستی کردبوو، دابوو به
 ده‌ستی ئه‌فسه‌ری بنکه، له‌دلی خۆمدا گووتم: نه‌خێر، گرفتاربووم.

له‌ده‌ست پێکی پرسیارو لیکۆلینه‌وه وه‌لامدانه‌وه‌دا له‌به‌رامبه‌رنه‌فسه‌ری
 بنکه‌دا، زمانم بستیک درێژبوو، خۆم گیف ده‌کرده‌وه ده‌مگۆت:

(که‌ی په‌وا‌ی هه‌قه به‌قه‌سه‌ی کابرایه‌کی بیانی که‌س نازانی! گا‌وره‌ئاگر
 په‌رسته‌له‌وانه‌یه گاپه‌رست بێ هاتوون قۆلبه‌ستم ده‌که‌ن، به‌پاراسووان
 پاپیچم ده‌که‌ن بۆبنکه‌ی پۆلیس، گوايه کابرایه‌کی بینانیم پووت کردوه،
 به‌ویژدان‌تان سویندتان ده‌ده‌م، ئایا بابایه‌کی شه‌ل وگێپو وێری هه‌ژاری
 وه‌کوم، ئه‌و پیاوه‌یه پێگری بکات؟! ترحیو، وه‌للا بابه‌خوش، به‌پراستی
 پێگرتان گرت.

ئه‌فسه‌ری بنکه‌ی پۆلیسی لاخه‌به‌ر، وینه‌ی ده‌ستکردی من، ئه‌وه‌ی
 کابرای بیانی دروستی کردبوو، پاده‌ستی من کردو گووتی: ئه‌م وینه‌یه،
 وینه‌ی کتیه.؟! که‌چاوم به‌وینه‌که که‌وت وینه‌ی خۆم بوو، له‌دلی خۆمدا
 گوتم: (هه‌ی سه‌کی سه‌گباب ده‌لیی: نان و پیازو دوی له‌گه‌له‌ من
 خواردوه، ئافه‌رین زه‌لام بۆ هۆشمه‌ندیت، ئه‌تو کو بزانی ئه‌وها به‌پێک و

پټكى له سهر كاغز به م دهموده سته شكلې من دروست بكې، له بهرامبه ر
نم گواهيدره بڼ زمانه، زمانم له گو كهوت، دهم به شپږوه بڼوه ته لى
ته قيوته ټكريم! نه خټر، پاره وپول ناكات، به ته لى وه بڼوم، ده لټن:

(قسه كهو ته زاره كى كهو ته شاره كى) پاسته، ده لحاز ده نگوباس بلاو
لبږوه، نه وكه سى دزى و پټگرى و جهرده يى ده كړد، كه وټو ته داوى
پوليس، له بنكه ي پوليسى لaxe بهر ده ست به سهره، بڼ به يانى پوځى
ټاينده و دواتر، پوځانه خلك ده هاتن بڼ بنكه ي پوليس ده هاتن، خلك
چون بڼ وهخت راپوراردن ده چنه باخچه ي ټازه لان، له وديوى قهفه زه كانه وه
سه يري ټازه لان ده كهن، به هه مان شپږه سه يريان ده كړدم)

جه نابه نه فسه رى پوليس له كاتى پرسيارو ليكولينه وه دا، پتر جه ختى
له سهر جانتا كه و ده مانچه كه ده كړده وه، برواى نه ده كړد كه من به م ده مانچه
پلاستيكه نم بيانيم پروت كړدوه، ده يگوت: (درو ده كه ي، پلاستيكى
چى؟! واده زانى نيمه) له گوږى گادا خه وتووين» خه يال نه كه ي! بغړى
بجيه بن په په كه ي هوران، يان بجيه ژير زه وى، نم ده مانچه چواره خوره
و نه و جانتايه و هر چى تيدابو ده مه وئ)، جه نابه برواى به قسه ي من
نه ده هات كه ده مگوت: (جانتا كه هه نديك پسكويت و بنيت و ده سته سړى
كاغه زى چلم سړينه وه و كاغه زى قومارو هيچى ترى تيدانه بوو، زور نه باور
بوو، پټيو ابو كه كا برابى بيانى پاره وپولى زورى هه لگرتوه، به مه زه نده ي
خوى واى دابووه قه لى، كه من ده سته گولى خوم ليد او، به لام پټگيرى
ده كه م، پټ لټانيم، تمه زه جه نابه مرخى خوى له پاره خوش كړدبوو،
منيش ده مگوت (سه گ و سه گبابى له برسان مردو، له برسان په راگنده
بووه، پاره ي چى؟! ته په حه لوى؟! نه سلن به خوى دزه، ده فهرموو،
لټى بكتلنه وه، فټجا ناشكراده ي كى دزه؟! من دلنيام نم گاور بابيه
به دواى دزى كه لوپه لى گران به هاى كه لتووريدا ده گپټ، به ناوى نه وه ي
گوايه نه فهدى گه پيده ي، باشه، نه گهر پاسته جه نابه گه پيده و گه پوكه،
بوچى جانتا كه ي ما قړى سوتى تيدانه بوو؟! نم قه حبه بابيه سه رى منيشى
له قورنا).

به لّام جه نابی نه فسر، بهم حه ته لۆک و مه ته لۆکانه ی من، هه رگیز
گریانی نه ده هات، زۆر توپه بوو، ده هات و ده چوو لێوی خۆی ده کرۆژت،
ده یگوت:

(له هه لاقهت ده ده م له بن داران ده تپژێنمه وه، ده بێ کارێکی وات
پێبکه م به (نا ته دۆم) نه کرابێ، وه لێ هه رچه ندی کردی و کۆشای، خۆی
هینا وێرد، نه خێر، بێ هه وده بوو، له خۆی وه پس بوو، زمانێ گۆپی
گوتی:

(باشه، ده مانچه که ی لێ ده رده که ی، به لّام پاست و په وان پێمبێ بزانم
چه ند پاره و شتی گرانبه های تێدا بوو؟! ئه که ر درۆم له که ل نه که ی؟! منیش
یارمه تیت ده ده م، وابێ بارت سووک بێت، واده که م کابرا له سکا لاکه ی
پاشکه ز بێته وه، شتیکی وات بۆ ده نووسم بۆ به رده می دادوه ر له دادگا،
وابێ ئازاد بکری، پاشان خۆم و خۆت قسه ی لێ ده که ی،
- ئیستا ده لێی چی؟!)

: پێکه نینم به قسه کانی نه فسه ری بنکه ی پۆلیسی لاهه به ر ده هات
له دلای خۆمدا ده مگوت: ده قه وده ق نه وه یه که ده لێن: (به دوا ی نا لێ
که ری تۆپیدا ده که پێ) خۆزکه! جانتای گۆرین لێوان لێو ده بوو له پاره و
شتی گران به ها، چه قولا بیان له قه رتق تۆکم گیر کرد بایه؟! یه ک فلس،
یه ک ماقه م له سه ر پۆحی باوکی نه فسه ر داده نا، وه لێ ئاخ، ده سستی
شکاوم، په نج به خه سار بووم، سه گبابی پووته له به خۆی قۆپه ی زگی دیت
له برسان، پاره چی و تپخینه ی چی؟

- قوربان تیت نا که م، له باره ی چیه وه قسان ده که ی؟! ئه که ر
مه به سست له جانتای گۆرینه؟! نه وه له لای خۆت پاست و چه پ خه تیکی
به له ده ولکی به سه ردا بێته .

ئهم وه لّامه له هتسکی کاری کرد، لێم ده هری بوو، نیوچه وانی گۆرڤوو
لۆچی تیکه وت، لێمی توند کرد گوتی، شه له ی به ده فپی قوون خوار،
شه رت بێ له سه ر ئه م که لله په قیه ت ده بێ بیخۆی، پیت ده تپێنمه وه،
ده تده مه دادگا، وات بۆ تێ ده کۆشم وه بی له به ندیخانه دا بپزیتیه وه،

جەستەت كرمى بگە وىتى، ھەنگىن دەتەبىنمە ۋە چتۇ مەۋىيە كى چە لەنگى؟
پاشان كۇ ھەلئىدە كرى ۋە .

ئىتر كار گەببە دادگاۋ بەردەمى قازى، خۇدا ھاۋار، كاتى قازى
بە پەروەندەى سكا لاكەدا چۆۋە، بە بنچ و بنەۋانى كىشە كەدا كەۋت، ئەۋىش
تە ماھگىر بۈۋ، گەرەكى بۈۋ بە ئاسانى بىتە سەر حازرە كى، بىتە شەرىك
و بىرەش، ئەۋە يە كە دەلئىن: (ئەۋەى لە توخمى مشك بىن ھەنبانە دپە)
جەنابى لە سەرەتادا زۆر بە شىتەبى پىرسىارى لىمكرد، دە يگوت: كۆپم،
دە بىن پاست و پەۋان بىن گىڭ و گۆل و پىچ و پەنا، پىمبلى بزانم جانناكە
چەند پارەۋپول و شىتى گرانبە ھاى تىدابوۋ؟ چت لىكرد؟ ئەگەر نەت
فەۋتاندوۋن؟ پىمان بلى بزانىن لە كوڭ تەقەتت كىردوۋن؟

: دەۋەرە جۆتە گونى بگرە دەستىۋىژت نەشكى، مەن دەلئىم: نىرە،
ئەۋان دەلئىن: بىدۆشە،

سەير لەۋە دابوۋ، ھەرچەند جار پەلكتىشان دەكردم بۆ لىكۆلئىنەۋە،
دە مانچەى گۆپىن لە سەر مەزى بەردەم قازى بۈۋ، لە سەر پەروەندە كەم
داندرابوۋ، كە چاۋم پىدەكەۋت كىردەۋەكانى خۆم دەھاتە پىش چاۋم،
ۋابوۋ جارىكىان!

دەمە دەمى مەلا بانگدان بۆ نوڭزى بەيانى خۆم پىچابوۋ، بە ئاستەم
كونى چاۋم دىاربوۋ، لە پىچاى سەرە كۆلانىك، سەرە پى گەرماۋ بۈۋ،
تارىكاى بۈۋ خۆم دانووساند، بە لكو كافىر كۆرەك زەبرىكى ۋە شاندىت
پزقى ئەمۆى بە نىۋچەۋانىۋە بىت، لەم خەيالانە دابوۋم، ھاكادىت
يە كىك بە كراس و بىجامەى خەت خەت بۈۋخچە يەكى نابوۋە بىن ھەنگلى،
جگەرە يەكى بەلالئوۋىۋە ۋە گىرتىۋو ياغر ياغر دەھات، گوڭم لىبۈۋ
لە بەرەخزى منگە منگى بۈۋ گۆرانى دەگوت، دىاربوۋ ئەم شەۋ لە غەزاۋ
كافىر كوشتىن شىرى تىزىۋوۋە، بۆيە دل خۆش بۈۋ، لە پىڭكەۋە ۋە كىر
پموزن پىش لىكرتەۋە لوۋلەى دەمانچەم نايە سەرەختى نىۋچەۋانى،
لە جىۋە چەقى، سامگرتى بۈۋ، پىمگوت: پوۋتە سەگىاب، ۋادىارە
لە دزى دىتەۋە، مەگەر خۇدا بزانى ئاخۇ مالى كىت كاول كىردوۋە؟

نه مه‌پشت وه لām بداته وه، له بووخچه كه پووبووم، بووخچه كه م له ده‌ستی
پاستاند، قورس بوو، سه‌عاتيكي له مه‌چه‌كي دابوو، نه‌ويشم لئ ستاند،
لیم پرسي:

— چ کاره‌ی کوره ۱۹!

— کووتالفرۆشم.

— باشه، به‌م به‌يانينه زووه، له‌کوټوه هاتی و بۆ کوټی ده‌چی ۱۹!

— له‌ماله‌وه بۆ گه‌رماو.

— وادياره خانم ئاوپيكي ليت داوه‌ته‌وه‌ها ۱۹! بيده‌نگ بوو، دواترخۆم
لئ توندکرد، پيتمگوت: قۆلېر، په‌پۆ پاتاری عه‌نباره سۆت ديتن، به‌سه‌ر
هه‌زاراندا ساخی ده‌که‌ته‌وه و ده‌چن له‌پيزی پيشه‌وه له‌پشت مه‌لا قامه‌ت
ده‌گرن، ياللا بۆ ده‌ی، ئاوپ نه‌ده‌يه‌وه، نه‌گينا کارت ته‌واوه، بانه‌وه‌شت
پئ بلیم! نه‌گه‌ر شه‌ويكي تر چوويته‌ی غه‌زاو کافر کوشتن، هه‌رله‌ماله‌وه
له‌گه‌ل خانم پيکه‌وه گه‌رماويگه‌ن خۆشته‌ره، نه‌ک وه‌کو ئافره‌تی
په‌دوکه‌وتوو، بووخچه بخه‌يته بن هه‌نگلت، به‌خۆت له‌خۆت له‌هه‌للا
بده‌پپو پيره‌ژناتی گه‌ره‌ک پئ بزائن چييه ۱۹! نه‌مشه‌و کابرا چوويته‌ غه‌زا
کافر يكي کوشتووه.

کابرا، به‌ته‌وه‌نده مه‌منوون بوو، ئیدی قوچاندي پۆی.

دواچار که‌په‌لگيشيان کردم بۆ به‌رده‌م قازی، زپه‌بۆزی بيانی له‌وئ
ئاماده‌بوو، له‌سه‌ر کورسی دانیشتبوو، ديقه‌تم دايي! پانتۆله‌کی کورت،
هه‌تا هه‌وزاز نه‌ژتۆی داپۆشی بوو، کراسيکی خۆله‌ميشی، چاوی مه‌يله‌و
زه‌ردباو، له‌چاوی (بۆ) ده‌چوو، يه‌ک تۆپه‌له‌ بنیشتی له‌زاری دابوو،
خۆشخۆش گاويژی ده‌کرد، نازانم سه‌گه‌باب کو کارپيژی شل نه‌ده‌بوو ۱۹!
قژی سه‌روپيش و پدینی تیکه‌ل و پيکه‌ل ببوو، مه‌پرسته ۱۹! پرواتان
بئ (خه‌مه‌شيئت) ی په‌حه‌متی لای خۆمان يادی به‌خيز له‌چاو ئه‌م کابرا
بيانيه، پاشابوو.

ئیدی باگيرژان نه‌که‌م، ديسان پرسنيارو وه‌لام ليکۆلینه‌وه ده‌ستی

پيکرده‌وه، به‌پيزيان پرسي

— ئەم مۆمۇزۇق دەناسىيەۋە ۱۹۰

— نەخىر، نائىناسم،

— چۇن نائىناسىيەۋە ۱۹۰

— قابىلە نان و پىازم دەگەلى خواردوۋە، نائىناسم،

(باشە، تۇ بەرلەۋەي پىل ئەم پىاۋە بگىرى، بىگومان زاننىت گەنەم پىاۋە ھاۋنىشتىمانى نىيە، كابرايەكە بىيانى گەپۇك، چۇن دەستت چوۋى، پىلى لىنگىرى پوۋى بگەي؟! ئاخىر ئەۋە، سبەينىن كەدەگەپىتەۋە بۇ ۋلاتى خۇي، لەپۇزنامەۋ گۇقارەكاندا لەسەرمان دەنوۋسىت، دەلىن: خەلىكى فلانە ۋلات ھەرھەموۋيان دىزۇ جەردەۋ پىگىرن، ئەۋە سۈۋوكايەتتە بۇ ئىمەي نىشتىمانپەرۋەر ۋلاتپارىز، بۇيە ئەگەر ھاۋلاتتەيەكى خۇمانت پوۋت كىرەيە؟! گەلىك ئەشەرەفترىۋو، لەۋەي شەرمەزى گەپىدەيەكى بىيانىت كىردىن، چۈنكە ھەرچەند تىدەفكرم، كارەكە ئالتۇزۇ پالتۇزە، نازام بەچ شىۋەۋە شىۋازىك قەرەبوۋى ئەم مىۋانە بگەينەۋە؟!

لەدلى خۇمدا گوتىم: باشە جەناب، كى ھەيە لەئىمە دىزەنەن؟! ھەرگەسەۋ لەپەنايەك، لەپىشتى پەردەيەك دىزى دەكاتسۈيىدە خۇم ھەركىن؟ سەرەپەتكەكى بەدەستىيەۋەيە، بىگومان دىزە، خۇدى خەزەندە بەخۇي دىزە، ئەگەر گەرەپىاۋانى پەتك بەدەستى ۋلات دىزەنەن؟! دەست و پىۋەند ھەرگىز جورئەت ناكەن دەست بۇ زلە پوۋشىك بىەن، (گەرە دەرۋىنى گچكە پىن لىدەخشىننى)بەسەدان پىرەگورگ و بىچۈۋە گورگ بەرھەندرايتە گىيانى ئەم رەش و پوۋتە، ۋەكو ھەم ھەرتىدەپەستىن، ۋەك ئەۋەي تىرنەخۇرە بانگى كىردىن قەت و قەت تىرنابىن، ھەردەلىن: بابىلەم ۋىرتانەدا بوۋم، جەنابى گوتى:

— دەزانى ئەمۇز دواجارە دادگايىت دەكەم؟! جانەگەر راست و پەۋان پىن لىن بىننى، جانتاكە چەند پارەي ھىشكەۋ شتومەكى گرانبەھاي تىدابوۋ و چت لىكىرد؟! ئەگەرنا، ئاچار دەبىم سىزايەكى قورپست بەسەردا بەسەپىنم، ھالى بوۋى؟!

لەدلى خۇمدا گوتىم: قىرەي سىيا، بادقۇ دۇشاۋى تىكەل بگەم، چۈنكە

دهزانم جه نابيان له كونه په شهم ده په ستن، وهی به گونی بارگینم، به خیزی ناو زارم گه رووی خۆم ته پر كړده وه، له وه لاما گوتم: به ریز تو سه بیرزكي نه م پیاوه بیانیه بکه! به خوی و به لاق و له تر قوون و پانتولی كورتی كتومت (مته)ی سه كوزه، نه م شه حقه، نه گه ر پاره دار بووايه نه م جلانه ی ده پوښی؟! ده قاو ده ق له جلی تازییه گانی (سرو دۆم) ده چن، هه ستم پيكره جه نابيان له ژیر لیوان ده گرزییه وه) دریزم پيدا گوتم سه گبابه ده لینی به نهداری ناو لیپراوه، په ق و ته ق، له برسان هیشك بووینه وه، دوولای كه پته وه گرده بر ده شك، نه سلن پاره ی پی پيشانده ی سوورده ی بۆ ده بات، نه گه ر زانیام قوړه ی زگی دچ له برسان؟! خۆم پیوه ماندوو نه ده كړد، مه سه له بیگانه په رستی یه، نه گه رنا، نه م زپته بۆزه، هینده هیشك و برینگه، سهری بیره خوینی لیتایه تچه نابيان چیتړ خوی بۆ رانه گیرا، له قاقای پيکه نینی دا گوتی:

— مال میرات، تو، به خۆت و ده مانچه وه نیوه پوخت كړدوه، هه رچی پاره و پول و شتی وئی بووه، ده ستيكت به بنی باخه لی داهیتاوه، ئیتاش ده ته وئ سهری بیري، نه وه ویزدانی خۆت بئ، ده بئ ویزدانی نه وه چۆن بئ؟!

— به ریز، مه به ستم نه وه نییه سهری بیرين، مه به ستم نه وه یه به لكو پتی بلتی: نه گه ر جارزكي تر پتی به م ولاته ی ئیمه دا كه وته وه، به لانی كه م هه ریچ نه بئ بای ماندوو بوونی كاپرایه کی پنگر، پاره و پول له گه ل خوی هه لېگرئ، جه نابيان، به بیستنی نه م پيشنیاړه وه زؤر توره بوو، به سه رما گوراندی!

ده زانی نه م قسه قوړو پړو پوچانه ی تو، مانای گالته كړدنه به دادگار حكومت و یاسا، ده م پووت، قه وچه ت ټيكنئ، نه گه رنا، وا كاپرای بیانی دیتی جه نابيان لیم توره بووه، خه ريكه لیم تووند ده كات، هه ستاوه سه رپئ، به ورته ورت پووی له قازی كړد، هیچی لن حالی نه ده بووم، ته نیا نه وه نه بئ، ده یگوت (توپر ټیلمتوپر ټیلم) هیوری كړده وه پشتی هنكئ قه له می به ده ستیه وه گرت، له به شی خواره وه ی په روه نده كه م، یك، دوو

پسته‌ی نووسی و واژۆی کرد، نازانم چی نووسی، زۆر به‌شینه‌یی قسه‌ی
بۆ قازی ده‌کرد، قازی سه‌ری بۆ راده‌له‌قاند، دواتر چاوم لیبوو، هه‌نده‌ک
پاره‌ی پێداو به‌ده‌ست ئاماژه‌ی بۆ من کرد،

: بێگومان کابرای بیانی به‌زه‌یی پێمدا هاتبووه، مسۆگه‌ر ئه‌م پاره‌یه
بۆ من بوو، که‌چی زه‌قه‌ی چاوم هات، هه‌په‌لوشی کرد، دواتر کابرای
بیانی ده‌ستی قازی کووشی، ئه‌نجا به‌زه‌ده‌خه‌نه‌وه‌ هات، ده‌ستی بۆ من
دریژ کرد، ده‌ستم دایه‌ ده‌ستی ته‌وقه‌مان کرد، جانتاکه‌ی له‌سه‌ر می‌زی
نووسیارى دادگابوو، هه‌لیگرت کردیه‌ شانی، به‌سه‌ر دوعابوونی خواست
پۆیی،

به‌پێزبان گوتی: به‌خت یاریبوو، ئه‌م گه‌په‌یه‌ بیانییه‌ له‌مافی خۆی
خۆش بوو، خه‌رجی دادگاشی ژمارد، که‌ده‌بوایه‌ تۆ بیژمی‌ری، به‌لام
ئه‌گه‌رچی (ئه‌و) لێت خۆش بوو، زه‌لێ مافی گشتی هه‌رگیز لێت خۆش
نابێت، چونکه‌ سووکایه‌تیت به‌حکومه‌ت و هاو‌نیش‌تیمانیانی خۆمان
کردووه، بۆیه‌ به‌پیتی یاسای نیش‌تیمانی ژماره‌ (بۆ ماوه‌ی دوومانگ،
بریارى هه‌پس کردن ده‌تگریتته‌وه، ئه‌ویش بۆته‌مبێ کردنت،

: ئیدی په‌لکێشیان کردم بۆ به‌ندیخانه‌ی ناوه‌ندی، دوو مانگم تیا‌دا
گوزه‌رانده‌، به‌لام خۆینی خۆم خواره‌وه‌

که له به نديخانه دەرچووم، له خەمی ئەو دانه بووم پارەى چوارمانگ
 کړی خانوو قەرزدارى هەيبەت خانم، زياتر له خەمی ئەو دابووم تازە
 ناسرام، ئەم ناسينەم بوو هۆکارى له دەستدانى پيشه کهم، چونکه
 زەحمەتە هەتا پيشه يەکی تر دەست نیشان دەکه م و لەسەرى پادىم،
 دوورە گايە، بۆيە سەرى دنيا و بنى دنيا م لى وىک هاتبوو له خەژمە تان،
 پيشه گۆرین به ئارەزووى خۆت پى خوشە، به لām که ليت قەدە غەبکەن
 زۆر ئەستەمە، بۆيە تىما بووم، ئەگەر هورى هورى دەرچمەو بۆ
 مەيدانى کړى کاران؟! هەر هەمان مەيدان و وەستاو خزم خزمانى و کلک
 بادانە، پارە و پوول شک نابەم له بازارى ماملەت و سەوداى پى بکەم،
 (شەربە شير، ماملەت بە دراو) دراو هىچ، دەستى لى بشۆ، ئەو شيرەى
 که من له پىگريدا بە کارم دىنا، دەمانچەى گۆرین بوو، ئەویش پۆليس
 دەستى بە سەرداگرت، ئيتىر پاش دەرچوونم له به نديخانه، پۆليس و

پاسهوانی شهوان و بگره مندال و خه لکی شار پتیا زانیوه، که من ده مانچه ی پلاستیک به کارهیتاوه، نه م سام و هه بیته ی هه مبوو نه ما، خونا شکرئ به دهستی پووت دهست پی بکه مه وه، چاره ر نه وه بوو به دوی کارئکی دیکه دا بکه پیم، که به دورییت له خه ترناکی و زمانی خه لک.

وابوو له بازای گهنم فروشان، نک مامه شینه ی خه له فروش به (که یار) گیر سامه وه، به لام چون گیر سانه وه یک؟ به خورپاییله خانه ی گالته و گپ ده رچیتته ده ره وه، سو حبه ت ناگه م، به خورپایی لای مامه شینه ی ته پراخ به که یار دامه زرام، له دوکانی مامه شینه ی خه له فروش، ئیشوکاری من نه وه بوو! هه نگین پڭاویان له نیوان گوندو شاردا وه کو نیستی نه بوو، ئوتۆمبیل ده گهن بوو، خه لکی گوندنشین به پشتی گویدرئو و لآخی به رزه به ره می کشتو کالیان ده هینایه شار، نه و دانه ویلله ی جوتیاره کان ده یانه ئینا بۆ دوکانی مامه شینه ی ته پراخ، نه وه ی ده فروشرا، خه لک ده یانکرئ، نه وه له گورپئ هه لده گیرا، مامه شینه پاره ی ده لالی و عاردانه و که یارانه ی لی ده گپراوه، له به شه پاره ی که یارییه که ی من، که هه قدهستی ماندوو بوون و شان و پیلی من بوو، هه ندیکی لی ده قاچانده وه، ده یخسته ته نگه ی باخه لی، دواتر کاتی که نیوپان له که لی ده که وت بازارپ کزده بوو، نه و ده غل و دانه ی که نه ده فروشرا له و گورپه ی ده ماوه، خاوه نه که ی گپچ ده که وته که ولی، چونکه ده بووایه بۆ نیواره بکه ریتته وه بۆ مال له لادی، مامه شینه خوی لی ده هاوئته سه رپشت، دواچار به نرخیکی هه رزان، که متر له نرخ ی بازارپ بۆ خوی هه لیده گرتته وه، مامه شینه، دوو (په) ی هه بوو، په ی کرپن، په ی فروتن، من که یاربووم، گهنم و جۆو نیسک و تۆکم ده ور ده کرده وه، واته پیوانم ده کرد، دوی ده ور کردنه وه ی گهنمی کابرای فلاح، بۆخودی مامه شینه، له وهش پاره ی ده لالی و عاردانه و که یارانه ی له کابرا ده گپراوه، له پاره که یارییه که ش هه ندیکی لی حه په لووش

ده كرد، گوتم: دووړپه‌ی هه‌بوو، ږپه‌ی كړين گه‌وړه‌ بوو، ږپه‌ی فروتن
بچوك بوو (سه‌يركهن، دزييه‌كي به‌ناشكروا به‌داكوباب)

: جاريكيان سه‌بارت به‌ږپه‌ی گه‌وړه وكچكه، له‌مامه‌شينه‌م پرسى

- بۆچى ږپه‌ی گه‌وړه‌و بچوك به‌كاردينئ؟! گوتى!

- كورم هؤشت يئ، بۆچى هينده بين ميشكى؟!

من، كه‌به‌ږپه‌ی گه‌وړه لتيان ده‌كړم، مافى خؤمه، چونكه له‌وانه‌يه
سبه‌ينئ قيمه‌تى دابه‌زى، توبلئى، نايا خدا هه‌لده‌گرى، من له‌پاى
چى زه‌ره‌ربكه‌م؟! دووه‌م شت، من كه‌لتيان ده‌كړمه‌وه حيسابى
ئوه‌ ناكه‌ى، دانه‌ويله له‌كاتى پتيوان و ده‌وركړنده‌و بۆ جارى دوهم
و سنييم، بيگومان له‌كورتى ده‌دات، باى دوو ئوه‌نده‌ش له‌گورپئ
خه‌سار ده‌بيټ و ميرووستان ده‌بيات، ئوه‌ هه‌موو زه‌ره‌ره، ئه‌م زه‌ره‌ره
له‌قه‌برغه‌ى من ده‌كه‌وئ، خؤمن خزمه‌تكارى باوكى فلاح نيم، سنييم
شت فلاح پاره‌ى خؤى كاش وهرده‌گيړيت و ليده‌دا ده‌پوا، چ منه‌تى
پتيه‌؟! ئه‌و پاره‌ى من ده‌مرئ، يان زه‌ره‌ره ده‌كه‌م، زه‌ره‌ریش تاله،
كه‌س حه‌ز به‌زه‌ره‌ره ناكات، چواره‌م شت من كړئى دوكان ده‌ده‌م،
پاره‌ى باج ده‌ده‌م به‌حكومته، پاره‌ شيرينه، ږه‌گيكي له‌جه‌رگى مرؤفدا
داكوتاوه، بائه‌وه‌شت پئ بلئيم، ئوه‌ى له‌بازار كاريكات؟! نابئ هينده
به‌هورده‌و ليكدانه‌وه بيټ، ئه‌سله‌ن ږپه‌ی گه‌وړه‌و گچكه، له‌ديژه‌مانه‌وه
بۆ ئيمه‌مان ماوه‌ته‌وه، تيگه‌يشتى.؟!!

خؤ به‌گوئى خؤتان گوييبيستى مامه‌شينه‌ بوون؟! ئه‌ى له‌وه‌پيش
نه‌مگوت: من و تو، خه‌زنه‌دار و پاشاو گه‌دا، هه‌ر هه‌مووان دزين،
ئوه‌تاني من، پؤزانه به‌ناشكرا دزى بۆ مامه‌شينه‌ ده‌كه‌م، جياوازي
نيوان ئه‌و دزيه‌ى من كه‌بؤ خؤم ده‌كرد، له‌گه‌ل ئه‌م دزيه‌ى بۆ مامه
شينه‌ى ده‌كه‌م، ئه‌وه‌يه! مامه‌شينه‌ دزيكى ئاقل مه‌نده، به‌ئاقلانه دزى
ده‌كات، وه‌لئ هه‌رچى من بووم، دزيكى سه‌رشيت و گه‌مژه‌و گيلانه
بووم، كه‌سيگ نيه‌ په‌نجه‌ى ديارديى بؤ ئه‌و دريژ بكات، كه‌چى په‌نجه

له دوو چاوی من پاده کهن، ئه وهی زمانی ده زاریدا بئ تفوو نه فرهت و تووک بۆ خانه وادهو ئاجه راتم حه والّه ده کات.

به لاتانه وه سهیر نه بئت ئه گهر بئیم: خه لکی سادهو ساکار (گای به گونان ده ناسن) چونکی مامه شینهی خه له فرۆش، هه بووه و زه نگین و ده ست پۆیه که س لئی ناگرئ، له پیزی پیاو ماقوول و پیاو چاکان هه ژماری ده کهن، له مه جلیسی گه وره پیاوان و له کاتی بۆنه و پرسه و سه ره خۆشیدا، به فه رموو فه رموو بۆ هه وران پیتشوازی لیده کهن، که چی له ئاست بابایه کی برسی داماو وه کو من ئاسا، به مه رجیک؟! مسۆگهر هه ره موو ده زانن که من، له پیتناو بژتوی ژياندا هاناوه بهر دزی ده به م، ئه و جا له جیاتی باروبوو، تف و نه عله تم لیده کهن، به چاوی بوغزو قین سه یرم ده کهن، واده زانن که من دیواری (کابه) م پووخاندوه، پینج هه زار گوندم سه راوژیر کردوه، پیتناویه که من نه گریسم، بوومه ته باعیسی پزقیان، ئه گهر له ده ستیان بئ؟! چ له ئیستئ زووتر نییه به ته نه که لیدان، به ده ستی مندالّه هورتکان شار به ده رم ده کهن.

مامه شینهی ته پراح، جگه له پیهی گه وره و کچکه، هه موو جاری له کاتی پیاوان و ده ورکردنه وهی دانه و ئله دا، به چپه پتی ده گوتم:

(له گه رمه ی پیاوان و ده ورکردنه وه (داریه) دا، ناوه ناوه بده ده میناودیوی که، تئی چۆلینه،) باشه، نانئ به م شیویه بئته سه ر سفره ی خوان یانی چی؟! واتا من دزی له فلاح بکه م، نه ک بۆ خۆم، بۆ مامه شینه، ئیوه چ ناویکی لیده نیئن؟! تیفکریم، له دلی خۆمدا گوتم: من، به خۆم بارم گه لیک سووکه، به باریکی گه لیک پیرۆز ده چمه حوزر په روه ردگار، هه ر ئه وه مابوو باری مامه شینه ش له خۆم هه لده م، گوریس به یه کلایی پیاوانگا، دوولای که یته وه چۆن؟؟)

دوچار پۆژیکیان له لادئ، له سه رجۆخینان چۆکم دابووه عه ردی، به رم له په وسه ی گه نم گرتبوو (یکۆیکدوو، دووسئ و سئ، پیداده چوومداریه به کداریه دوو،) هیچ ئاودیو نه ده کرد، مامه شینه به دیار سه رمه وه

پاوه ستابوو، به چپه ده یگوت:

(حه سۆیانیه سۆیانى) ئاودیوی که، تیی چۆلینه، من هه رگیز خۆم
شیلونه ده کرد، له سه ر ده ورکردنه وه ی خۆمه ه ژده تۆزده داریه پینچ،
به رده وام بووم، مامه شینه له قاران چاری چووبوو ته قه ره ی سه ریده هات
و ده چوو ژانی هاتبووی، نه ده حه جما، ئیتر پاش عه سڕیکی دره نگ
ده ستمان به ربوو، گه نم له لۆری بارکرا، به ڕیکه وتینکه گه یشتی نه وه
مه نزل، مامه شینه بانگی کردم گوئی:

هابگره، ئه وه هه قده سستی ماندوو بوونی ئه مپۆت، به لام ئه وه پیت
ده لیم: نه که ی جاریکی تر پووبکه ینه وه ئه م دوکانه، قاچت ده بپمه وه،
به ده سستی خۆت خۆت نان برای کرد، بپۆ لاچۆ له به رچاوم، نه گبه تی
کورپی نیگبه ت، ده ی له خۆت هه لده .

: خۆبیستان چونکه دزیم بۆی نه کرد، چۆن؟! به پاره سووان وه ده ری
نام نان برای کردم،

که پیم له دووکانی مامه شینهی ته پراچ بړا، دیسان که رم لئ که وته
 قوپئ، سبهینه کئ زوو تاریک و پوونی به یانی، شلوخواو، بئ واز له مال
 ده رکه و تم، قاوه ل تیم نه کرد بوو، له لایه کی دیکه وه پتلوه کانم فلته فلتيان
 بوو له پیم، د یقه تم دایه سر په نجه کانی پیم، وه کو فخرخه په په سیلکه،
 چوڼ له ناو هیلانه سهریان دهر دینن، نه وده موی داکانه و بابانه دانیان بڼ
 دینن، بیچوه کان ده که ونه سهره قوتکئ و زیکه زیک و سیکه سیکنه وها
 سهریان دهر دینا بوو، هه رته وه ما بوو هاواریکه ن، نه مزانی نه به هانای زگمه وه
 بچم، یان به هانای په نجه کانمه وه، که و تېر و مه نیوان چالان و مالان،
 فکرم نالوژو پالوژ بوو، هه ر به پړوه بیرم لیده کرده وه، کاتئ هشیار
 بوومه وه سهرم بلند کرد، له پیش قاپی مه یخانه بووم، دیتم، به کیک
 له سهر کؤسپه ی دهر گای یانه له سهر چاو لئ که و توه، یه ک لات عار دی
 به خوی گرتوه، خوی لئ که و توه، تومزه سهر هیواری هینده ی

عاره قی ساده و قاچاخی عه نکاوهی خواردبووه، ته واو سه رخوش ببوو، له په لوپړی خستبوو، ناگای له خوی برابوو، شه ودره نگ بووه، پڅ به دهری نه کړدبوو به مال بکه وپته وه، زه حمتی نه دابووه به رخوی، هر له وځی سهری به کوسپه ی دهرگای مه یخانه کړدبوو، کپ خوی لیکه وتبوو.

لیسی چوومه پښ، نه ختیک رامه ژاند، نه خیر، ناگای له خوی نه بوو، سه رنجم لیگرت اجوتیک پیلای تازو نوئی له پیدابوو، به نه سپایی پیلوه کانیم له پیی داکه ناند، له پیی خوم ه لکیشا، پر به پیم بوو، پیلوه کانی خوم له پیینگانی دانا، پویشتم، چووم له چاپخانه دانیشتم، داوی نان و قه یماغی گامیش و چایم کرد، تمه زه کابرای سه رخوش، دوا به داوی من که میک بهری دابوو، هه ستابوو پیلوه کانی له مه په من، به سه ریپی وه ده کات، له کاتیکا من خه ریکی نان و قه یماغ خواردن بووم، دیم کابرای سه رخوش به لاره لارو په وت بردن دهات، هات شانوی له شانم گیرکرد دانیشتم، جگه ره یه کی داگیرساند، نه ختیک چاری خوی هه لگولفت، که چاری هه لپنا چاری به پیلوه کانی خوی که وت و ته ماشای پیلای پیی کرد، پیلوه کانی خوی ناسیه وه، کوتی.

– نه م پیلوه ت له کڅی بوو؟!

نه م پیلوه هی منه.

که تیفکریم، نه خیر، تووشی گزبه ندیم ده کات پیمکوت:

– پښ نیوسه عات به رله نیستا به پښ دهرگای مه یخانه دا په ت بووم، دیم سه رخوشیک شه پوالیکی په شی له بهر دابوو، له سه رچاو که وتبوو، ناگای له خوی نه بوو، منیش شه پواله که یم له هینی دامالی، تیلکه کم پیوه کرد، جوله ی نه کرد، نه م جووته پیلوه شی کړدبووه بالیفوکه سهری پیکردبوو، پیلوه کانیم له بن سهری دهرینا، پیم تی ه لکیشا، پیلوه کانی خوم بوی به جی هیشت، که وامکوت: کابرای سه رخوش ده می بووه ته لای ته قیو، مته قی نه کرد، نیر نه من ده نگ و نه وه ده نگ، به رده کی خسته بانی.

ژيان و گوزهران له ناو گه په لاوژه ی شاراندا زور به زه حمه ته، نه وکس
مهرده بشی بژیوی پوژانه ی خاوخیزانی په یدابکات، نه ک شewan به برسیتی
سه ربښته وه، له بهر قوپه قوپری زگی خونه چیته چاری ((باب مردی
خه وی لیده که وی، زگ برسی خه وی لیتا که وی))

وابو ئیواره کیان تاریک که وتیوو عاردی، زور به سستی به ره و مال
ده بوومه وه، له زارکی کولانن گه په کی خومان سوال که ریگ هه بوو، چوپپی
تایه ی توپه مبیلی له پاشه ل و ناوگه لی خوی هه لده کیشا، له سر قوون
ده خشی ده روزه ی ده کرد، من به خوم زور به زه ییم پیدا ده هاته وه، ناو ه ناو
که وتبایه به رچاوم ناو میدم نه ده کرد، که چی نه م ئیواره یه که له زارکی کولان
که وته پیش چاوم، چاوم لیبو سهری نه ملاو نه ولای کرد، منی نه دیت،
منیش لیی به گومان که وتم، خومدایه په نا دیوار، وابی نه مبینی، ئیتر
که دلنیا بوو که س چاوی لن نییه، هه ستاوه سهرپی به ته په دهستی چوپه که ی
له قینگی دامالی و تیی ته قاند خوی له حه وشه ی خویان کوتاوه .

: له دلی خۆمدا گوتم: دهردت له گیانم هه تا نه مشه و پۆرم لێ ده بێته وه
چارت ده کهم.

سبهینهی پۆزی ئابنده ده مه ده می چیشته نگاو، له م کۆلان بۆ نه و
کۆلان، له م شه قام بۆ نه و شه قام، دواچار له پیس دهرگای مرگه وتی
گه وه له ناو بازار دیتمه وه، چووم شانم له شانی گیرکرد دانیشتم لێم
پرسی

— چۆنی براله؟!

— واده مبینی له چ حالدامه .

— به لێ، دوتینی ئیوارهش تۆم بینی له چ حال دابووی، پهنگ و
روخساری تیکچوو، زهره هه لگه را، دهنگی نه کرد،
— ها، بزانه بێ دهنگ بووی؟! گوتی:

— خودا لیت هه لئاگرێ، گێچه لم پێ مه که، خاوهنی کۆزیک زاروی
سه رکه و بنکه م،

— من گێچه لت پێ ناکه م، به لام تۆ نازانی من پۆلیسی نه بینیم، ده بی
نه م راستیه به بنکه ی پۆلیس رایگه نه نم، تاوه کو بێن ده سنگیرت بکه ن،
چونکه توهیچ به لات لێ نییه، به ساخته چیه تی وات له خۆت کردووه، نه وه
پیشیلکردنی یاسایه، ده بی سزادریی.

ئیدی زۆر پاراوه وازی لێ بینم، پیمگوت:

سه ری خۆت له به رد مه ده، بێ هووده یه، چارنییه هه رده بی پادهستی
پۆلیست بکه م، دوا ی تاوی بیدهنگی پیمگوت:

— به مه رجیک وازت لێ دیتم!

— قهرموو بلێ، مه رچی وه کو چی؟!

— به م مه رجه ی پۆزی چه ندت ده ستنده که وی، نیوه ی بۆ من، نیوه ی
بۆ خۆت، ده لێی چی؟! گوتی:

— ویژدانت بێ، چۆن ویژدانت ئاسووده ده بی؟! من له ده مه ده می
خۆره لاتنه وه تاوه کو درهنگانی شه، له سه ر قوون بخشم، که چی نیوه ی
بۆتو بیت! ئه وه زولمه!

- نه مامه ليه، هيچ په يوه ندى به زولم و ويزدانو نه نيبه،
 - نه گهرنا، فرموو پيشم كه وه بڼ كنه ي پښليس! گوتى:
 - باشه، به لآم تر پټوه ماندوو و شقى نابى، ديتته سر حازده كى،
 له چواربه ش به شتيكى خوت وه رگره، نه من دهنگ و نه تو دهنگ!
 نيتړ بويينه شهريك و براهه ش.

سې چوارمانگ بوو له ساپه ي سهرى دهرژه كهرى قوون به چوپ،
 وه كو ناغاو فلاح! كه ده غل و دان ده ميتته به رهم، ناغا به كاوه خو،
 له سر په وسه ي گنه ناماده ده بوو، له بيسست عربيه، چوار عربيه
 لن هالده گرت، منيش درهنكي هتواران سهره كڅلانم له سوالكر ده گرت،
 چواريه كى خوم لټوه رده گرت، پاشان هيدى هيدى كټلده بوومه وه بڼلای
 په حمه خانى هاوسه رم، شهوان له تهك په حمه خان كآلوم لن خواره كړد،
 تادرنه نگانى شهو، دواتر بې خه م و خه يال له باوه شى په حمه خان دا، وه كو
 بهرخی تيرشير پر خه م ده هات، دنيا ناوېرد باى، ناگرى گرتبايه، كړوكړى
 دامركا بويوه، يان زهوى سهرابو يه بويوه، خوم له گوره نه ده بږد
 (پيشه ي سوالكرى، پيشه يه كى پرله خترو به ركه ت و ناسانېشه،
 هرنه وه نده ي زه حمه ته، تاكو مرو ده سستى لن گيرده بيت، پارووى
 ده كه وټه پوونى، به ته خت و تاجى شاهانه نايگېرټه وه،)

نهو دهرژه كهرى كه من و نهو بېووين به دوست و هاوبه ش، به گوتى
 خوى يهك له چوارى ده سستكوتى پڅژانه ي سوالكره كى بومن وه لا
 ده نيت، بټگومان دروى ده كړد، ناپاك بوو، خانين بوو درى لټم ده كړد،
 له م لاره هندنكي لن ده قاچانده وه، له پڅژى بازاري قيامت دا، له حنور
 په روه رديگار به روكى ده گرم، مافى خومه هرگيز لټى خوش نابم، چونكى
 نه م قورمساخه، ده يگوت:

(كارى نيمه ش به ستر او ته وه به بازار، نه گهر نه هلى بازار، بازارى
 كالو شستومه كيان گرم وگړ به پړواچ و هره مين بوو، بازارى نيمه ش
 گرم ده بيت، نه گهرنا، به پټچه وانه بازار كڅده بې، ده سستكوتى نيمه ش،
 چينى سوالكره رانى ولات له كورنى ده دات،)

نه و جا هېښتانه کړ، له گه ل نه م فرت و فېل و که له که بازی و کڅسه
 کڅسانی و سیبه ندیه تی نه م قورمساخه لیتی ده کړدم، من، به م چواریه که
 ته پلې شاهانه م لیده دا، به لام له ناکاو نازانم نه و نامه رده، عارد قووتی دا،
 عاسمان هه لیکیشا، جنوکه سوورگومیان کړد، چی به سهرهات ۱۴ نازانم،
 نه و بن په وشته له په لوپووی خستم، دیسان شیرازه ی زیانم له باریه ک
 هه لوه شاهه، که و تمه وه سهرساجی علی.

بەرداشى پۆڭگار لە دەوران دەورانى خۆيدا ناكەوئ، منىش بە ژيانى دۆمانە
پاھاتبووم، ناننى ئىوارەم مسۆگەر بايە، قەت لەخەمى ژەمەنانى بەيانى
دانەبووم، ھىچ پاشەكەوت و دەستمايەم نەبوو بۆ پۆڭانى تەنگانە، وابى
چنگە چپەيەكى لەگەڵدايەكەم، بۆ ئەوئى ھەوجەي دەستى پياوى نامەرد
نەبم، چونكە لەژياندا لەھەموو ناخۆشەكان ناخۆشتر ئەوئە! مەو دەست
لەبەر پياوى ناكەس بەچەو بەرچاوتەنگ پان بكا تەو، شەرمە، ئەسلەن
مەردە نىيە بۆ مەوئ، بۆيە من ھانا وەبەر دزى و پىگىرى دەبەم، نەبادا
پۆڭى لە پۆڭان گەندەيەكى ناپاك جەسارەت بكا، خۆي لەسەرم ھەلکەشيت
و زمان پەپى بکات بۆي: دووعانەم قەردارىچەددى چىيە؟! زمانى دەبەم،
مەو لەپووى ئەو كەسانەي كەدیلی پارەو پوولن، بەزەبرى پارە لیدەخوین،
ھەردەم تەنكى لەسەرپىي بىت، ھەرگىز دەرفەتيان پى نەدات زمانيان
بگەپئ، ئەم پوولەكەيانە ھەندىكيان خاوەنى دوو (ھىزەن)، ھەيە سى ھىزەي
لەبن دەستى دايە، ھى واشيان ھەيە خودانى چوار ھىزەيە، ئەوجا دەچن
دۆنى خۆيان لەھىزەي كەسانىكى دىكەدا بەتال دەكەن، خەلكى دىكەش

هەن دەچن دۆنى خۇيان لەهيزەى ئەواندا بەتال دەكەن، تۆ پېرۆ لىيى
بېرسە، پىيى بلى: تۆ كەلەدەرەقەتى يەك هيزە نايەى، چۆن پىدەووستى
چوار هيزەى تۆى بکەيت و؟! مۆزە مۆزە مېومۆ، يان بەدواى هيزەى
كەسانى دىكەدا بگەپى دۆنى خۆتى تىبکەى، بەمەرچىک؟! هيزەکانى
لەمەرەخۆت لەبى دۆنى وەکو چەرە چەقالتە هیشک و پەق و تەق
بوونەتەرە، تەرپايەتيان تىدانهماو، ئەسلەن تەریفە بوونە لەتینان، ئەگەر
پەباس نەکریتەرە؟! لەکاردەکەون، چىتر زاورى ناکەن.

دواى ئەوەى ئەو هەتیو سەرلکەرە قوون بەچووپە وەکو (لەمەچىر)
شەون بىز بوو، نان برای کردم، تىمابووم، هەرچەندى سەرم دەهیناو
دەبرد، نەخىر کارىک نەبوو دەستى پىوہبگرم، بۆيە ديسان کەوتەوہ
ژىربارى قەرەزو مانگانەى کرىي خانوى هەيبەت خانباکەمىک باسى
هەيبەت خان بکەم! ئەو خانمە پىوہژنەكى سوورو سىي، قىزەرد،
چاوشىن، بالابەرەز، نەزۆربارىک نەگىشتن، ئەگەرچى بەناوسالدا
کەوتبوو، بەلام ئەو کەفەلى بوو، چونکە زاورىي نەکردبوو، نەقەپابوو،
بەتەووبوو، بەگوتەى خۆى گوايە پەحمەتى هاوسەرى لەدلى نەهاتوہ
ژنى بەسەرىيىن، تۆجاغ کۆربوو، جگەلەم خانووەى ئىمەو ئەو تىايدا
ناکىجى بووین، حەوشەو خانوویەرەيەكى دىکەشى لەگەرەكى (جوولەکان)
بەمىرات بۆى بەجى هەللابوو دابوویە کرى، فرەدەولەمەند بوو، تەنیا بال
بوو ئەگىنا لەهيجى کەم نەبوو.

ئەوەى پاستى بى دەمىک بوو مرخى خۆم لەهەيبەت خان خۆش
کردبوو، بەلام جەسارەتم نەدەکرد خۆم لەقەرەى بدەم، ئەگەرچى
دەمىکىش بوو، لەدبدو پوانىنى هەيبەت خان بەگومان کەوتبووم، کەچى
هەر دەترسام، چونکە جارى وابووە پياوا!

زەرەخەنەو چاوى ئافەرەت بەهەلە دەى خويىتەرەو، بۆيە خۆم لى
دەپاراست، نەکا لىم تووپەبىت، لەپک راپچى، تووشى گۆبەندەم بکات،
شەو شىتالەم تىپەلدا تە کۆلان.

وابوو پەحمەخانى هاوسەرم لەسەر مانگ و پۆژى خۆى بوو، بۆيە وای

پېن باشبور، بچيته وه مالى دايكى، له وي زگه كې دانيت، به بيانوي نه وه
 ليره كه سيك نيه خزمه تي بكات، هه تا نه و پژهي به خرده كه ويته وه،
 منيش نه بوومه پښگر، پيمگوت: به ناره زوي خوت بكه، نه وه نيشي ژنانه،
 خوت چونت پنباشه، وابكه واپوو پرياسكه ي پپچاره، برده وه بۆ مالى
 دايكى، چهنه پوژيک دواي چوونه وه ي په حمه خان بۆ مالى دايكى، پوژيكيان
 ده مه ده مي نيوه پو، هتواش هتواش به ره و مال بوومه وه، چومه حه وشه و
 ده رگاي هؤده ي خومان كرده وه، دنيا گرم برو خرم ته نيا كرد، تابليتي
 بټوازه مه لول، له سه ر تريقه ي پشت لن پاكشام، چاوم برېبوره بن
 ميچي ژوره كه مان، سه ري خانووه كه به شيويه (چاتي) به شيلمان وگه چ
 وكه رپوچ و قسر سه ري گيراپوو، بيرم له وه كرده وه ناخو كئ هونه ري
 داهيناني چاتي بوو.؟! من، له م خه يالانه دا بووم، هاكاديم هه ييه ت خان،
 ليم وه ژوركه وت، گوتي.؟!

– ويده چئ نه ساغ بي، واله سه ر پشت پاكشاوي.؟!
 : هه رله جتوه نيوه پاسه بوومه وه، نازانم چؤن به سه ر زمانم داهات
 گوتم،

– نه ژنوم شله، له وانه يه ناوكم كه وت بيت، گوتي:
 (كابزانم دريژبه و چوكت بنووشتي نه وه.) له سه ر پشت پاكشامه وه،
 نه ژنوم نووشتانده وه، پيلووم داداوه، هه ستم له خوم برې، هه ييه ت خان
 له سه ر چنچك هه لقونجا، به نه سپايي ده ستي له ناوكم وه رده دا، دلّم كه وته
 خليله و ليدان، نه خير، به هتواشي ده ستم بۆ ژيره وه ي برد، به نه سپايي
 ده ستم گه يانده ماخومرده كه ي، به ناسته م خوي جوولاند، به لام به سه ره
 خوي نه هينا، گوتي (نه وه تاني ناوكت به لاي راستدا كه وتوه)، به فيلي
 خو جولاندن، ديسان ده ستم گه يانده وه دواپراوه كه ي، پر به نتيوله پم بوو،
 گوتي:

– وادياره ده بزيوي، نيازي خراپه ت هه يه، ها.؟!

خوم له گيلي دا، گوتم:

– نه ري گوت به نام لادا كه وتوه.؟!

له گه‌ل ده‌ست لیدان و هه‌لاره‌ی گهرمی مامزۆکه‌ی! حه‌یته‌که‌چه‌ل
وه‌کو (مار) سه‌ری قیت کرده‌وه، په‌شمالۆکه‌ی هه‌لدا، شه‌پارزله‌یه‌کی
تیسره‌واند، گوته‌ی (له‌مه‌په‌رسه، به‌کام لادا که‌وتوو؟)
: کارله‌کارترازا، پالیکم به‌سنگیه‌وه‌نا، به‌سه‌ر په‌شتدا وه‌رمگپرا، لئی
هه‌ستامه‌وه سه‌رچۆک، هه‌ربه‌خۆم هینه‌که‌یم له‌لنگی دامالئی، خزیمه
ناولنگانی، هینه‌ده تامه‌زپۆبوو، چاوی هاویتیبووه سه‌ریه‌کدی، له‌گه‌ل
نیخه‌نیخ که‌وتیبووه حاله‌تی نه‌ستی، له‌به‌ره‌خۆی ده‌یگوت (په‌حه‌حه‌حه‌ج)
ئه‌وخانه‌ ئه‌گه‌رچی به‌ته‌مه‌ندا که‌وتیوو، به‌لام گشت ئه‌ندامی له‌شی وه‌کو
په‌نی‌ری ته‌پوتازه‌ی کۆچه‌رییه‌کانی زۆزان وابوو، هینه‌ده به‌تام و له‌زه‌ت
وچیزداربوو، مه‌په‌رسه‌!

لیتان ناشارمه‌وه له‌و پۆژه‌به‌دواوه پارووم که‌وته پۆنی، خیزیبه‌ره‌که‌ت
به‌سه‌رم داباریجاری له‌لای وێره مانگانه‌ی کرئی خانووم له‌سه‌ر په‌ش
بۆوه، ناوه‌ناو ده‌ستی هاریکاری و یارمه‌تی بۆم درێژه‌کرد، باروبووی
ده‌کردم بۆخه‌رجی مال، هه‌رکاتیک دیتبای! پۆشاک وپێلام نیوداش
وکۆن بووه، هه‌ندیک پاره‌ی له‌گیرفانم ده‌نا، ده‌یگوت (خۆت پێ پۆشته
بکه‌وه) ناوه‌ ناوه‌ که‌کوتال فرۆشی گه‌پۆک که‌ده‌هات بۆ گه‌ره‌ک و کۆلانی
نیمه، کوتالئی بۆخۆی و په‌حه‌مه‌خانی هاوسه‌ریشم ده‌کڕیناله‌بیرم نه‌بوو،
په‌روه‌ردگار به‌زگه‌کی دووبه‌چه‌کی جوانی پێمان به‌خشی بوو، کوپێک
وکچێک، ناومان لێنابوون (سۆره‌و بۆره)، هه‌یه‌ت خان زۆر به‌به‌زه‌یی
و میهره‌بان بوو، هه‌رگیز درێخی نه‌ده‌کرد، ده‌ست کراوه‌ بوو، به‌هه‌موو
شیوه‌یه‌ک باروبووی ده‌کرین، بێ بوغزو زۆر نه‌رم و نیاو بوو،

له‌مه‌ره، په‌حه‌مه‌خانی هاوسه‌رم له‌هه‌ردوو‌کمان به‌گومان که‌وتیوو، دلئی
کرمی تیکه‌وتیوو، بۆیه هه‌یه‌ت خانی دابوو به‌رجۆتکان، له‌منیش لالوت
بوو، له‌پاستیدا ناوه‌قی نه‌بوو، چونکه‌ قسه‌ی خۆمان بێ، پیاوی مخه‌ننه‌ت
زۆر، بێگومان من، هه‌رله‌سه‌ره‌تادا له‌و پۆژه‌ ده‌ترسام، پرسم لێ ببیته‌وه
به‌په‌ته، چونکی له‌ختوخۆرا نه‌یانگوتوو! (مانگا به‌دزی که‌ل ده‌خوات،
به‌ناشکرا ده‌زێ) په‌حه‌مه‌خان دلنیاوو که‌ ده‌ستم له‌گه‌ل هه‌یه‌ت خان

تیکه ل کردوه، به لام پاست و په وان نهیده درکاند به پرومدا هه لیتن، گهره کی بوو به چاری خۆی بمانینن، واین زمانمان نه گه پئ، من، تیکه یی بووم، وهلی دهست خه له تم ددا، سه ره مانگان پارهی کرپی خانووم ده دایه دهست په حمه خان، ده مگوت (بیده دهست هه بیته خان) پاره که ی ده دابه هه بیته خان، دواتر به دزی پاره که ی بۆم پت ده کرده وه، به مه لیتی تیچۆلابوو، زمانی ده به ستره که چی هه ره گومان بوو، وه کو پشیل و مشکمان لئ هاتبوو، هه رچی من بووم چاره چاوبووم په حمه خان مژوول بیت، وه بی خۆم تیکه م بچم دلی هه بیته خان پازی بکه م، هه رچی په حمه خانیش بوو وه کو پشیل خۆی دانووساندیوو، هه رکاتی سه رده رینم پشتی ملم بگرئ، من قهت خۆم شیلو نه ده کرد، به سه ره خۆم نه ده هینا، هه ندئ جار که په حمه خان ده چوو سه رشۆرک، خه ریکی خۆشوشتن ده بوو، من، کاری خۆم و هه بیته خانم به چی ده گه یاند، فرت و فیلی وام ده کرد، سه ری لئ ده شتوا، له گه ل نه وه شدا ده یزانی کاکه و براله یه که له ئارادایه، به لام هیچ به لگه ی دروستی به ده ستیه وه نه بوو، چونکه نه گه را! (دزو خاوه ن مال یه کبوون، گا، له کولانکه ئاودیو ده که ن) نه وجا خوای ده کرد (نۆبه دار) ختواوکی له چاری خۆی ده کرد، فرت و فیل زۆره، کللی ده رگای حه وشه م له هه بیته خان وه رگرتبوو، ناوه ناوه دوی نوژی شتوان، به بیانوی چاپخانه و سه ردانی براده ران ده چومه ده ره وه، تاده مه ده می مال نوستان، دره نگ تریش نه وجا ده چومه وه، به نه سپایی ده رگای حه وشه م ده کرده وه، خۆم فجوری ژووری هه بیته خان ده کرد، چراکه مان وه که چرای دزان زۆرکز ده کرد، به بئ دهنگی ئاو یزانی یه کدی ده بووین، پشتی هنگی به هتواشی ده چومه وه ده رئ، ده رگا که م کللی ده داوه، فئجا ته قته ق له ده رگام ددا، جاری وابوو په حمه خان به ئاگا بوو، ده هات ده رگا که ی ده کرده وه، هه ندئ جاریش خه وی لیده که وت هه بیته خان ده چوو بانگی ده کرد، پتی ده گوت:

(ههسته کیژم ده رگا له م پیاوه بکه وه) په حمه خان سه ره ده ری له م

به زم و په زمه ده رنه ده کرد، نه یه دزانی چپاس و خواسه ؟!

ئەم تىكە و لىكە يە زەمەنىكى زۆرى خاياندى، دواتر بىرىم لىكردەو،
نەخىر، ئەم تىپو درۆيە بىگومان تاسەر سەرناگرى، لەلايەكى دىكەو
بەھىچ شىۋەيەك دەستەم لەھەيەت خان بەرنەدەبوو، نەمدەتوانى
دەستبەدارى بىم، پۇژىكىيان بەھەيەت خانم گوت:

– دەلئى چى؟! بالەسەر دەستوورى خوداۋ پىتقەمبەر، ناۋى خوداى
لئى بىنين، ھى بن بەپچى بىتقە سەر بەپچى، بامارەت بىكەم.

– من پىم خۆشە، بەلام ئەى پەحمەخان چۆن؟!

– قەيدى چىيە؟! خۆ ژن ژنى نەخواردو، ئەوھى پاستى بى، من
ناتوانم دەستبەردارى تۆبىم، چونكە لەدەروونەو پەپەدەل خۆشەم دەۋى.
گوتى:

– ئەگەر بىشى پەحمەخان پازى بىكە؟! منىش خۆشحال دەبىم،
پىداچوو گوتى: من لەزمانى ئافرەت دەگەم بىگومان لەم بارەيەو
پىگىرى دەكات، ناخۆشترىن شت بەلاى ئافرەت مەسەلەى ھەيىدارىيە،
بەلام ھەرى پىيىدە بلى: زىپو زىو، خىشلى گرانبەھا ھەرجىت دەۋى بۆت
دەكپىم، چونكە ئافرەت شەيداۋ مردوۋى زىپە، تەماحى زىپى پىيىدە زمانى
دەبەستى، دلنىام نەرم دەبىت.

لەم بارەيەو زۆر بەبەريداكەۋتم، نەخىر، بەردى ھەلدەدا بۆ ئاسمان
سەرى خۆى دەدەبەرئى، دەيگوت: (بلى: بىرە،، دەمرىم، بەلام بۆئەۋەيان،
نەخىر،)

: ئىدى لەسەر گەفتى ھەيەت خان، بۆم تىككوشى، ھەندە، ھەندە
ئالتوونت بۆ دەكپىم، ھەرجى تۆ دەخۋازى ئامادەم بۆت دابىن بىكەم،
سەرم لەبن سەرى نا، چەنەم لەسەر ھەلنەگرت، ھەتا سەلماندى، پارە
پارەى ھەيەت خان بوو، من خەنجەر لەكابووم.

(ئەوھى ماىەى سەرسورپمان و نىگەرانىيە، ئەم جۆرە ئەقلەتە،
ئەقلەتە ئافرەت بەرامبەر بەزىپ، ئامادەيە لەبەرامبەر ھەندىك خىشل و
زىپ دەستبەردارى ماف و بەرژەۋەندىيەكانى خۆى بىتقەلام من والە ئافرەت
گەيشتووم كە ئافرەت لەبەرامبەر كارەسات لىقەۋماندا زۆر بەھىزىو

خۆراگره، بۆسه لماندن! باسی نازایه تی شیره ژنیک ده که م که له میژووی
هیچ میله تیکدا هاوتای نییه له پیده شتی کۆیه، پێشمه رگه یه کی له شکری
هیزی پێشمه رگی کوردستان، له شه پێکی ده ستو یه خه دا، له سه نگه ری
به رگری کردن له گه ل و خاکی نیشتمان، به چاوساگی جاش و به گولله ی
سه ربا زانی ئیراقی شه هید ده کری، تهرمی پیروزی له گۆرپه پانی شه ردا
به جی ده مین، که شه و دادی هیزی پێشمه رگه پاشه کشه ده که ن، به لام
جاش و جه یش ئه م ناوه چۆل نا که ن، سی پۆزان ده مینینه وه، هاوسه ری
پێشمه رگی شه هید، که ده زانی سه رداره که ی شه هید کراوه، هه ربه م شه وه
سه رپشتی لی ده به ستی، خۆی ده که یه نیته تهرمی پیروزی شه هید، بۆ
ئه وه ی نه کا ته رمه که ی بکه ویته بن ده ستی جاش و جه یش، له سه رلبا دیک
دریژی ده کات، جوان لولوی ده دات، به گوریس ده ی پێچیته وه، هه ربه م
شه وه، به هه رحالی هه بووه ده بیا له کونه شاخ دایده نی، گوتیان: دوشه و
و دوو پۆز به تا قسی ته نیا به دیارییه وه داده نیشیت، هه تا جه یش و جاش
که پابوونه وه، دواتر هیتا بوو یانه وه بۆ ئاوی به خاکیان سپارد بوو.)

: بۆیه سه یرم پی دئی، که ده بینم ئافره تی واهه ن، له ئاستی زیڤدا،
هینده بی وره و به جاره کی داده یمین، نان و ئاویان لی بیره، ته قه ی
سه ریان دئی، که چی پارچه زیڤه کیان پی ببه خشه، به م پارچه زیڤه له دل
و ده روونه و خۆیان به خاتوونی دنیا ده زانن،

به پاره و پولی هه بیته خان، له بازارپی ئاسنگه راندا دوکانیکم به کری گرت،: قه پاسه لغا و پیشمه سه رکه له سنده مزه نگوله دریشه سووژنداسقه ران گقه یناغشه نه ی دارو ئاسنه سانلا پوته پیشه قانده ولککند پتیرپاویه ی ئاو کیشان کۆل سکه زنجیرچه و دیمکه مه تاره خاکه ناسپیمه په داسو که ته وش ی و هورده و آله م تیدا ده فروشته لām چونکی ئاره قه م پتیه نه کردبوو، به پای پیلان چینم لیده کرد، بویه قازانچ سه ری مایه ی ده خوارد، کاتیک به ئاگا هاتم وا خه ریکه ده ستم له بنی هه نانه دا ده میتنی، که وتمه ژیر باری خه مان، چیم له خۆم کرد، به چی وه لāmی هه بیته خان بده مه وه؟!

هه رگۆپانکاریه ک که له دنیا دا پووده دات، بیگومان هه ندیک تیدا خه نی ده بن، هه ندیکیش گه نی ده بن، سال، هاوچه شنی شه و پۆژه، دیت و ده پوا، ئاگری جهنگی نیوان ئیراق و ئیتران هه لگیرسا، له و ماوه یه دا ئاشنایه تیم له گه ل مرویه ک پهیدا کردبوو ده ستیکی (گۆج) بوو، به سه لیمه گۆج ناسرابوو، گۆجه له سه ر جهوت کندی یاری ده کرد، پتوی بوو، فیلی

له شه‌یتان ده‌کرد، ده‌ستخه‌پو‌ی ده‌دا، هه‌تله‌ی چه‌قینی ده‌کرد، پو‌ژیکیان دووقو‌لی له‌دووکان دانیشتیو‌وین، به‌دهم مل‌چه مل‌چی جای دیشله‌مه‌وه و هه‌لم‌ژینی دووکه‌لی جگه‌ره‌گو‌تی:

— چه‌زده‌که‌ی خیر ده‌ستت بگرئ؟! —

— ئه‌ی بۆچی نا؟ که‌س ده‌ستی که‌رمی گێ‌پاوه‌ت‌وه، تاکو من

بیگێ‌پ‌مه‌وه،

:جگه‌ره‌یه‌کی دیکه‌ی داگیرساندو دوو سئ مژئ لیدا، دووکه‌ل له‌دهم وکونه‌ تفنگی دا سه‌ری کرد، زۆرکه‌س هه‌ن بۆ زمان کردنه‌وه به‌ر له‌ ئاخافتن جگه‌ره‌ داده‌گیرسێ‌نێ زمانێ ده‌کرێ‌ته‌وه، دواتر سه‌لیمه‌ گۆج گو‌تی:

قو‌ننه‌راتی چیش‌تخانه‌ی نه‌خو‌شخانه‌و به‌ندیخانه‌ی شارم له‌کار به‌ده‌ستانی حکومه‌ت گرتو‌وه، به‌لام به‌ته‌نیا به‌من ناسوو‌پێ زه‌حمه‌ته، بۆیه‌ چه‌زده‌که‌م ئه‌گه‌ر ئاره‌زوو بکه‌ی بۆ ماوه‌ی سا‌لیک به‌هاوبه‌شی پێکه‌وه پێوه‌ی ده‌خو‌لیینه‌وه، دل‌نیام خیر ده‌ستمان ده‌گریت، جانا‌زانم تۆ ده‌لێی چی؟! بئ چه‌ندو چوون گو‌تم: زۆرچا‌که‌ په‌نا به‌خرا

نیدی ده‌ستبه‌کاربو‌وین، پو‌ژانه‌ لیستی ژماره‌ی نه‌خو‌شه‌کانی نه‌خو‌شخانه و لیستی ژماره‌ی به‌ندییه‌کانی به‌ندیخانه‌مان له‌ژمێ‌ریاره‌کانی په‌یوه‌ندار وه‌رده‌گرت، به‌گو‌ی‌ره‌ی هه‌ردوو لیست: نانه‌یلکه‌ گۆشتم‌پوه‌نیسک‌ماست وکه‌رسته‌ی چیش‌ت لی‌نانمان له‌بازار ده‌کپی، یه‌کیک له‌و که‌رستانه‌ که‌ده‌بوایه‌ پو‌ژانه‌ بیک‌پین دۆشاوی ته‌ماته‌بوو، زۆربه‌گران له‌سه‌رمان ده‌وه‌ستا، پو‌ژیکیان گۆچه‌ گو‌تی (ئه‌گه‌ر کار نه‌وا به‌وا، قازانج سه‌ری مایه‌ی ده‌خوات، به‌لام تۆ هه‌ر هێنده‌م ئارام له‌سه‌ر بگره، هه‌تا تامی زاری کارمه‌نده‌کان ده‌که‌م، هه‌رئوه‌نده‌م به‌لاوه‌ زه‌حمه‌ته هه‌تا ده‌ستم ده‌یانگاتئ، ئی‌جا به‌چاوی خو‌ت ده‌بینی چو‌ن؟! ده‌سته‌م‌ویان ده‌که‌م)

گۆچه‌ی سه‌روه‌ستاو هاوبه‌ش‌م، زمانیکێ هه‌بوو دوو‌پشکی ده‌فه‌ری دیاره‌کری که‌وی ده‌کرد، گۆچه‌ هێدی هێدی ده‌ستی به‌پشتی کارمه‌ندانێ به‌ر‌پرس له‌هه‌ردوو چیش‌تخانه‌ی نه‌خو‌شخانه و به‌ندیخانه‌دا ده‌هێنا، نازانم دووعای به‌سه‌ریاندا ده‌خو‌یند، یان جادووی لێ‌کردبوون، زمانی

هه مووانی به سستا بوو، بۆ ده سستخه پۆدانی لیژنه ی چاودیری و پشکنین
 له سه ر خوارده مه نی هه ردوو چیشتخانه که، دوو کارتۆن پراوپر له قوتوه
 دۆشاوی ته ماته ی توسانی سه رمۆری تورکی و له گه ل ژماره یه ک قۆدی
 به تالی له سه ر تاخچه ی چیشتخانه کان پیزکردبوو، که چی له جیاتی
 دۆشاوی ته ماته (سلفه سۆر) مان هورد ده کرد، پاشان ده یانکو لاند،
 ئه و جا ترپاته که یان لیڤه گرت، سۆراوه که یان ده کرده ناوچیشتی شله،
 له گه ل باینجان بووایه، په تاته و پیا، له گه ل هه ندیک پیل و په راسووی
 پیره (بزن) یان ده کرده چاوی تێکیان هه لده شیل، تۆبلی! چیشت چ
 چیشت؟! وه کو چیشتی مجبور، تام ناوی ساردی لیڤه هات، بۆماوه ی
 یه ک سالی په به ق ئه م شیوه به تام و له زهت و چیژداره مان ده خواردی
 به ندی و نه خۆشه کانی هاو نیشتیمانی خۆمان ده دا، به لامانه وه هیچ گرنگ
 نه بوو، گرنگ فره قازانچ بوو، له م باره یه وه سه لیمه گۆجی هاو به شم
 له تریقه ی پێکه نیسی ده دا ده یگوت: (ئو نه خۆشانه چاکیش ببه وه
 هه ر ده مرن) که واته به رله وه ی بمرن، بائیتمه مانان خیریان لی ببینین،
 ده یگوت: گیراوه کانیش حه قه مستن، چونکه مسۆگه ر بزانه ئه وانه له سه ر
 دزینی مریشک به ندکراون، تیا یاندا هه یه له سه ر دزینی مزه خه یه کی ناوی
 مزگه وت گیراوه، ئو پیسکه دزانه له ناویانگ و شوهره تی گه وره دزانی
 ولات که م ده که نه وه، بۆیه ئه م سلفاوه شیان لی حه رامه .

به ئی ئه رباب، که سه رکردایه تی سیاسی ولات دوو چاری له خۆبایی
 بوون و لاساری و سه ره پۆیی ده بن، ولات دوو چاری کاره ساتی دلته زین و
 میلله ت به ره و نا قاری هه لدیر ده بن، شیرازه ی ژیا نی کۆمه لایه تی له باره یه ک
 هه لده وه شیته وه، یاسا پێشیل ده کری، گه نده لکاری په ره ده سیئ،
 مشه خۆر و هه لپه رست و دزو جه رده ی وه کو (من و سه لیمه گۆج) چینه ی
 لیڤه که یین.

که سال ته و او بوو گرێبه ستی کاره که مان به کۆتا هات، زۆر له دلما
 گران بوو، ته ما حکیریبووم، داوام له گۆجه ی هاو به شم کرد، بادووباره
 گرێبه سته کان نوێ بکه ینه وه، گوئی:

(نهخیر، تو نازانی، هیشتا نوما، نهوه قوماره، قوماربارزی بلیمهت و هوشمه ند، نه و قوماربارزه که له ده سستیکی یاریدا ده سته گولی خوی لیده دات، ده ست ده کیشیتته وه له یاری کردن، نه گه رنا؟ له دیمهیدا ده ست له گونان ده مینیتته وه دریتته ی پیدا گوتی: خه مت نه بئ نه وها تیک نه دراوه چاکبیتته وه، هه تا نه و گه په لاوژیه ش له نارادابیت، تانه و کونه مابن نه م بایه ی هه رلیدیت، جارئ برؤ پشوو هک بده، باگیانت ئاسوده بیت، چاوه پوان به بزانی له پوزانی ناینده دا چی پووده دات؟! هه نگین به گویره ی بارودوخ تیه لده چینه وه.)

به نده، به رله وه ی له گه ل گوجه ببین به هاوبه ش، وه کو دزیکى ناقولوا لیزان شانازیم به پیشه و کرده وه کانی خۆم ده کرد، کاتى که دوباه دواى بانگی نویژی به یانی ده چومه سه رمالان، کۆنه جاجم بووايه، که چه لباد بووايه، که ونه په پو لقه شه په بووايه له سه ر پشتى ژن و مندالان تپروو ده هاتم ده مرفاند، یان که به ده مانچه ی پلاستیک پتشم له کابرایه کی بئ چه ک و به تاي کراسی و ده ربئ ده گرتته وه کورته ک و شه روا ل و که وشه کانیم لئ ده ستاند، یان به هۆی چوپئ عاره ق، مریشک و که له شیرم سه رخۆش ده کردن، گیرفانی خۆم پتیا ن گه رم ده کرده وه، له په نا نه م کرده وه تپوهاتانه وه به شانازیه وه ناوم له خۆم نابوو (دز) پیمو ابوو که سه رتاسه ری ولاتدا دزیکى وه کو خۆم ئاسای به جورته ت و چه له نگ و عه گیدو میرخاسی تیدانیه شان بدات له شانم، نه وه یه ده لئین! ((له بئ خه به ران که شکک سه له وات)) نه وه ده قاوده ق به سه ره خۆمدا ده شکیتته وه، خۆم، به خۆم ده گوت: ترچئو، منیش به خۆم ده لئیم دز، وه للاهی شه رمه بۆم به خۆم بلئیم دز، نه سلن چاوو پووی ده وئ به خۆم بلئیم دز، به سه لیمه گۆجیش بلئیم دز، ئاخه ر من توژی بن پئی ناشکینم له فرت و فیل و که له که بازی و دزی و چاو به ستانه وه، من هیشتانه کن تاز به ریوه م، که چی گۆجه له وسه ر گه پاره ته وه، نه و! به زه بری هیزی دراو گه وره پیاوانی ده ولت له ده کات، چه شنی ماین بۆی پام ده بن، پاره به رد نه رم ده کات، که پاره یان بۆ پاگرئ، به نه سپایی دینه به رده ستی

گوئی خویان بده دهنه وه، جاحه زیكات لغاویان دهكات، یان مهرامی
لیبی به بی لغا سواری پشتیان ده بیت، نیترب بی دلّه پراوکی به هه وه سی
خوی لییان ده خوپی.

بیستومه ده لّین: باوه گه وهی شهیتانه کان سی پیی له خوی
هه لّده دا هه لّده پپی سه مای ده کرد، شهیتانه بچکوله کان لییان پرسى:
- باوه گه وه پیمان بلّی بزاین ئه م شایی و هه لّپه پکی و خوشیه ت
له پای چیه ؟! گوئی:

- پۆله کانم، ئاده میزاد (سکه) ی پاره ی دامه زانده وه، پاره و پوول
دروست ده کهن، لیتره به دوا ئیمه ئیسراحت ده کهن، چونکه هه رچی
په وشتی به رزی موقایه تیه به هوی پاره وه له دهستی ده دن، باب و کوپ
ده ست ده نینه خنخنوکی به کدی،

به لّی راسته، شهیتان راستی فهرمووه، ئه ی ئه وه نییه که مرۆیه کی
پاره دار کۆچی دوا یی ده کات، به سه دان ماشین به دوا ی داره بازه کهیدا
پچکه ده به ستن بۆ گورستان و به خاکسپاردنی، له پۆزانی پرسه و سه ره
خوشیشدا، خه لک وه کو شاره میروستان پچکه ده به ستن، پئی وه بهر
ریبوار ناکه وئی، به لّام که هه ژار و نه داریکی بی نه و وه غر ده کات، که س
به خه یالیدا نایه ت که ئاده مییه ک فهرمانی به زدانسی به جی گه یانده وه،
ئه سه لّان ئاوپی لیئاده نه وه، هاوچه شنی پشیه تۆپیوی سه ره شه قام
سهیری ده کهن، که له ژیر تابه ی توپه مبیّل تولّخواه ته وه، ئه وه هه مووی
باندۆپی دراوه، وای له خه لک کردوه، له حاله تی مردنیشدا پیشوازی
له که سانی ده ولّه مند و ده سه لاتدار و پشت ئه ستور ده کهن، چاوپۆشی
له پۆخله وات و کاروکرده وه و دزیو گورگانییه کانیان ده کهن، به لّی دنیا
گۆپاوه، نه خیر بیورن! خه لکه که گۆپاوه، به لّام چ گۆپانیک گۆپاوه ؟!

له تاریکییه وه بۆ تاریکستان، له سهرده مانیکدا خه لک ده بوونه موریدو
ده رویشی سهیدو شیخان، دهسته و نه زه ره له جزوریاندا ده نووشتانه وه، که چی
ئیتساکی بوونه ته پاکارو کۆیله ی پیای زه نگین و ده ست پۆیشتوو، بوونه ته
دیل، دیلی پاره، بۆ به ده سه تهیتانی پاره هه ر پۆزه و له سه ره کوریسیک

یاری ده‌که‌ن، هەر پۆژی پهن‌گیک ده‌پهرستن، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌پهرستگابن به‌ده‌وری په‌نگدا ده‌خولینه‌وه، په‌رستگا تیلمه په‌پۆیه‌کی په‌نگداره سوژده‌ی بۆ ده‌به‌ن، ژنان بۆ (هیتا)ی جوداخوازی له‌ده‌لینگه ده‌رپێ و له‌چه‌کی مل و ده‌ستپۆکه‌ی سه‌ریان به‌کار دێنن، وه‌لێ ئه‌گه‌ر هاتو پۆژی له‌ پۆژان په‌نگی ئه‌م پارچه په‌پۆیه له‌گه‌ڵ به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیان تیک نه‌کاته‌وه یه‌کانگیرنه‌بوو، ده‌یخه ژێر پێ و پیزال به‌پیزالی ده‌که‌ن، بگه‌ر وه‌ک په‌رۆ بێنویژی به‌کاری ده‌هێنن، زۆر بێ شه‌رمانه دوا‌به‌دوای جووتبوونی ته‌راتینگه، هه‌ردووکیان خۆیان پێ خاوی‌ن و هیشک ده‌که‌نه‌وه، پاشان بۆ ناو ته‌نه‌که‌ی زبێ، بپورن! تێمه‌په‌راند، بابگه‌رپێنه‌وه بۆ سه‌ر ئیشوکار.

پۆژیکیان سه‌لیمه گۆج، تیلای هینابووه سه‌ر ئه‌برۆی، جفاره‌یه‌کی (دیمۆرین)ی به‌لالویه‌وه وه‌گرتبوو، پانک و چۆغه‌ریکی په‌نگ مامزی پۆشیبوو، کلاشیکێ په‌پۆینی ده‌ستکردی ناوچه‌ی هه‌روامانی به‌سۆلانی به‌سه‌ر پێی وه‌کردبوو، مه‌پرسه ؟! شای به‌خولام پانه‌ده‌گرت، یاغر یاغر به‌پۆیه‌بوو ده‌هات (به‌لاتانه‌وه سه‌یرنه‌پێ، له‌و ئانه‌دا دیقه‌تم دابوو گۆجه‌ی هاوکارم، پێموابوو که جگه له‌که‌للای سه‌ری، ئه‌گینا ته‌واوی جه‌سته‌ی له‌پێش چاومدا جه‌سته‌ی که‌متیاربوو، کاپیلکی که‌للای سه‌ری کتومت کاپیلکی که‌للای سه‌ری پۆی یه‌کی گه‌پیده‌ی قالیوونی فرت و فیل بوو.)

من قه‌ت به‌ناوی خۆی بانگم نه‌ده‌کرد، به‌ (شاپان) بانگم ده‌کرد، هیشانه‌کێ له‌و به‌ری شه‌قام بوو هه‌ستامه‌وه سه‌رپێ بانگم کرد! ده‌فه‌رموو که‌ره‌مه‌که شاپازیه‌گ، ئه‌مجاره‌یان به‌گیشم بۆی زیاد کرد، گوتی: واهاتم، هات له‌سه‌ر کورسی دانیشت، لنگی تیک به‌په‌راند، گوتی:

– بنێره چایه‌کی خه‌ستم بۆبێنن، خه‌زم له‌چایه‌پێمگوت:

– وادیاره قاوه‌لتییه‌که زۆر چه‌ور بووه ۱۹۰!

پێکه‌نی گوتی:

– چه‌روبه‌س، خودا له‌سه‌رومائی (به‌گزه‌ده) به‌زیادی بکات.

– ئه‌و به‌گزه‌ده‌یه کتیه‌ قوربان ۱۹۰! گوتی:

– نارامت بئ باچایه که بخۆمهوه، پشوویده، دواتر دهچینه سهرباس و خواس.

سهیرلهوه دابوو، هئند به تام و له زهت فربى له چایه که ده داو دووکه لئى جگهره ی به سهر دامه لده مژى، له کونه لووتیه وه دووکه لکه ی به باده دا، زۆر سه رنج پاکیش بوو، مرۆ سوقى ده بۆوه، حه زى ده چووه جگهره کیشان، دواتر هاته وه گزو گوتى:

(به گزاده، زاتیکى ماقول و خانه دان و ناودارى شاره، تابلیى: ده وله مندو ده ست پۆیه، له م وه رزى هاوینه دا قۆنته راتى گهنم و جۆى گرتووه بۆ سایلۆى شار، ئه گهرچى کاره که وه رزیه، ماوه که ی زۆر کورته، به لام پرخیرو به ره که ته، ده بئ قوڵ و باسکمان لئ هه لمالین، شه و پۆژ بخه یته سه ریه کدى، جا بۆ ئه وه ی ئه م هه له له دهسته خۆمان نه دهین، من و جه نابى به گزاده پێک که وتووین، باسى تۆشم بۆى کردووه، له م پۆژانه به یه که وه ده چین بۆ خزمه تى جه نابى به گزاده وایى بتناسئ، جائه وه ی له سه ر ئیمه یه ده بئ بپۆین بۆ ئه م گونده و دێهاتانه ی کوردستان، له و گوندانه ی هئشتا به پپۆه ماون، گهنم و جۆ بکپین و بیکوازینه وه بۆ (سیف) ی به گزاده له شار، ئه وه کارى ئیمه یه، ئیتر لیتر به دواوه جه نابى به گزاده خۆى تاوتوئى ده کات و به سایلۆى ده سپیئ،

– جا نازانم تۆ ده لئى چى.!

– ده لئیم چيله مه چاکتر ده بئ چى بیت.!

به گزاده، پیاویکی باله برز، ته نگه ستوور، سوور و سپى، موو زهره، چاوشین، مل کۆپه ران، ئه وه به رغه بابیه ی بوو، برژانکى چاوى هه لوه رابوو، چاوى وه ک قوونه مریشک و ابوو، هه رده م پته پیتیان بوو، جارى و ابوو که واو سه لته ی ده پۆشى، عه بابیه کى ته نکى عاره بى به سه ردا ده پۆشى، هه ندئ جاریش دژداشه ی شۆرى ئاو دامینى له به رده کرد، ته نکه پردینه کى به ردا بووه، وه لّلامى نه ک فه رمانبه رى ده ولّته، شه ی تان به شه ی تانى خۆى شه رمى لیده کرد، له خزووریدا ده سه ته وه نه زهر بۆى ده هاته سه ر چۆک.

نیدی دہستہ رکاربووین، گہنم و جۆمان لەجوتیار و فہلاح و تہپاخان
 دہکرییہو، پاشان بہلۆزی حەوالہی سیفی بہگزادہمان دہکرد، بہرێکەوت
 چەندجار دہمدیت! بہگەلاب گلیان لەسەر پەوسەئێ گہنم پوو دہکرد، دواتر
 بەشۆفەل سەراو بنیان دہکرد، تێکیان ھەلدەشیلا، پاشان ھەربە شۆفەل
 لەگەلابان باریان دہکرد، لیخوڤہ بۆ سایلۆ، سەرم لەکارە سووڤ مابوو،
 کوو؟! ئەم گەنمە لەتاقیگە دەر دہچیت و بێ گری و گۆل وەردەگیرئ،
 پۆژتکیان لەگۆجەم پرسی:

– ئەرئ تو پیمبلی بزانم بەگەلاب ئەم گلە تیکەل بہ پەوسەئێ گہنم
 دہکەن، جگە لەوہی کیشی لەسەر قەپان زۆر زیاد دہکات، ئوہ ھیچ،
 بەلام ئوہی مایەئ سەر سوورپمانە تێماوم، ئەم گەنمە چۆن لەتاقیگە
 بہنمرہ یەک وەردەگیرئ؟!:

گۆجە بہ پیکەننەرہ گوتی:

– وەیش چەند سادەو ساویلکەئ، ھیشتا ماوتە (نوما)ی.

گوتیگرہ! کە ئەم گلە تیکەل بہم گەنمە دہکری، گواہ ئەم گەنمە
 کوورکی ھەبە، بەھۆئ ئەم گلەوسەر اوین کردن و تیک ھەلشیلان خاوین
 دہبیتوہ کوورکی نامینئ، پێداچو کووتی بہلام تہ پەماش و ترخینە
 و کوورکی چی؟! ئوہ فیلی بن فیلانە، بہلام چۆن لەتاقیگە بہنایاب
 دەر دہچئ?!

ئوہیان ئاسانە، جەنابی بەگزادە، لەتەنافبازی و زمان لووسیدا
 لەوسەری ھاتۆتوہ، دہم یەکە یەکەئ فەرمانبەرانی چەرکردوہ، لچی
 کردوون، جابۆ شەرعیەتدان بەدروستی تەخمینی تاقیگە ھەندیک گہنم لە
 گەنمەئ یەکیکی دیکە، لەجیاتی گەنمەئ بەگزادە دہبەن بۆ تاقیگە، پلہی
 نمرہ یەکی پێدەبەخشن، حالئ بووی یان نا؟!:

– بەلئ قوربان چاک لئی حالئ بووم، بەرتیل پەردە یەکی ئەستوور
 ئەستوورە، عەیب و عاری بۆرہ پایوان دادەپۆشی.

(داخی گرانم، پارەو پلہو پایەو کورسی و پەنگ و بالآ دەستی بوویتە
 پتوہری بن چینەئیی بۆ پۆلێنکردنی پەش و سپی، بۆیە لیخن بووہ.)

ئىتر لەسايەى كەواو سەلتەو عەباو مێزەرەو كەشىدەى بەگزاڤە، بەم
 ماوه كورته خۆمان دارمال كردمن بەزەبىم بەپەش وپووت هەژارو نەدارى
 وڵاتەكەماندا دیتەو خەویكى قورس پیتلوی چاوانى گرتوون، لەترسى
 حەرام و حەلال بەزگىك تێرو بەدوان برسین، شەوان بەهەناوى بەتال
 دەچنە ژێر پێخەف، نەكەوشیان كەوشە، نەجلوبەرگیان جلوبەرگە، ناگریان
 تێبەر دەبیت بۆن سۆیان لیتنايەت، بەلام بەهیزی ئیمان و بپوابوونیان
 بەیەكتایى پەرەردگار، بەهەست و پۆحیەتى نیشتمانی پەرەری و
 بەچارەنووس و بەشى خۆیان شوكرانە بژین، داواكارن لەیەزدانى مەزن
 لەش ساغى و شەپەف و ناموس و كەرامەتیان بپاریژن، پینچ فەرە
 دەستەو نزا دەپاریژنەو، ئەتاجى دەستى پیاوى نامەرد نەبن.
 ئىتر بەلێرەو خەلكى پەش و پووت و پەوشت بەرزى وڵات، بۆ
 پۆژە ئىشك خەركى نزاو پارانەو بن، بەلكو بەپارەى حەق دەست و
 ئارەقەى نیوچەوان و ماندووبوونى ئەم پۆژە كارکردنەیان ئەگەر بەشى
 یەك ژەمە خواردنیش بێت، هەناوى خاوخیزانیان پێ گەرم دەكەنەو،
 بەزگى تێر سەرخەو دەشكێنن.

- قەت بەدپۇڭ نەگوتراو! (ھەر شەپك بۆجوامپەرەك) بەلئى پاستە،
پىياۋى عەگىد دەيكات، كەچى بۆرە پىياۋ خۇيان پى ھەلدەكېشن، بەپاى
پىلان چىنەى لىدەكەن، ھاۋچەشنى من و گۆجە و بەگزاڧە، دىينە
سەر حازرەكى خۇمان پى بادەدەين، لەشەۋانى سووردا تەفروتوۋناى
دەكەين.

بەلئى لەپۇڭانى پاپەپىن و كۆچپەۋدا خەلكانىك سىنگيان دابوۋە
بەرگوللە، قەيسەرىيان لەپىياۋانى بەعس كرديۋوۋە كۈنەمشك، كەچى ئىمە
ھەرسىكمان يەكدى گر بېۋىن قۇل و باسكمان لى ھەلمالىبۋو، خەرىكى
دزىنى پاتارو ئۆتۈمبىل بۋىن ئاۋدىۋمان دەكرد، چەتەۋلەكانى بازگەكان
ۋەك ئەۋەى بلئى: جەنابى بەگزاڧە دوعاى دەم بەستانى بەسەرياندا
خوئىندبىت، لەئاسست ئىمەدا دەمىان قىمسابۋو، شەۋان پاۋەستانمان
نەبۋو، ئۆتۈمبىل لەدۋاى ئۆتۈمبىلمان ئاۋدىۋ دەكرد، كەچى ھەر ئەۋ
چەتەۋلانەى بازگەكان لەسەر سنوور، سەبارەت بەخەلكى ھەزارو بى

پشت، چمه لێده‌گه‌پان یه‌ک (تایه) چیه؟ اناودیو بکه‌ن، وه‌ک زه‌رگه‌ته به‌پوویاندا هه‌لده‌شاخینه‌وه، بگه‌ به‌ناوی نیشتیمانپه‌روه‌ری قسه‌ی قوووپوین درپایان پێده‌گوتن، وه‌ک سه‌گ، نه‌خێر، سه‌گ به‌وه‌فایه‌، وه‌کو پشیل به‌روویاندا ده‌پشانه‌وه، بازگه‌ی چی و ترخینه‌ی چی؟! گه‌په‌لاوژه‌یه‌ک بوو، هه‌رمه‌پرسه‌؟! له‌مه‌رزێ حاجیه‌وه بگه‌ هه‌تا ده‌گه‌یشتیه هه‌ولێر، به‌دریژای ریکا هه‌رشاره‌دیه‌یه‌ک ده‌سته‌یه‌ک له‌زپه پێشمه‌رگه یه‌کانگیر بیوون (له‌گه‌ڵ پێزو ته‌قدیرم بۆ پێشمه‌رگه‌ی راسته‌قینه‌ی کوردو کوردستان) بازگه‌یه‌کیان قیت کردبووه خه‌لکیان ده‌پووتانده‌وه، هه‌توان خه‌رمانی پاره‌یان له‌نتوان خۆیاندا دابه‌ش ده‌کرد، ئه‌وه‌ی که‌زۆر به‌لامه‌وه سه‌یروسۆبه‌ت بوو له‌و پۆژه‌ په‌ش و ته‌نگانه‌یه‌دا، ئه‌م زپانه ده‌مپراستی به‌ره‌ی کوردستانی بوون، له‌وه‌ش سه‌یرتر ئه‌وه بوو! بازگه‌ی چۆمان، ددانی به‌پسپه‌وه‌ی حاجی ئۆمه‌ران نه‌ده‌نا، بازگه‌ی سۆران، ددانی به‌پسپه‌وه‌ی فه‌رمی بازگه‌ی پێشه‌ خۆی نه‌ده‌نا، بازگه‌ی شه‌قلاره و کۆپێ هه‌ربه‌هه‌مان شیوه نه‌یده‌خواردنه‌وه‌ی یه‌ک کارتۆن هه‌لکه‌، یان کارتۆنه‌ک دۆشپه‌ی ته‌ماته، یان جبسی منداڵان پێبوویه، ده‌بوویه پاره‌ی گومرگانه‌ بژمێری، ئه‌گه‌ر پێگه‌یری و چه‌ند و چوونی کردبایه‌؟! به‌خائین و تابووری پێنجه‌م ده‌درایه‌ قه‌له‌م، ئیتر له‌م بازگه‌ بۆ بازگه‌، بازگه‌ له‌بازگه‌ی هه‌لده‌دا، ئێمه‌ش وه‌ک به‌رزه‌کی بانان بازگه‌که‌مان شه‌ق ده‌کرد، که‌سێک نه‌بوو بۆ: له‌ل.

جه‌نابی به‌گزاده، له‌ناو ئه‌م جۆره‌ کارو سه‌ودایانه‌دا سه‌ری تێدا کولابوو، قه‌ت تێنه‌ده‌که‌وت، که‌مۆ بوو، بگه‌ له‌دیوی ئه‌ودیویش بنکه‌ی داکو‌تا بوو، هه‌رچی شو‌فه‌ڵ و ئۆتۆمبیل و شیش و ئه‌و ئامێرانه‌ی من و گۆجه‌، جگه‌له‌ ده‌سته‌که‌وتی خۆمان، هه‌ی دزیاریشمان له‌دزه‌کانی دیکه‌ ده‌کپیه‌وه به‌هه‌رزان، دواتر ئاو دیومان ده‌کردن، پاده‌ستی به‌گزاده ده‌کران، دوا‌ی سا‌خکردنه‌ویان به‌دراوی فه‌رمی، پاشان ئه‌و پاره‌ و پوله‌ی به‌دراوی (قه‌رپ) ده‌کۆپیه‌وه، به‌گزاده، هه‌تا شو‌پێ پێی خۆی مسۆگه‌رنه‌کردبایه‌؟!

قەت شەقاوی نەدەھاوئیت، بۆ ساخکردنەوێ پارەى قەلپ، شوین
پێى خۆى پەستا بوو، پێشتر لەگەڵ داكە دزى بانق كاكە و برالەى
خۆيان كردبوو، كوو لەدەفتەر حساباتى بەگزاڤە تۆمارى بكەن، دواى
ماوەیەك بەدەفتەر چەكى تاییەت بەبەگزاڤە، كەپێشتر بۆمن و گزجە
واژۆى كردبوو، هەرسێ، چوار پۆژ جارێك هەندێك پارەى ئەسڵیمان
وەردەگرتەو ئەو مەزۆیە وەكو جادووكەر وابوو، زۆر هەستیار و بەئاگا بوو،
زوو پێى حەسیابوو دراوى قەرپ لەبازاردا پەنگاوى داوێتەو، پۆژێكیان
لەنامەى كەدا بۆ ئێمەى نووسى بوو! (كەجام پر بوو لێى دەپژێ)بۆیە هەتا
زوو بەدەست گەرمى كۆتایی بەحیساب بێنن، لەگەڵ بانك ببپرێنەو،
بەپشتیوانى خودا لەم پۆژانەدا دێمەو، پێگایەكى دیکە، كونیكى دیکە
دەدۆزمەو بۆ ساخکردنەوێ دراوى قەلپ.

كابرایەكى كۆن دۆزەر بوو، كەهاتەو چوو بەغدا، حەوشێكى
سەرەخۆى بەكرێ گرتبوو، بەمەبەستى رایی كردنى كاروبارو چاوبەستنى
پیاوانى سیخوڤى پژیى بەعس، بەشێوێ (سیفە)، سێ دەلیسەى
لاى خۆى دانابوو، شەوانیش وەكو تەگەى عالۆزى تێیان بەردەبوو
دەیتەقاندەو، من و گزجەش كەلەرێگەى قاچاخچىاتى سەرسنور پارەى
قەلپمان بۆ دەهات، دەمانبرد بۆ بەغا، كەشەو دادەهات لەسەر شەپەفى
ئێمە مێزىان دەپازاندەو، دواتر دادەمەزراين، شەش قۆلى پێكمان
هەلەدا، لەهەمووى خۆشتر ئەو بوو! كاتى بەگزاڤە تەواو مەست دەبوو،
بەتای كراس و دەربێى سێى دادەنیشت، داواى لەخانمەكان دەكرد،
خۆيان تەنها بكەن مەى تێبكەن، ئەوجا زۆر بەنەرمى گۆرانى (خانم،
خانم، خانمى، گۆلى نێو باخانمى) بەپچر پچرى دەچرى، دەبوایە من
و گزجە بەچەپلە و سۆزانىبەكانیش بەسەماو قوون بادان جۆشى دەين،
هەندێ جارێش بەفشقیات و بەقسەى شەلتى و پەلتى بەپێخواسى بەناو
دەكەوت، هەتا درەنگانى شەو لێمان دەخوڤى، پششى هەنگى دوو، دوو بۆ
ژوورى پازاين دەخشين، هەتا چێشتەنگاویكى درەنگ وەكو ماری ناشقەو
ماشقە تێك دەتالاین.

ئەوجا كەلەخە ھەلەدەستەين، دواى گەرامو و قاوہلەتى، پۆشاكى سەردەم و شارستانىيانەمان دەپۆشى، ھەريەكە و قۆلمان لەقۆلى خانمىك ھەلەدەكېشاو بېۆ، بازايى زۆپىنگەرەن خۆت بگرە واهاتىن، بازاپو سەوداوكېين و فروتن ھەينى لەشارى بەغدا، بەھۆى نەبوونى ياساو بەريەرەللایى و گەندەلى، تىكوتىن و تىبېرين و بگىم بگىم كەس بەكەس نەبوو

(ئەوھى مايەى سەرسوپمانە لەكېين و فروشتەندە، پياوان لەبەرامبەر ژناندا تابلەى: بى ھىزىو بى ورن زوو دەستەمۆ دەبن، وەك بەفرو پەشەبان، بەزەردەخەنەنىك، بەخۆلىخشاندنىك، بەچاوداگرەتنىك دەبنە ھەويرى بن دەستان بەماچىك لچيان دەكەن).

ئەو سى خانمەى ھاوکارمان، لەم جۆرە كارو کردەو ھەيتانىانەدا سەريان تىدا كۆلأبوو، ماتەل نەدەبوون چاكە پرومان دەکردە دوكانى ھەر زۆپىنگرەك، بەپىى پلان و پىنمايى بەگزادە، خۆمان لەگىلى دەدا، بوارمان بە زۆپىنگەرەو خانم دەدا، بۆ چاوپرەكى و دەستگوشىن و خۆلىك خشانەن، بگرە ناوہ ناوہ بەسرتە و چپە دەدوان، گوايە ئىمە قەللەجىن، واتا (لەپاوكەرى نوئى وابى، پاوكەرى كۆن خەوتووە).

(ئافەرىن زەلام چىزوو؟! دەبنە خاكو خۆلى ژۆر پىى ئافەرتانى ناجىسن و دامىن تەپ، بىگومان بەھەمان شىوہو گەفت و لغت بۆ ژنەكانى خۆيان نەپىدەكەنن نەدەستە مۆدەبن، بەلكو بەپىچەوانە ژۆر بەپەقى و ھىشكى دەياندوین، مەگەر لەحالتەى ھىشكەتى و تەوژمى پالە پەستوى ھۆپمۆنى تەپاتىنگەو دامركاندنەوھى جەنابى (شىخ دارەلووس) ئەگىنا ئاورپان لىنادەنەوہ، ئەوانىش لەم رەقەو بۆتۆلە سەندەنەوہ، دەستەكەن بەفیشەك دزىن و لەسەرى پادىن).

ئابەم چاوداگرەن و خۆلىخشاندن و خەندە بازىيەوہ، زۆپىنگەرەكان سەرخىچ دەچوون، لەنرخ بۆيان دادەشكانەن، ئەگەر بوارمان بۆ پەخسابايە؟! بىگومان دەستەگۆلى خۆمان لىدەدا، يەك، دوو پارچە ئالتونمان لى دەدزى.

لەم سەودا و دزین و کەڵەکە بازییەدا، خانمەکان لە دووسەرەوه سود بەخش بوون، لەسەرێکی دیکەوه، بەگۆتە ی خۆیان!

(لە دەست چەتە و ئەکانی کۆپەکانی دکتاتۆر حەساینەوه، ئەو درپدانه شەوان تاوێکە پۆژ دەبێتەوه، بەبێ خواست و ئارەزوومان لێ بێت، بەزۆری زۆردارەکی لای خۆیان گلمان دەدەنەوه و دەمانتە قێننەوه، سبەینانیشت شاپێکی تەپمان تی هەڵدەدەن، بێ قاوە لێ تۆمان دەکەن.)

دوای ئەوەی سێ، چوار جارێ زەبری خۆمان وەشان، بەفرماشی بەگژادە پای دۆزمان لەشاری بەغداکرد، خانمەکان ئەو پۆژە زۆر بیواز و دڵ تەنگ بوون، فرمێسک لەچاویاندا قەتیس مابوو، دەیانگۆت:

(لەخەمی ئەوەدا بێن دیسان دەکەینەوه بێ دەست و چۆکی دوودەکی و زۆل و سەرسەرییەکانی چەتە و ئەکانی کۆپەکانی دکتاتۆر.) بەهەر حال کەسواری تورەمێل بووین، بۆ دواچار مالاواییمان لێیان کرد، هەرسێکیان چەند هەنگاوێک بەدوای ئۆتۆمبیلە کەدا هاتن هەتا لەپێچاییە کە سوورایینەوه، لەئاوێنە ی لای پاستەوه چاوم لێبوو زۆر بە پەرۆشەوه لەجێوه چەقین، زۆر بە مەزنی تەماشای ئێمەیان دەکرد، هەستم پێکرد جەنابی بەگژادە دڵ و دەروون و چاوی لای ئەوان بوو، لەئاوێنە کەوه سێرە ی لێیان گرتبوو، بەرلەوه ی شوون و بزر بێن لەپێش چاویان، بەگژادە دەستی دەردێنا، بەدەست راھەژاندن بەبیای لێکردن، ئەوانیش بەھەمان شێوە بەبیایان لێکرد بەرێگاوه لەجەنابی بەگژادەم پرسی:

— ئەرێ قسە ی خۆمان بێ، پێم نالیی بزانم بۆچی ئەوانمانە وابەپەرۆشەوه گریان لەھەوکیاندا مابوو؟!

دیاریبوو ئەم پرسیارە پێ بەدلی بوو، بۆیە زەرەدەخەنە بەسەر لێوی داھات، گوتی:

— وادیارە بەم تەمەنەتەوه هێشتا هیچ لەژانی ئادەمیزاد حالی نەبووی، ژیان لەسەر بەرژەوێندی دروست بوو بەپێی بەرژەوێندی دەچیتە پێوه، ئەگەر بەرژەوێندی لەنێواندا نەمێنێ؟! شیرازی ژیان لەباریکە هەڵدەوه شێتەوه، وەکو پەککەوتە پەکی دەکەوێدواتر لەقاقای

پټکه نینى دا، پټداچو گوتى: له ژياندا پياوى وا هه يه ناوچه وانى نورانيه،
خپرو بهر که تى لیده بارى، پياوى واش هه يه شانسان وپهختى له (زهرگ)
بيته، به زهرگ لیدان پارووى ده که وټه روڼى چینه ی لیده کات، هى
واش هن نیوچه وانیان دموره، له هر دووکیان ده ست له گونانه، به زگټک
تپرو به دووان برسپیه، له بهر نه وه ی ترستوکه، بټگومان هه به برسپیه تى
سهرده نیته وه، چونکه پټیوایه که نه م په وشه ئالوزه ی سهرتاسه رى ولاتى
گرتو ته وه، گوايه نه وه ئیراده ی په روه ردگارو قه زاو قه دهره، له نه زه له وه
له چه هریدا نووسراوه، ده بټ پټى پاڼى بټ، شانى بداته به رټ، هه تا ئاوى
پټى داده چوړى هه رده بټ پايکټش

: جگه ریه کى چرووتى کوبابى داگیرساند، دوو سټ چه سپى توندی
لیدا، دواتر تپه لچوه گوتى:

سه باره ت به ژيانى مړوڼ تاله ژياندا مابټ، دوو پټگه ی له پټشه ژيانى
مه پ، ژيانى گورگ، مړو له هر دووکیان سهرپشکه، کامیان هه لده بټږى
نه گه ژيانى مه پ هه لټږى؟! ده بټ حيساب بؤ گورگ و کټردى قه سباب
بکات، نه گه ژيانى گورگى هه لټږى؟! بټگومان نابټ باکى به هه له له و
هاتوهاواری شوان و چه په حېسى سه گه ل بټ، هه ينى له نه وپه پرى سهر به ستى
و به تپرو ته سه لى له سهر حيسابى خه لک وهک پاشازاده ده ژى، وانا
له ولاتى کى بټ سهر به رو بټ ياسادا، نابټ مړوڼ به قهر د بقرسى، نه گه ر
هه لى بؤره خسا؟! نابټ به سهریدا بازېدات، نه گه ر بازېدات؟! به رده بټ ته وه
ده که وټه بن ده ست و پټى خه لک، هورگى به گورپ و هه رده که ن، دلنیا به
نه گه ر تو عه گیدو نیشتمانه په روه رټکى به ناوړه ده نگیش بى؟! مادام که وتى
که سټک نپیه ئاوړت لټېداته وه، بټ بن پيلت بگرئ قيتت بکاته وه، وابى
هه لسیپه وه سهرپټ، هه روه کو کوره که ی په ژاشا، له عاسمان و له سهر
گوى زه مين که سټک نه بوو به میوانى دالده ی بدات، خو به چاوى خوټان
دیتان؟! پوژانى کوره وى ميله تټک، چ له گه په لوزه يه ک بوو، نه وه ی
به زه یى و سوز و هه ستى مړوڼایه تى بوو؟! تو ی لټېرېبوو، که چى له گه ر مه
که رمه ی کؤچه ودا، گورگه کان ده سته گولى خوڼان لیدا، خوڼه ک، په ک

وهك گای قهره بهش وادیارن، بیگومان به چاوی خۆتان ده یانبینن، هینده له خۆبایی بوونه له پێستی خۆیان ده رچوونه، به ئاوو هه واوو ژینکەیی وژیانی ئێره دلایان داناکه وئ، کهچی ده ست به دراریشی نابن چه ره، بۆچینه و قاچاندنه وه ده ستیان لێره و (پێ)یان له ئه روپایه، سه رباریش ده بێ هه ژارو خۆین پزاهه کان نازو فیزیان هه لگرنه یشتا گویم دابووئ.

گۆجه بریکی داگرت، بازگه بوو، بازگه ی ده روازه ی شاری که رکوک کات عه سڕیکی دره نگه، له هه ردوولاوه هه تا چار هه ره ته ده کات، ئۆتۆمبیل بوو، خه لک هاوچه شنی دیل، کزومه لوول له قه راغ شه قام پشتیان دابوو ئۆتۆمبیل هه کان، چاوه پوانسی به زه یی چه ته وه کلاو سووره کانی بازگه بوون، که ی دلایان نه رم ده بیئت، به گزاده، هه ندیک پاره ی خسته گیرفانی که وای له ئۆتۆمبیل دابه زی، هندامی خۆی پێک خسته وه، عه باکه ی کرده شانی پێی گوتم: وه ره، جه نایان له پێشه وه هیندی، هیندی به هه نگای هورد هورد ده پۆیی، به ندهش له دواوه به پێی نه و پیم ده بپی، جه نابی به گزاده به پێوه به ده ست سلاوی له حه شیمه تی ئاپۆرای موسافیرانی لاپی بازگه که ده کرد، خه لکی په ش و پووت و دامو زۆر به گه رمی وه لامیان ده داوه، به چاوی ئومیدو فریاد په س ده یانپوانی، ئیدی بووه غه لبه غه لب، له وکاته دا ئه فسه ری سه رده سه تی بازگه وه کو پێوی خۆی له کونیدا مه لاس دابوو، وه لئ تومه زه له وه پێش به گزاده چه ته وه کانی بازگه ی له کردبوون، که دیتیان خۆیه تی، ئه فسه ریان ئاگادار کرده وه، ها کادیم ئه فسه ر به سه ری کۆت و به پێی په تی بۆ به پیر وه هاتن و پێشوازی کردن له کونئ ده په پی هات، پپی دایه ده سه تی به گزاده و داچه ماوه له پێشی، به گزاده، قیتی کرده وه، سه ری ماچ کردو ده سه تی مو باره کی به پشتی دا هینا، گویم لیبو له بن لیوان پسته پستی بوو، گوايه وێدی به سه ریدا ده خوینئ، جه نابی ئه فسه ر له بن ده ستیدا وه کو ئایشه گویدرێژ گوئی به ردابوو وه، تیچاوم دابوووه موسافیره کان به هاتنی به گزاده گه شابوو نه وه، هه ردوکیان به جووته چوونه ژووری بازگه، دوا ی تاوئ هاتنه وه ده رئ، مه علوم بوو، ده سه تیکی به قینکی

دامینابوو مئی کردبوو، جه نابی ئه فسهر، به ده نگیکی بلندو به گفتاری
ئو دیدوی جه به ل حه مرین، گوتی:

(له به خاتری شیخمان هه ردوولا به ربه سستی بازگه وه لانتین، بابوون.)
پینگای به خه لک دا، هه پیا نکریدی، ئه و داماوانه به سهه و ده ست و به زار
سو پاسی گوزاریان ئاراسته ی به گزاده ده کرد، له م په زاله ته پزگاریان بوو،
خه نی بوون.

دواتر ئیمهش به پیکه وتینه وه، که له بازگه به دور که وتینه وه، جه نابی
به گزاده له قاقای پیکه نینی دا، گوتی له وه پیش پیمگوتن: ژیان له سهه
بنه مای به رژه وهندی دروست بووه، ئه گه به رژه وهندی له نیتواندا نه مینئ؟!
بیشک ئاده میزاد په کی ده که وئ، شیرازه ی ژیان له بن بۆتکه وه هه لده ته کئ،
بۆیه پتویسته مړۆ له زمانی سهه رده م، له زمانی ئه و (داک خۆ). یانه ی
که له که بازگه کان و هه ر شوینه کی دیکه دا، مړه مړه حه په حه پیا نه، ده بی
بزانی له ته گۆشتیک هه لدا ته به رده میان، هه نگئ ده بینی کرو کلکیان
ده که لوزیان ده نینه وه و له پیشت ده قپوسکینه وه، ئیتر له وه به دواوه
هه رچه ند جاری به به رده میاندا په ت بی، جگه له کلک بادان، خۆیان له گوره
نابن، به لām ده بی ژۆر هه ستیارو وریای خۆت بی، ئه گه هاتوو جاریک
له جاران گۆشتیان بۆ هه لئه ده ی؟! مسۆگه ر بزانه له پاشرا به که لپه کانیان
خرچه له به له کته وه دینن، بیجگه له گلاو بوون، جه ستهت خه لئانی خۆین
ده که ن، له پیاوه تیت ده خه ن، ئه و سه پله و ناکه س به چانه جیی به واو
متمانه نین، که بکه ونه ته نگانه دایکی خۆیان به په ک عانه ده دهنه مه زات
و هه راجی ده که ن، ئه و کورسییه ی مه زنه کانیان له سهه ری هه لقونجاون،
له بنیان ده ردینن، به چه پله پیزان و ته نه که لیدان، شاربه ده رو ترپۆیان
ده که ن، به لنگه سۆلی سه روگو تلاکیان ده کوته وه، له وهش سهه یرتر، وه کو
بارگینی دیوه ره، توره گیان به سهه ری وه ده که ن، ئه گه ده پرسن، ئه ی
ئه م هاتواواره و سه گ وه پینه یان له چی؟! بیگومان ته نیا بابژه یه له زگی
خۆیان وه بهر بای ده دهن، هه موو بۆ چاویه ست کردنی جه ماوه ره، ئه گینا
سه بهاره ت به میله تی خۆیان سه پله و بی خیرن، وه کو پتوی وان، نامه ردا نه

ده سندرژنی دهكهنه سهر ئابروي به چكهی خویان لیتی ناپهنگینه وه،
قېجا زۆربی شهرمانه له پېش مايكرو فۆنه كانه وه، شانازی به م دوو
پوهییهی خویان دهكهن، منه تیشیان به میژوو نییه، چی ده نووسی یان
نانووسی؟!

من، ههتا ئیره گوئیستی به گزاده بووم، دیاره به خه ودا كه وتیووم،
كاتی چاوم هه لێنا، سه لیمه گۆج بوو پایده هه ژاندم، ده یگوت (هسته بابه
هسته، ئیره نه ئوتیل به لاشه، نه باوهشی گهرم و نه رمی خانمانه
والیت خوش هاتوه، وهكو بهرخی تیر شیر پرخت دئ). به گزاده لیتی
وه رگرتوه گوتی (پیره ژن، وای مژتوه هیزی له بهر برپوه، چاری بلند
نابی، نهی قهرزی نهو دوو دانهی واله ماله وه چاوه روان چۆن؟! لیم
وه رگرتوه گوتم:

ئهم تیرو توانجانهی ئتوه وهك نهوه وایه!

دوومندال هه بوون له گوندی، دایکیان به کیژینی په دوو كه وتیوون،
پۆژکیان له کاتی یاری کردنا به شه پها تیوون، یه کیکیان به نه وهی دیکه ی
گوتیوو! داک به دوو كه تی،

منداله كه به گریان ده چیتوه بۆلای دایکی، دایکی لیتی ده پرسی لۆ
ده گری؟! منداله كه ده لئ: کوپی فلانه ژن پیم ده لئ: داک به دوو كه تیدایکی
پیی کوت مه گری پۆله، به قوریانی دایکی (نهو) بم، بۆ نهو پۆژه ی
كه به سوار سوارانی و ته قه ته قی تفهنگ و ده هوڵ و زووپنا هه لپه پکئ
و شایی په شهبه لهك و شاباش، چهند جوان بوو نه و کاته ی به سواری
ماین به بووک هینایان، مه گهر هه رخۆی بزانی چهند به گهرم و گهری
پیشوازیان لیکرد، گوجه گوتی: كه واته نه گهر له کین، هه موومان یه کین،
ئیتتر به پیکه نین په رته مان لیکرد بۆ مال

شه‌ویکیان شه‌ودره‌نگ بوو، سه‌ری باولم هه‌لداوه سه‌فته‌ی پاره ده‌تگوت: میگه‌لی مه‌په له‌نیرینه‌ی وه‌رزی به‌هارد، له‌کاتی نیوه‌پۆیی له‌بیردراون، پاشان شوان له‌هه‌ویژنی مۆلی داون، که‌میک ده‌ستم به‌سه‌رو بوومه‌تیان داهیتنا، لیتیان ورد بوومه‌وه، دواتر سواری نه‌سپی خه‌یال بووم، نه‌سپ بآلی گرت به‌ره‌و پابردوو تیتی ته‌قاند!! نه‌حه‌پووت، کاسه‌پرپووه خه‌ریکه لیی ده‌رژئی، بیتگومان جه‌ره‌ش له‌پئی سراوئ ده‌شکئی، وه‌ره ده‌ستی خۆت له‌هاوبه‌شی گۆجه‌و به‌گزاده بکیشه‌وه، به‌ته‌مای چی؟! بای هه‌فت پشتت له‌سه‌ر یه‌کدی داناوه، خۆ به‌نیاز نی ئالای ده‌وله‌مندی هه‌لکه‌ی؟! ده‌ئاوێک له‌پابردویی خۆتان بده‌وه، که‌له‌گوندیون باوکت ماکه‌ریکی پشت کولی هه‌بوو، پتر له‌نیوه‌ی کلکی به‌هه‌تک برابوو، خالوانت له‌جیاتی خوینی دایکت شه‌و هاتیون کلکی نه‌و بیگوناهه‌یان بپی بوو، وه‌بیرته! هه‌موو جارئ به‌هۆرده خۆری ژیر ده‌ست و پی وسمی و لاخی بن دۆراب، برینی پشتی که‌ره‌که‌ت پی تیمار ده‌کرد، نه‌و

پۆژه بېنډه پېش چاوی خۆت له تهناننکی مزاښی مەزره قەت دەکرد،
 ناواناننکی هەورامانی دەتکرده بابۆله و هەندە بە لەزەت قەپالێ لێدەدا،
 پیتوایو هەرمیشکە دەخۆی گوايه بە تەمای چی؟! لە جیاتی ژنیک دوانت
 لە بن چۆکییە، دەبېنډه پېش چاوی خۆت، کاتێ درەنگانی شو و لە ترسی
 سەگە بۆر بە ترس و لەرز، بۆبەدکاری بە پارێزەوه دەچوو بە تەوێلە مائی
 خالۆ پەجەبی سەرکاری ئاواي و گژ جاشماکەرە بۆز لەم خەیاڵاتە دا بووم،
 تومەزە نۆبە تە شەوی هەببەت خان بوو هات، بە لām چ هات؟! خۆی تیف
 تیفە وتاس و لووس و سازدا بوو، هەندیک شەوچەرە دانا بوو سەر
 دەورییەکی چکۆلە، گوتی (دەوێلانی پیاو، ئو وەختە کە وەختی
 پارو و حیسابە، شەوکاتی دەستگەم و گەوزگەوزانی و رامووسان و ئاوێزان
 و ئەسلەن شو و زەوادی دڵ و دەروونە، پارەچلکی دەستە، کە لە سنووری
 پیتوایست زیادو بە دەریبوو، دەست لێدەستێنێ دەتکاتە دیلی ژێر دەستی
 خۆی، خواردن و خواردنەوه و خەوت لێ حەرام دەکات، شیرازە ی ژیا نەت
 لە پەگەوه دەچپێت، ژیا نەت لێدەکاتە قوزەلقورت و زەقنەبووت و ژەهری
 مار، وابێ هەتا لە ژیا نەت دامای مەرتالۆ بنۆش).

: ئو هەرگیز قسە ی لە قسە ی هەببەت خان نە دەکرد، زۆر جاری
 وابوو لە پەسن و پیاوە لێدان بە هەببەت خان دە یگوت: یەزدانی مەزن
 هەرچی جوانی و شوخ و شەنگی پێکەنین و گفتارو زمان شیرینی
 هەیه بە هەببەت خانی بە خشیوه، جەستە و لەش ولاری هەببەت خان،
 تەنک تەنک چەشنی پەپە ی گۆلی پەمیی و ناسکە، کە سەرم دەخەمه
 باوێشی، هەرچی ئێش و ئازارو ماندووبوون و دەردەسەری و مەینەتی
 پۆژانە بەرەنگارم دەبېتەوه، بە تاییبەتی کە گۆی مەمانی دەخاتە ناو زارم،
 بە شێنەیی دەست بە سەر و قاقۆلم دادێنێ، وەک ئەو ی بلێی: بە هەتوان
 چەورم بکات هێورم دەکاتەوه، لە باوێشیدا وەک زاروی تێر شیر پرخەم
 دیت، لە گروگال دەکەوم، ئایکە ئافەرەتێکی بە بەزەیی و میهره بانە، مەگەر
 لە باوێشی دایکدا هۆتو هێمن و ئارام بە ئاسوودەیی خەوتبم، ئافەرەتی
 میهره بان و پەوشت بەرز، دیارییەکی هەرە مەزن و جوان و پیرۆزی

پهروهردگار ه بۆحه سانه وهی پیاو، کۆله گه یه کی بته و وکۆلنه دانه له کاتی تهنگانه و لیقه وماندا، پیاوی دووژنان به ده گهن، نه گینا جه رگی کون کونه، له بهر دووکه دووک و ده مه قالی و پرته و بۆله و شه پو ناکۆکی نیتوان (ههوی) یان، قهت ئاسووده و که له گه ی ناکه و یتته عه ردی، به لام هه رچی هه ییه ت خان بوو، به په وشتی به رزو هه ئس و که وتی مرۆفانه ی، به خو لقی نه رم و نیانی، ده نگه له بهر په حمه خانی هه ویی بپی بوو، په حمه، پۆحی له وجییه بوو هه ییه ت خان پیتی له سه ردا ده نا، هه رچی جوان و پیرو زو قه شه نگه له م دونیا یه دا، ناگاته لاسه نگه تاته رازووی ئافره تی په وشت به رزو میهره بان و خانه دان.

له گه ل هاتنه ژوره وهی هه ییه ت، ده سستی له هه ژمار کردنی پاره وپول په ق بوو، له دلی خویدا گوتی (سوبحانه للآ، له م به ژن و بالایه، یاره یی خودایه له چاری پیس و ئیره یی به دوو رییت.) دواتر له گه ل هه ییه ت خان و له ناو بۆن و به رامی خه ناو گه ی قه نه فرو گه ردانه ی مۆری و مه رجان، ده ستبازی و به زم و په زمی پاموسان ئاو یزانی یه کدی بوون تاده مه ده می سه ره تاتکت و گه زه نگه خو ره تار، وه کو لاو لاو تیک ئالابوون (هه وره کان مه گرمینن، به م نیوه شه وه مه شریقتنن، خه و له چاری خو شه ویستان مه زپینن.)

گۆجە و بەگزادە، بە قسەى خۆيان لە گەل ئاخوندیكى ئەودىوى سنوور وارێك كە وتبوون، لە دىوى ئەودىو قەپىلكى حەبى گولاج پركەن لە نەشاستە و تلیاك، بە بەردێك دووچۆلەكەى پراویكەن، گولاجەشین و سېپىيە كە نیشانەى نەشاستە بوو، بە دەرمان فرۆشانى سەرئۆستە و بازارى شىخەللاى بفرۆشنەو، هەرچى گولاجى قەپىلك زەردو سەوز بوو، نیشانەى تلیاك بوو، بۆ ئەمەش كړپارى تايبەتى خۆى هەيە، دین دەپىن لەشارەكانى دىكەدا ساخى دەكەنەو، گۆجە و بەگزادە، لە هەولێى ئەو دابوون! ئەم تىكەولێكەى لە دووكانى من تاتۆئ بگەن، بەلام من پێشتر بپارى ئەو دابو كە خۆم لە كار كردن و هاو بەشى ئەواندا بکێشمەو، لە كەنە خۆم هەریكە و پوولێكى قەلپم لە نیوچە وانیان دابوو، سەرفم كردبوون، دواتر ئەوان لە قونجە دوكانەكى لاپەرگەى بازار، خاوەنى دوكانەكەیان دەستخەڕۆ دابوو، بە بیانوى بازىگانی داودەرمانى نەخۆشى تیا دا دەستبەكار بوون، بازاریان گەرم و بە هەرمێن بوو،

به گوتهی خویان پاره به سه ریاندا ده بارئ، به لام پاش قه ده رعه یامیک
 پوژیکیان له نا کاو پولیس له ناو دوکان به سه ریان داده دن کابرای
 خاوه ن دوکان و گوجه یان قیره بپرکدبوو، له کونه ره شیان په ستابوون،
 کابرای خاوه ن دوکان نه و قورپه سره، له هوئی دادگا بوردی هه لده دا بو
 ناسمان سه ری خوی داده به ری، به هه زار پیغه مبه ر و قورئان، به سه د
 شیخ و مشایه خ، بگره سویندی به شه ر هف و نامووس و ته لاق ده خوارد
 ده یگوت: (بی به ریم، ئاگام له م تیکه و لیکه یه نییه و هه ستم پی
 نه کردووه، نه مزانیوه ئه م قه پیلکه گولاجانه تژی نیشاسته و ساختن.)
 که چی بی سوو دبوو دوا جار بو ماوه ی سالتیک زیندانیان به سه ردا
 سه پاند، ئه که رچی سه لیمه گوج هه موو جارئ له به رده م دادوهر، داکوکی
 لیده کرد ده یگوت: (جه نابی حاکم، من و به گزاده هاو به شین، ده ستمان
 له م کاره دا هیه، نیمه نه و به له نگازنه مان ده سته پوژداه، ئاگای له م
 سه ین و به ین و سه و دایه نییه.) هه رچه ند جاری گوجه ئه م گفتار دانه ی
 دووباره ده کرده وه، جه نابی دادوهر، پتر لئی له یق راده چوو، به پرویدا
 ده ته قیه وه ده یگوت: (پاست ناکه ی ئه مه بوختانه، تو، ده ته ویئ ئه م
 زاته (به گزاده) تیره گلئینی، که ره کته له پایه ندازی ئه م مروغه ره وشت
 به رزو ئابین په روه رو خواناسه که م بکه یته وه، به لام نه وهش بزانه که!
 ده ریا به ده می سه گ پیس نابی).

گوجه له قاران شیت و هارده بوو، وه کو جوانه گا ده ییو پاند،
 به چه په لۆک وهرده که پرا سه رو پوته لاکی خوی، هه ندیجار له بی ده سه لاتنی
 له سه لای گریانی ده دا، وه کو مندالی ساوا ده نوزاوه له لایه کی دیکه وه،
 خزمی نزیک و خزمانی خه زوورانی سه پانی شیخی، له ده ره وه هه پوگیف
 و هه ره شه و گوره شه یان لیده کرد (چوئن؟! ده م پروتیکی به ره للا
 سووکایه تی به جه نابی به گزاده ده کات، ناماقولئی کردووه له گه ل باوکی،
 خوی ده کرد به سه بکه ویته چنگمان، ده بی وه کو (کار) سه ری له لاشه ی
 جیابکه ینه وه، به گونی باوکیدا ده پئنین، سه گ توپی ده که ین.)

گۆجه له زاری پۆلیسه کانی به ندیخانهوه، گۆی بیستی ئه مه موو
 هه په شه و گه ف کردنه ی شوکباخۆران ده بوو، له قاقای پیکه نینی ده داو
 ده یگوت: (به گزاده به و له سه ریه رد به، له ساماری لۆت ده باری) دواچار
 به بپریاری دادگا دوو سأل به ندکردنیا به سه ریدا سه پاند، باش کاتبی
 دادگا پتی گوتبوو (هه رهک له په ره نده که تدا هاتوه، خیزانداری و
 مندالت هوردن، بۆیه جه نابی دادوه، به زه یی به خیزان و مندالت کانتدا
 هاتۆته وه، ئه گه ر ناده بوایه له بپی ئه وه ی بووختانت بۆ جه نابی به گزاده،
 ئه و زاته پیرۆز و خواناسه هه لبه ستابوو، به پتی یاسای مافی مرۆف،
 هه ق وابوو له بپی ئه م ناما قولیه ته وه، لانی که م به سالتیک زیندانی
 سه زابدرتی، ئیستاش واکه تائه و پۆزه ی له ژياندا ماوی، مه منوونی
 جه نابی به گزاده بی، چونکه سکالای له سهرت تومار نه کرد.)

له لایه کی دیکه وه به گزاده ده یگوت: (هه رکه سییک فرت و فیل
 له خانه واده ی ئیمه ی نه جییزاده و ئایین په ره رو خودان ته ریه قه
 بکات، ئه گه ر ئیمه ش نه وه ی نه جییزادان پی نه سه سیین، بیگومان
 جددی باب و باپیران پی ده سه سیین، وه کو (له مه چیتر) له غه ییه وه
 ده ستیان لیده وه شیتن، گیترو وێردو ده م و له وسیان خوار ده که ن، بگه
 له پیاوه تیان ده خه ن، وایی بیته په ندو عیبه رت بۆ هه موو ئه و پافزیانه ی
 که به گومانه وه، یان بروایان به پله و پایه و غه ییزانی به گزادان نییه، من
 دلنیا م که سه لیمه گۆج له پاشه مله وه کو پشیله پشاوه ته وه، یان له و
 پارو و پولی که به شه ونخوونی په یدام کردبوو، خستبوومه به رده ستی،
 دیاره خیانه تی لیم کردوه، له گه ل ئه وه شدا جه زم ده کرد یارمه تی بده م
 له م ته نگ و چه لمه یه پزگاری بکه م، به لام له توانای مندا نییه، ناوێرم
 ده ست له ئیش و کاری باب و باپیران وه ریده م، نه بادا وه کو (کۆره
 وه ییاب) پیموه بده ن، ژه هری توره یی خویان به مندا بریژن).

: که چی به خۆی له دلای خۆیدا ده یگوت: درۆزن پووی په ش بیت
 ئه گه ر وایه ؟!

به گۆته ی نه و پۆلیسه ی که له بنکه ی پۆلیسی دزاوه، که ناگای له بنج و بنه وان و تیکه و لیکه و کاکه و براله ی نێوان پله دارو به گزاده یوه، که جه نابیی به گزاده له بنه وه ژێراو ژێر دهستکێش ناسای پۆلیسی لێیان ناگادار کرد یوه ته وه، ههردووکیانی به گرتن دابوو، دهستیان به سه ر حه بی قه لپ و چه ندان کێلۆ تلیاکدا گرتبوو، تلیاکه که یان وه کو ئاردی نساود پکان بن گۆم کردبوو، چونکه له کاتی دادگایی کردن دا، دادوهر فڕی به سه ر تلیاکه وه نه بوو، ته نها له سه ر حه بی ساخته دادگایی کابراو گۆجه ی کرد، سزای به سه ر یاندا سه پاندبوو، له کونه په شه ی په ستابوو، ته نیا جارێک بانگهیشتی به گزاده ی نه کردبوو، تا کو له دادگا له گه ل گۆجه پووبه پووی یه کدیان بکات،

– باشه یارۆ، له تو ده پرسم، ئه ی وێنه ی ئه م (ته رازوو)ه ی له هۆلی دادگا له بان سه ری دادوهر هه لئو اسراوه مانای چییه ؟!

– یاسا له سه ر که ژیه کی لاستیق تۆمارکراوه، به پیتی به رژه وه ندی ده ستیۆ، دوو فاقیانه به کاری دینن، وه کو تو پێزکانتی ئۆمه ره خێل و ژنه که ی، له دوولاره به ردی سواربوو، ده یگۆته ژنه که ی! حورمێ خه یال نه که ی له دوولاره داشم سواره، جابه وه ی (.) یم، به وه ی ده ت (.) یم.

له وه پيش خه لکی ساده و ساکار، که له دهروونه وه به زه بیم پيياندا دیته وه، که چی نه وان به منیانه وه گرتبوو، هرچی باوېزی له دل و دهروون و هورگیاندا په نگاوه ی دابووه، له قوونه چایه خانه و بن دیواری مزگه وتان، به هه لبه ستنی بوختانی ناپه واه ده رجه ق به جه نابیم، به قسه و قسه لۆک نه م باوېزه یان وه بهر باده داسالو له نه قللتان، (به که ری ناویرن، غارده دهنه کورتانی) نه گینا من له چاو بهر پرسیکی حکومی، پله داریکی فرمانپه واه، یان له چاو کوپه مه ستوله کی چکوله ی حیزبی، چیم هه یه؟! تا کو بکه ومه سه رزمان و زاران، سویند ده خۆم به وه ی که سه ری حازر خۆرانم نابیته ژیرگل، هچی وام نییه شایانی حیساب و کتاب بی، هه یتم ونیتم! نو تیلۆکه کی گه شتاری پینچ نه ستیره یی مؤدیرن، له سه ر نه اندازه و شیوازی غه ربی بنیات نراوه، چیشته لینه رو کارمه ندو کارگوزارو به رده ست و پیشوازی کاران به گشتی، هه ره موویان کیژوله ی خپو پپو شوخه ژنی چاو باشقالتن، به جلوه برگی مؤدیرن و سه رده میانه، له هونه ری (مه سان) دا

ده سستیکی پیروزیان ههیه، به تاییه تی کاتی گنج و لاوانی شار، که له بهر
 خهوتن و بێ نیشوکاریاندا سه رتاپای جهسته یان ره ق ده بیته، پوو له م
 هورتیله ده کهن، نه و کچۆله ناسک به ده ن و نه و خانمه شوخ و شهنگانه
 به زه رده خه ن و نه رمه پیکه نینی مه رکه رازانه و نه فسووناوی به له نجه و لاری
 هه وه س بزوی ن پێشوازییان لیده کهن، دوا ی پووت کردنه وه یان له سه رچاو
 درێژیان ده کهن، زۆر به زانایی و لیها توویی هیواش هیواش ده یان شیلن،
 دوا ی شیلان یاری مژمانتیان له گه لدا ده کهن، به هۆی نه م شیلانکارییه وه
 ئوتیله که مان شوهره تی ده رکه ردوه زۆر به هه پمینه له ناوچه رگه ی بازار پ دوو
 باله خانۆکه و پێزه دوو کاتر که کم هه یه، بپواتان بێ هیچی نه و تو م نییه
 پێوه ی بنازم، یان جێ چاوی خه لک بێ، هه بیتم نیتم! دوو سوکته
 له گه رپه کی دۆلار وه، به هه ردو وکیان له سه ر پووبه ری هه زار مه تر دوو جا
 دروست کراون، به کیان به ناوی په حمه خانه، نه وه که ی دیکه یان تا پۆی
 به ناوی هه بیته خانه، تیدا ستر بوونه، ئا! چاک بوو وه بیرم هاته وه،
 له ده روزه ی شار بازار پۆکه کی هاوچه رخم پیک هیتا وه، جلوه رگی مۆدیرن
 و پۆشاک ی محه جه به و ده ستووری ئیرانی و ئیماراتی و هه ندێ هورده واله ی
 جوانکاری ژنان وه، کارگێ پو کارمه نده کان به زۆری له توخمی نه رم و
 نیانن لیتان ناشارمه وه، کاکه درۆتان له گه ل ناکه م، بۆ به سه ربردنی کات
 و پۆزانی بێ تاقه تی و به ده ور که و تنه وه له ژاوه ژاوی حه شیمه تی ئاپۆرای
 خه لکی شار، هه ندیک دارو دره ختم له سه ر پووبه ری پێنج دۆنم زه وی،
 له ده ره وه ی سنووری شاره وانیدا پواندومه انه، هه رکاتی هه ست به بێزاری و
 دلته نگ ی بکه م، یان بۆ هه واو ژینکه گۆرین، ناوه ناوه به ئیمیل داوه تنامه
 بۆ هونه رمه ندانی ناسک و جوان و شوخ و شهنگ و ده نگ خو شانی
 دووره ولات ده نێرم، ئیتر شه وان به به شداری دۆست و به رپرسانی پله و
 پایه به رزو پسپۆر له بواری پیشه سازی چه رم و په زگه ری و ته کنه لوجیای
 سه رده م و دیپلوماسیه تی بازرگانی هاورده کاری خزمه تگوزاری له بواری
 گوتاری بیژی و پیکلام، بۆ گه شه پیدانی عیلمی کاره باو زانستی ته پراتینگه،
 نیدی به ئاهه نگ و سه ما گۆرانی شه وگار به پێ ده که ن.

بۆ مەسەلەى پارەى ھېشكە نازانم چەندم پارەو پوول لەمامەلەو سەودا
دايە، چەندم لەبانقە، سەرم تىچۆلاو، ئەو پەيوەندى بە (سكرتىزەخان)
هەو، يە، مەن ھىچى لى نازانم، جانەو، بەلامەو مایە پىكەنن وگالتە
جايپىە! مەن، بەم دوو قىژەو سەرم لى شىواو، ھەش وەسەر ئەو
ساماندارو مەسئولانەى كە چەنديان لىرە داكردووەو مەگەر خۆيان بزەن
چەنديان خەوالەى ھەندەران كرددو، مەگەر ھەرخودا بزەنى كو؟! سەريان
لى شىواو و ئەقلىان لەكاركەوتو، لەخودى خۆيان بەگومان كەوتو،
بگرە ھىندە دلتەنگن بەقەدەر كۆنى نووكى دەرزی پۆشناى تىادا بەدى
ناكەن، چونكە لەناخو وە ترسيك گەماپۆى داوون، لىي كرددو، تە باريكە
ژان، سەردلى گرتو، لەخەژمەتان فرچاويان نابىن.

لەو پىش پىم گوتن: ئەو خەلكەى كە بوختانيان بۆم ھەلدەبەستا،
ئەوانەى ناو ناتۆرەيان دەدايە پالم، ئەو ژنانەى كە بە ئەخەقوونخوارو
ئەخەپووت ناوژەديان كرددو، لەپشتەو گەشكەيان پىم دەگرت، زمانيان
لیم دەردىنا، سەريان خستبووين سەرى پەخمەخانى ھاوسەرم!
(كچى بابان كۆر، كو مىردت بەم پىس و چەپەلەكرد؟! چۆن
لەئامىزى ئەم پىاو دە پۆت لى دەبىتەو؟!)

ئەگەر كارنەو ھەپتو چووبايە؟! بىگومان پەخمەخانىشەم لەدەست
دەدا، بەلام ھەروەكو دەلین: (ئەوكەس مەردە، كەبەرى خۆى
لەئادەرىبىنیت) ھەنووكە ھەر ئەو خەلكەى گۆرین، كلكە سۆتەيىم لەپىش
دەكەن، بەھەركوچەو كۆلانىكى شاردە پادەبوورم، دوكاندارو چەقال و
بەقال دەستە دەستە بەرزەپى لەخوورمدا ھەلدەستەو سەرىپ، دەست
لەسەرسىنگ پادەو ستن، لەبەر مامەخەمەيى وام لىتاتو، بەپىادەپۆ
ناویرم بەناو بازپادە باى پىي خۆم بدەم، بگرە ئاسنگەرخم چىكورتان
دوورنورە فرۆش و سەوزەچى بەفەرموو، فەرموو كەرەمكە ياشىخفەرمووم
لیدەكەن، منیش خۆم شىلوناكەم، بەئاستەم بۆيان دەخەنمەو، بەسەر
سوپاسيان دەكەم.

مروگەلى ئەم ئاقارە پەزىل و سەفیل و دیلى بن دەستی پىاوى پارەدارو

پوله کین، هر نه و مرژکه له بوون له پوژگاری رابردودا به نه حه شهل و دزی کوپی دزو نازانم چی و چی بانگیان ده کردم، که چی هر نه وانن به هوئی نه م دوو قپوژشهی که به شیوه یه کی ناشه رعی و نایاسایی په یدام کردوه، نیستاش جگه له وهی ته مه ننام بۆده کهن، دوعای خیرم بۆ ده کهن، به زم لیږه دایه! نه و ئافره ته لووت به رزانه ی گه په کی دزاهه، که له کاتی خوئی لچیان لیم هه لږینا، نه مپو به ئاواتن له گه لیان رابوه ستم چاکو چونیان له گه لږدا بگم، به یاشیخ، یاشیخ ده مدوینن.

نه وئ پوژئ له خرم ته رقیبوومه وه، ئافره تیکی به سالآچوو ده سستی کوپوژکه یه کی پڼ په تی گرتبوو، پیښی لیم گرتوه گوئی (به قوریانت بم یاشیخ نه م هه تیوه زیده جهرگمه، زور بیعار و لاسارو ده وپیسه جوونان ده دا، چونکی ده زانی ده ستم ناچتن نازاری بدهم، هه راسانی کردوین، خیرته گاتئ قوریان، به تفه پک (تف) یک بکه زاری و به ده سستی موباره کتان ده ستنیک به سه ریدایینه، به لکو لزمان ئاقری ده که ی!

له بهر دلئ پیره زن، ده ستنیکم به سه رو قژی داهینا، پاشان دوو (ده بابی) م له مستی پیره زن نا، پیم گوت:

دایره، به م پاره یه جووتیک پتالوی بۆ بکړه، کیلویه ک گوشتی نه رمه ش بکړه، جوان له پوڼ و پیا زیدا سووری بکه وه ده رخواردی بده، به ئومیدی خودا، دلنیا به بوی ده بیته شیفا، چیتر بیعاری ناکات و جوان نادات

ئاخ خپاره، کوو بوویته هه توانی زام و برینان، کلیله، کلیلیکی نه فسووناوییه، قوفلی گشت ده رگا داخراوه کان ده کاته وه، هه رچی جادوو و ته له سم و نووشتی نه بو دوو جانه یه، هه ره مووی به تال ده کاته وه، نه گه ر گیرفانت گه رم بوو؟! بچیته دیوه خانی پیاو ماقولان و کوچکی سه رداری عه شیره تان، بۆ هه وراز په لکیشت ده کات، به گالته وه نالیم! هه رچی کار به ده سستی پایه دارو پله به رزه وه کو به رخه میژکه، میچکه میچکه م له بهر ده کهن، له سه ر ناحه ق پشگیریم لیږه کهن نه ئاگام لیه نه چوومه ته مزایه ده، به ته له فون ئاگادارم ده که نه وه!

(ياشيخ، تەندەرى فلانە پېژدە بووە قىسمەتى بە پېزىيان، بە لىكو پارەى
تەندەرو تەئىمىناتەكە بىئىرى.)

بە شەرت و پەيمان ھەركەسىك لەخۆى پادەبىنى، بابى گىرەوى لەگەل
دەكەم، ئەگەر لە ھەلجىزاردنى ئايندەدا بۆ ئەنجومەنى شارەوانى پايتەخت،
خۆم كاندىد بىكەم، ئەگەر زۆرىنەى ھەرە زۆرى دەنگەكانم بە دەست نە
ھىنا؟! بە ھەر دەپەنچە بۆى مۆر دەكەم، بە شەش بەرد سوپىند دەخۆم، ئەم
سىمىلەش پاك دەتراشم، پازىم بە ۋەى تەنەكە بە كلەمە ۋە بىكەن، بە تەنەكە
لەيدان و چەپلە پېزان، مەندالە ھورتكەى دزاۋە بە تىلكە مەسوسانى شار
بە دەرم كەن، ھەرگىز لەم گىرەۋە پاشگەز نابمەۋە، چونكە زۆرچاك دەزانم
كە حايوحوى دەرويش بۆ شۆربايە كەس پىشتى بۆ مامە شىخ نەشكاۋە
ئەم ھەموو دادو-فېغان و فرمىسك ھەلپىشتەنە و زىنجىرلەيدانە كەس گۈونى
بۆ (خەن و حوئىن) لەخم نانئىت.

ئىستا خالى بۈۈن، لەتان داكەوت، زانىتان بەچ پىگايەك؟! ئەم ھەموو
سەرۋەت و سامانەم كۆكردۈۋەتەۋە لە سەرىيەكم دانائە، بە ناۋودەنگ
و شوھرەتى خۆم كەتتۈم، ئىستا ھەست بەخۆم دەكەم كەمن ھەم،
ۋاتىا كارى بەرخودانىخۆبە ختەكردن شۆپىشگىر پىقورىيانى دانپىيەلەندەنپف
دانى لاۋانسەردۈۈلكە و نەزىرۆكە بۆ شەھىدانى ماندوۋ نەناسەيىيە و
شەرمە بەرژەۋەندى گەل و نىشتىمان، ھەر ھەموۋى كۆبەكەيتەۋە بىخەيتە
تاي تەرازو! خىپوۋكە، بە ھەر ھەموۋىيان سەنگايى تاكەيەك دۆلارىيان نىيە
لاى من، كىيارنىم، ماندوۋكردى، سايەۋەى حازرخۆر چىنەى لىدەكات و
نكۆلى لە ماندوۋ نەناس دەكات.

گەلۆ تائىرە، ئەگەرچى ھىشتا زۆرم لە ھەگبەدا ماۋە بۆتان ھەلپىزىرم،
بەلەم شەۋ دەرەنگە دەبىنم ۋە نەوز چاۋى گىرتۈن، بەم پىرسىيارە و پاش
كەمىكى تر پەرتەى لىدەكەين.

— كى ھەيە لە دانىشتۈۋانى دزاۋە بلى: من دىزنىم؟! بابى بەسى بەرد
ئىسپاتى بىكات كە دىزنىيە، بىگومان كەس جەسارەت ناكات ئەم سوپىندە
بخوات، چونكى ئىمەى خەلكى دزاۋە، چاۋ لە گەۋرەكان دەكەين، ئەۋان

ده پېژنين، نيمه ش پښ لیده خشينين، وانا نه من دزو نه تو دز، پاشادزو
که دادز، هه موومان هر دزين و دزپه رستين.

من، وهکو سهرده سته دزانی دزاوه ناموزگاريتان ده که م، نه گهر هاتو
پوځي له پوځان بېړوکي دزي که وته که الله تان، قهت نه که ن بچن خو تان
له قهری دزینی شتی هیچ و پوچ و چکوله و بڼ بایه خ بدهن، چونکه
به پښی یاساو پښای مه مله که تی دزاوه که ولتان ده که ن، پښسته تان
حه والهی ده باغ خانه ده که ن، په زیل وسه فیل و پیسواتان ده که ن، له کونه
په شه تان ده په ستن جه سته تان کرم هه لدینن، بېځن شیلگېرانه وهکو
دزیکي کارامه وجهه زه و نه قولا ده ست له کونیکي چور پابکه ن ناوی
تیوه ربکه ن، وای خو تان و مال و مندا ل و بگره حوت پشتتان له بهری
بسینه وه هه رگیز نانی که م نه خون، مه ترسین! به م کاره تان پله و پایه تان
له نیو نا پوپای جه ماوه ردا به رزده بیته وه، ریزتان لیده گرن، دلنیا بن، هینده
دوعا و نراتان بڼ ده که ن، ده سته وه ستان له یه زدان بۆتان ده پارینه وه،
مه پرسن؟! غه ریکی به زه یی و په حمتی په روه ردگار ده بن، خودای
به خشنده و میهره بان به به هشتی به رینی خوی شادتان ده کات، قه سړیک و
حه فتاو دوو خوړی مسوگر ده که ن، چونکی نانی کلکه سوتی و چه لاوی
مامه حه مایی و شوربای دوو پوویستان فرنه کردوه، نانی ده رگه وانی و
له چه ریی و چاوشوړپی و میچکه میچکه بیتان تام نه کردوه، له ژیان تاندا
نانی چاوبه رو ژیری و نانی حیزی و سه لاهه تیان نه خواردوه، ژیان و
په وشتی گورگانه تان هه لبراردوه، گورگیش قهت چاو له به رنای.

که چی پاشان له ناخوه هه ناسه یه کی ساردی هه لکیشاوه، گوتی:
من، له کرده وه کاندما هه رگیز په شیمان نیم، به لام که س به دهردی
که س نازانی، من نه خو شم، دوو چاری نه خو شتی پښستان و قه بزې بومه،
نه گهر فتیل و هو قنه نه بڼ؟! شق ده به م، ده ته قم نه م ناوه پاده گپم،
شه وان خوم نییه، که چاوم داویمه سهریه کدی به لکو چاوم گرم که م،
ده بورژیم و نابورژیم، دینه وه گژم په نجه له چاوم پاده که ن، سواری ملم
ده بن، به پیله قه ده که ونه سهر هورگم، قرتقرتوکم ده گرن، هه ناسه بېم

دەكەن، پېم دەلەن: (شېلە مژى حازر خۆر، پياوى بن دىوارو ناو ژنان، چمە توگەنەي؟! تېر خويىن نابى، يان تېر نەخۆرە بانگى كردوى؟! چاوپچۆك، چاوبەيەك پتە خۆل لەهەلپە دەكەوى، بەلام نەخۆشى شېلە مژ مەگيرانى بەخويىن دەكات، دەبىن خويىنى خۆى بخواتەو، هەتا خويىن نەخواتەو، هەرگىز جەزى مەگيرانى دانامركىتەو،)

لەترسان لىتو لەرزەى گرتبوو، بەم چلەى هاويىنە لەرزى هاتبوو، وەك هينى مەيموون دەلەرزى، هەريەم ترسەو لەجىرە پاكشاو، لىفەكەى لە خۆى لوول دا، چۆكى بەسىينگەو نووساند، خۆى گرمۆلە كرد، نەخىر، لەترسى سەبەينەى ئايندەدا نەدەكەوتە ناوجى، لەبەرەخۆى وپتەى دەكرد! مسۆگەر دەزانم، هەرەندەم خۆشيبە هەتا ئەو پۆزەى كە جارچى جاردەدا! ياللا كوپگەل خەجەپۆيه .

بىگومان بەلینگە سۆلى خۆم پاناگەم، وەكو دالاش دەنیشنه سەرم لەخرتۆرپم وەردەدەن، بەزىندوويەتى چاوان بە دندووك چاوم هەلدەكۆلن، پەزىل و سەفيل و زەليل و مجرۆم دەكەن، چونكە سوننەتى ژيانە! دايكى دزان پۆزىك سىنگ دەخۆن، پۆزىكىش سىنگ دەكوتن .

بەرھەمەکانی نووسەر

۱-	قالە	جناوی	تۆڤلیت
۲-	برووسکە	شووم	تۆڤلیت
۳-	کیزگەلی	ئەشکەوتی	رۆمان
۴-	شەوگاری	گورگان	تۆڤلیت

ئەو بەرھەمانەى ئامادەن بۆ چاپ

- ۱- بەرئاگردانی کوردەواری
- ۲- واریقاتی کوردەواری
- ۳- سەمای چۆلەکان - چیروک بۆ منداڵان

باوه گه‌وره‌ی شه‌یتانه‌کان سی
پی‌یی له‌ خو‌ی هه‌له‌ده‌دا
هه‌له‌ده‌په‌ری سه‌مای ده‌کرد،
شه‌یتانه‌ بچوکه‌کان لی‌یان پرسی:
- باوه‌ گه‌وره‌، پی‌مان بلی بزانی
ئه‌م شای‌ی و هه‌له‌په‌رکی و
خو‌شییه‌ت له‌ پای چیه‌؟!
- گو‌تی: رو‌له‌کانم، ئاده‌مزاد
(سکه‌)ی پا‌ری دامه‌زراندوو‌ه،
پاره‌وپوول دروست ده‌که‌ن.
لی‌ره‌دا ئی‌مه‌ ئیس‌را‌حه‌ت ده‌که‌ین،
چونکه‌ هه‌رچی ره‌وشتی به‌رزی
مرو‌ق‌ایه‌تییه‌، به‌هو‌ی پا‌روه‌ه
له‌ ده‌ستی ده‌ده‌ن، باب و کور
ده‌ست ده‌نی‌نه‌ خن‌خ‌نۆکه‌ی یه‌کدی.

6364